

Bruxelles, den 30.3.2022
COM(2022) 144 final

2022/0094 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 305/2011

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2022) 167 final} - {SWD(2022) 87 final} - {SWD(2022) 88 final} -
{SWD(2022) 89 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 ("byggevarerforordningen") fastsættes der harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer¹. Byggevarerforordningen sikrer et velfungerende indre marked og fri bevægelighed for byggevarer i EU. Det sker ved hjælp af harmoniserede tekniske specifikationer, som fastsætter et fælles teknisk sprog for, hvordan byggevarers ydeevne (f.eks. reaktion ved brand, varmeledningsevne eller lydisolering) prøves og formidles. Brugen af standarder er obligatorisk, når de er nævnt i Den Europæiske Unions Tidende (EUT). Byggevarer, der er omfattet af sådanne standarder, skal være forsynet med CE-mærkning, som angiver, at de opfylder deres deklarerede ydeevne. Sådanne varer kan så frit omsættes inden for det indre marked. EU's medlemsstater må ikke kræve yderligere mærker, attester eller prøvning. Der fastsættes ikke produktkrav i byggevarerforordningen. EU's medlemsstater er ansvarlige for at fastsætte de sikkerheds-, miljø- og energikrav, som gælder for byggeri og anlægsarbejder.

I Kommissionens gennemførelsesrapport om byggevarerforordningen² fra 2016 peges der på visse mangler i gennemførelsen af forordningen og et betydeligt antal udfordringer i forbindelse med bl.a. standardisering, forenkling for mikrovirksomheder, markedsovervågning og håndhævelse, som bør undersøges og drøftes nærmere. I evalueringen af byggevarerforordningen³, udtalelser på Refitplatformen samt medlemsstaternes og interessenternes feedback peges der klart på manglerne i rammen, som hindrer funktionen af det indre marked for byggevarer, således at byggevarerforordningens mål ikke nås.

I meddelelsen fra november 2016 "Ren energi til alle europæere"⁴ understreger Kommissionen behovet for at frigøre vækst- og beskæftigelsespotentialer ved at forbedre funktionen af det stadig fragmenterede indre marked for byggevarer. I meddelelsen om den europæiske grønne pagt⁵, handlingsplanen for den cirkulære økonomi⁶ og meddelelsen om renoveringsbølgen⁷ fremhæver Kommissionen byggevarerforordningens rolle i indsatsen for at sikre energi- og ressourceeffektive bygninger og renoveringer og i foranstaltningerne vedrørende byggevarers bæredygtighed. I forslaget til et revideret direktiv om bygnings

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 5).

² Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (COM(2016) 445 final).

³ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene: Evaluation of Regulation (EU) No 305/2011 laying down harmonised conditions for the marketing of construction products and repealing Council Directive 89/106/EEC (SWD(2019)1770).

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank, Ren energi til alle europæere (COM(2016) 860 final).

⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640).

⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi.

⁷ COM(2020) 662 final.

energimæssige ydeevne⁸ fremhæves betydningen af bygningers og byggematerialers vugge til grav-emissioner med henblik på at beregne nye bygningers globale opvarmningspotentiale fra 2030. I EU's skovstrategi⁹ og meddelelsen om bæredygtige kulstofkredsløb¹⁰ anføres det, at der inden for rammerne af revisionen af byggevarereforordningen bør udvikles en standardiseret, robust og gennemsigtig metode til at kvantificere de potentielle klimafordele ved byggevarer, herunder dem, der er knyttet til CO₂-opsamling og -anvendelse. Både Europa-Parlamentet og Rådet har endvidere opfordret til foranstaltninger til fremme af byggevarers cirkularitet, fjerne hindringer på det indre marked for byggevarer og bidrage til målene i den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for den cirkulære økonomi¹¹.

De to generelle mål for revisionen af forordningen om byggevarereforordningen er derfor 1) at opnå et velfungerende indre marked for byggevarer og 2) at bidrage til målene for den grønne og den digitale omstilling, navnlig moderne, ressourceeffektive og konkurrencedygtige økonomi.

Dette er et initiativ inden for programmet for målrettet og effektiv regulering (Refit), da forslaget er i overensstemmelse med målene for Refitprogrammet, som er at gøre EU-lovgivningen enklere, mere målrettet og lettere at overholde¹².

Dette forslag har til formål at løse følgende problemer:

Problem 1: Det indre marked for byggevarer er ikke gennemført.

Standardiseringsprocessen, der er kernen i byggevarereforordningen, har været utilstrækkelig. I de senere år har udkast til harmoniserede standarder udarbejdet af de europæiske standardiseringsorganisationer kun sjældent været nævnt i Den Europæiske Unions Tidende, hovedsagelig på grund af juridiske mangler. Manglen på henvisning til ajourførte harmoniserede standarder for byggevarer er en central faktor, der underminerer et velfungerende indre marked og skaber handelshindringer og yderligere omkostninger og administrative byrder for de erhvervsdrivende. Når harmoniserede standarder er forældede, er de heller ikke altid markedsrelevante, da processen ikke kan holde trit med udviklingen i sektoren. Den nuværende situation betyder desuden, at medlemsstaternes lovgivningsmæssige behov ikke kan opfyldes. Som følge af disse mangler anvender medlemsstaterne nationale mærker, certificeringer og godkendelser. Dette er i strid med byggevarereforordningen og ikke i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis. Som følge af det konventionelle standardiseringssystemets utilstrækkelighed, er arbejdsbyrden desuden gradvist vokset for det alternative system til opnåelse af CE-mærkning via de europæiske vurderingsdokumenter (EAD). Denne øgede arbejdsbyrde har bevirket, at Kommissionen skal bruge mere tid på sine vurderinger, og den risikerer at lamme systemet.

⁸ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) (COM(2021) 802 final).

⁹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Ny EU-skovstrategi for 2030 (COM(2021) 572 final).

¹⁰ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Bæredygtige kulstofkredsløb (COM(2021) 800 final).

¹¹ Gennemførelse af forordning (EU) nr. 305/2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer (byggevarereforordningen) (2020/2028(INI)) og <https://www.consilium.europa.eu/media/41508/st14523-en19.pdf>.

¹² Med henblik på at demonstrere forenklingen og reduktionen af unødvendige reguleringsomkostninger og samtidig nå de underliggende politiske mål, omfattede konsekvensanalysen en tabel, der illustrerer den foretrukne løsnings omkostningsbesparelser baseret på Refit. Desuden anvendes den nye "én ind, én ud"-tilgang, der styrker Refitprogrammet.

Problem 2: Gennemførelsesudfordringer på nationalt plan.

Disse problemer øger også kompleksiteten af de retlige rammer og bidrager til store forskelle (med hensyn til kvalitet og effektivitet) mellem medlemsstaternes markedsovervågningsaktiviteter. Ineffektiv markedsovervågning og håndhævelse begrænser generelt tilliden til de lovgivningsmæssige rammer og afholder derfor virksomhederne fra at overholde lovgivningen.

De ulemper, der er forbundet med de bemyndigede organers funktionsmåde, blev udpeget i gennemførelsesrapporten, hvoraf det fremgik, at de relevante bestemmelser i byggevareforordningen bør være mere præcise, f.eks. kravene vedrørende de bemyndigede organer (byggevareforordningens artikel 43), de operationelle forpligtelser for bemyndigede organer (artikel 52) og koordineringen af dem (artikel 55).

Problem 3: Kompleksiteten af den retlige ramme/forenkling er ikke opnået.

Harmoniserede tekniske specifikationer fastsætter et fælles teknisk sprog for, hvordan byggevarers ydeevne (f.eks. reaktion ved brand, varmeledningsevne eller lydisolering) prøves og formidles. CE-mærkningen i henhold til byggevareforordningen er knyttet til vurderingen af en byggevarers ydeevne og ikke til dens overensstemmelse med produktkravene, da disse ikke er fastsat i byggevareforordningen. Eftersom dette er en ganske usædvanlig situation i forhold til andre retsakter inden for den nye lovgivningsramme, misforstås og misfortolkes betydningen af CE-mærkningen ofte.

Andre bestemmelser i byggevareforordningen er ikke tilstrækkeligt klare eller skaber overlappinger enten inden for selve rammen (f.eks. overlappningen mellem de oplysninger, der kræves til ydeevnedeklarationen og til CE-mærkningen) eller mellem byggevareforordningen og andre EU-retsakter (potentielt parallelle veje til CE-mærkning for visse byggevarer i henhold til byggevareforordningen og direktivet om miljøvenligt design¹³). Anvendelsen af byggevareforordningens forenklingsbestemmelser, som primært er rettet mod SMV'er¹⁴, har desuden været begrænset som følge af manglende kendskab og manglende klarhed i bestemmelserne. De mindste virksomheder bærer den største administrative byrde. Overlappinger og manglende overensstemmelse skaber ineffektivitet.

Der er desuden ingen specifikke bestemmelser om levering af oplysninger i digitalt format. Dette vil blive en udfordring, især fordi der kræves pålidelige produktoplysninger fra fremstilling til installation i bygningen og nedrivning i forbindelse med digitale logbøger for bygninger¹⁵, Level(s)¹⁶ og andre værktøjer til vurdering af og rapportering om bygningers bæredygtighed.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter.

¹⁴ Dvs. artikel 5 (undtagelser fra kravet om udarbejdelse af ydeevnedeklaration, artikel 36 (som har til formål at forhindre unødvendig gentagelse af prøvning), artikel 37 (forenklede procedurer for mikrovirksomheder) og artikel 38 (forenklede procedurer for varer, som fremstilles individuelt eller efter mål uden for serie).

¹⁵ En digital logbog for bygninger er et værktøj, der kan bruges til at registrere, tilgå, forbedre og organisere forskellige data, oplysninger og dokumenter under specifikke kategorier. Logbogen er en oversigt over vigtige hændelser og ændringer i løbet af en bygnings livscyklus, f.eks. ejerskifte, ændring i anvendelse, vedligeholdelse, renovering og andre indgreb. [Definition of the digital building logbook — EU's Publikationskontor \(europa.eu\)](#).

¹⁶ Level(s) er et vurderings- og rapporteringsværktøj, som er udviklet af Europa-Kommissionen, som fokuserer på bygningers bæredygtighed, og som er solidt baseret på cirkularitet: [Level\(s\) \(europa.eu\)](#).

Problem 4: Byggevareforordningen kan ikke opfylde bredere politiske prioriteter, f.eks. den grønne og den digitale omstilling, og produktsikkerhed.

De tilgængelige harmoniserede metoder til vurdering af byggevarers ydeevne omfatter kun enkelte elementer, der vedrører de miljømæssige indvirkninger, f.eks. forurening, men er ikke blevet fastlagt med hensyn til bæredygtig udnyttelse af naturressourcer. Med byggevareforordningen er det endvidere ikke muligt at fastsætte miljømæssige, funktionelle og sikkerhedsmæssige produktkrav til byggevarer, hvilket hæmmer muligheden for at løse problemer med manglende ydeevne. For at stimulere incitamenterne til og efterspørgslen efter lavemissionsbyggevarer og byggevarer til kulstoflagring kræves der sammenhængende og gennemsigtige oplysninger om byggevarers ydeevne med hensyn til klima, miljø og bæredygtighed, og det skal være muligt at regulere iboende produktgenskaber som f.eks. holdbarhed eller reparationsmuligheder. En forbedring af byggevarers cirkularitet vil også styrke EU's resiliens med hensyn til adgang til byggematerialer¹⁷. Der foreligger desuden ikke tilstrækkelige digitale oplysninger om byggevarer til at opfylde målene om cirkularitet og bæredygtighed og til at fremlægge de oplysninger, der kræves i henhold til anden relateret lovgivning (f.eks. direktivet om bygningers energimæssige ydeevne og forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter).

Byggevareforordningen begrænser i væsentlig grad sektorens muligheder for på en konsekvent og harmoniseret måde at angive varernes ydeevne og differentiere de forskellige varer med hensyn til klima-, miljø- og bæredygtighedsydeevne. Den begrænser også i betydelig grad medlemsstaternes muligheder for at fastsætte nationale krav til bygninger eller for at medtage kriterier i offentlige udbud om bæredygtighedsmål uden at bringe det indre markeds funktion i fare.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Initiativet er i overensstemmelse med princippet om ikke at gøre væsentlig skade, da det bidrager til målene for den grønne omstilling i den europæiske grønne pagt (navnlig renoveringsbølgen) og handlingsplanen for den cirkulære økonomi. Det fremmer en grønnere produktion, genbrug, genfremstilling og genanvendelse af byggevarer. Dette sikrer klimatilpasning. Det støtter revisionen af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne ved at give oplysninger om byggevarers miljømæssige ydeevne og dermed gøre det lettere at beregne bygningers energimæssige ydeevne, deres globale opvarmningspotentiale og CO₂-optag i forbindelse med CO₂-lagring.

I handlingsplanen for den cirkulære økonomi annonceres initiativet om bæredygtige produkter, som har til formål at gøre produkter egnede til en klimaneutral, ressourceeffektiv og cirkulær økonomi, navnlig med vedtagelsen af forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter. Hvis produktspecifik EU-lovgivning, som dette forslag, regulerer aspekter vedrørende produkters miljø- og klimamæssige bæredygtighed, bør yderligere politik- og lovgivningsudvikling ske inden for det samme det specifikke instrument med samme strengthed som i forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter. Dette bidrager til en bedre sammenhæng i EU's regler om specifikke produkter og undgår administrative byrder for erhvervsdrivende, som ellers ville skulle opfylde kravene i forskellige EU-retsakter.

I betragtning af de stærke indbyrdes forbindelser mellem byggevarers miljømæssige og strukturelle ydeevne, herunder sundheds- og sikkerhedsaspekter, fastsætter dette forslag derfor bæredygtighedskrav for byggevarer. Særlige omstændigheder kan dog berettige

¹⁷ [pladsholder: anden dybdegående undersøgelse]

målrettet intervention i forbindelse med byggevarer i henhold til forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter. Dette vil f.eks. være tilfældet for energirelaterede byggevarer, som allerede er reguleret i henhold til det eksisterende direktiv om miljøvenligt design, f.eks. brændeovne.

I meddelelsen "En ny industristrategi for Europa"¹⁸ fra marts 2020 fastsættes der en plan for, hvordan EU skal føre an i den dobbelte grønne og digitale omstilling ved at udnytte styrkerne i EU's traditioner, virksomheder og borgere til at forbedre konkurrenceevnen. For at nå disse mål blev der fastlagt en industriel økosystembaseret tilgang, som skulle sikre bedre forbindelse mellem behovene og støtte de centrale aktører i hver værdikæde. I meddelelsen om ajourføring af den nye industristrategi fra 2020¹⁹ udpeges bygge- og anlægssektoren som et af de prioriterede økosystemer, som står over for de største udfordringer med at nå klima- og bæredygtighedsmålene og med at tilpasse sig den digitale omstilling, og hvis konkurrenceevne afhænger af dette. Kommissionen har udviklet en omstillingsvej for bygge- og anlægssektorens økosystem, hvor industrien, interessenter og medlemsstater deltager i fælles udviklingsprocesser som led i den ajourførte industristrategi. Som led i dette arbejde offentliggjorde Kommissionen den 15. december 2021 et arbejdsdokument²⁰, der indeholder forslag til scenarier for, hvordan byggeriet kan blive grønnere, mere digitalt og mere modstandsdygtigt. En befordrende lovgivningsramme, der er tilpasset fremtiden, som fremmer investeringer og opbygning af tillid, er nøglen til økosystemets resiliens og en forudsætning for den dobbelte omstilling.

I SMV-strategien for et bæredygtigt og digitalt Europa²¹ understreges SMV'ernes vigtige rolle som drivkraft for den grønne omstilling, og behovet for at udstyre dem med instrumenter til at forstå og afbøde miljørisici, herunder i byggesektoren, gentages.

I "En EU-strategi for standardisering: Fastsættelse af globale standarder til støtte for et modstandsdygtigt, grønt og digitalt indre marked i EU"²² udpeges byggeri som et af de mest relevante områder, hvor harmoniserede standarder kan forbedre konkurrenceevnen og mindske markedshindringer.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget er baseret på **artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde** (TEUF), fordi forordningens hovedformål er at fjerne hindringer for byggevarers bevægelighed på det indre marked.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Uden en EU-forordning kan manglerne i byggevarerforordningen ikke afhjælpes ved hjælp af national lovgivning, da medlemsstaterne ikke har beføjelser til at ændre rammerne for byggevarerforordningen eller til at rette op på manglerne ved hjælp af nationale

¹⁸ COM(2020) 102 final, "Pakken om industripolitik fra 2020" omfatter også en særlig strategi for små og mellemstore virksomheder ("SMV'er", COM(2020) 103 final) og specifikke foranstaltninger, der skal fjerne hindringerne for et velfungerende indre marked og forbedre håndhævelsen af regler, der er aftalt i fællesskab, COM(2020) 93 final og COM(2020) 94 final.

¹⁹ COM(2021) 350 final, ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: Opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning.

²⁰ SWD(2021) 419 final, <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/47996>.

²¹ COM(2020) 103 final.

²² COM(2022) 31 final.

foranstaltninger. Da der i øjeblikket ikke er fastsat passende standardisering på EU-plan, behandles byggevarers miljø- og sikkerhedsmæssige ydeevne på forskellige måder på nationalt plan, og det fører til divergerende krav til de erhvervsdrivende. **En EU-indsats er derfor begrundet og nødvendig.** Kun på EU-plan kan betingelserne for at sikre den frie bevægelighed for byggevarer fastsættes, samtidig med at der sikres lige vilkår, og bæredygtighedsmål forfølges.

Med hensyn til **merværdien på EU-plan** vil forslaget bidrage til at forbedre den overordnede funktion af det indre marked for byggevarer ved at øge retssikkerheden og forudsigeligheden, i højere grad sikre lige vilkår for byggeøkosystemet og tage aspekterne vedrørende byggevarers klima- og miljømæssige ydeevne og byggevarers cirkularitet, som kun kan tackles på EU-plan.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, fordi det ikke går videre end nødvendigt for at opnå et velfungerende indre marked for byggevarer og er forholdsmæssigt, hvad angår opfyldelsen af det tilsigtede mål.

Forslaget sigter mod at afhjælpe de identificerede mangler i byggevareforordningen og målene i den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for den cirkulære økonomi vedrørende byggevarer, samtidig med at det bygger på de centrale principper i byggevareforordningen (herunder de harmoniserede standarder, der er udviklet af de europæiske standardiseringsorganisationer)). For at nå de politiske mål er det bydende nødvendigt at tage fat på og forbedre den centrale funktion af rammen for byggevareforordningen, navnlig standardiseringsprocessen. Nogle af de nye elementer, f.eks. produktkrav eller kommissionsretsakter, der indeholder tekniske specifikationer, vil kun blive anvendt, når det er nødvendigt for specifikke varer.

Forslaget **omhandler alle de problemer identificerede problemer på den mest effektive og virkningsfulde måde.** Der foreslås en fremtidssikret og omfattende lovgivningsramme, og der integreres alternative løsninger og nye reguleringsværktøjer, som kan aktiveres, hvis en specifik varekategori eller gruppe ifølge en detaljeret analyse kræver det. I betragtning af den brede vifte af byggevarer kan kun denne tilgang sikre, at forslagets mål forfølges effektivt uden at skabe unødvendige byrder for de erhvervsdrivende.

- **Valg af retsakt**

Forslaget har form af en **forordning**, der ophæver den gældende byggevareforordning. Det sikrer en fælles gennemførelse af den foreslåede lovgivning i hele EU.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

I 2016 offentliggjorde Kommissionen en undersøgelse til støtte for kvalitetskontrollen af byggesektoren²³. I undersøgelsen vurderes sammenhængen mellem udvalgte EU-retsakter, der finder anvendelse på byggesektoren, og de retlige overlapninger mellem byggevareforordningen og direktivet om miljøvenligt design (2009) og direktivet om

²³ Economisti Associati, Milieu & CEPS (2016). Supporting study for the Fitness Check on the construction sector: EU internal market and energy efficiency legislation.

energimærkning. Den bekræftede også uoverensstemmelserne i definitionerne, manglen på krydshenvisninger og overlapninger mellem de tre retsakter.

I 2019 offentliggjorde Kommissionen evalueringen²⁴ af byggevareforordningen. De generelle problemer, der blev identificeret i denne evaluering, var i prioriteret rækkefølge i) det utilstrækkelige standardiseringssystem, som er kernen i byggevareforordningen, ii) ineffektiv og meget varierende (fra medlemsstat til medlemsstat) markedsovervågning og iii) mindre forenkling opnået med byggevareforordningen end forventet.

Konklusionerne i begge dokumenter er blevet taget i betragtning i forslaget.

• **Høringer af interesserede parter**

Under udarbejdelsen af forslaget blev forskellige interessenter hørt: medlemsstaterne, europæiske tekniske organer og sammenslutninger, nationale myndigheder, virksomheder/fabrikanter, importører og distributører, forbrugerorganisationer, markedsovervågningsmyndigheder, europæiske/internationale organisationer (industri-sammenslutninger), bemyndigede organer, arbejdstager- og brancheorganisationer og andre, f.eks. enkeltpersoner og andre NGO'er.

I overensstemmelse med EU's retningslinjer for bedre regulering er der gennemført en række høringer. Disse er kort beskrevet i punkterne nedenfor.

- **Horisontal onlineundersøgelse (undersøgelse om horisontale spørgsmål)**²⁵

Den horisontale undersøgelse var rettet mod udvalgte eksperter og havde til formål at identificere, hvordan de forskellige horisontale spørgsmål, der blev identificeret under evalueringen af byggevareforordningen, skal håndteres med henblik på at indsamle input, der kan anvendes til yderligere at finjustere de politiske løsningsmodeller.

- Der blev afholdt to særlige møder med medlemsstaternes eksperter om revisionen af byggevareforordningen i marts og september 2020.

Formålet med møderne var at drøfte processen og dokumentet om de tilpassede vejledende løsningsmodeller²⁶ samt indsamle medlemsstaternes synspunkter om følgende emner: anvendelsesområde og sammenhæng med anden EU-lovgivning, harmoniseret område, national ret og behov for oplysninger, bilag I (grundlæggende krav til bygværket) og miljøkrav.

- **Virksomhedsundersøgelse**²⁷

Formålet med virksomhedsundersøgelsen var at vurdere, hvordan de tilpassede vejledende løsningsmodeller kunne forventes at påvirke virksomheder i den europæiske sektor for byggevarer. Undersøgelsen var rettet mod erhvervsdrivende i sektoren.

²⁴ Evaluation of Regulation (EU) No 305/2011 laying down harmonised conditions for the marketing of construction products and repealing Council Directive 89/106/EEC, SWD(2019)1770.

²⁵ Copenhagen Economics (CE), Teknologisk Institut (DTI) og Office for Economic Policy and Regional Development Ltd. (EPRD) (2021). Supporting study for the impact assessment of the CPR Review, Annex VI: Results of the horizontal survey (indledende rapport). Undersøgelsen blev gennemført i perioden 11.-31.10.2019.

²⁶ Refined indicative options paper (2020), <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/40762>.

²⁷ Copenhagen Economics (CE), Teknologisk Institut (DTI) og Office for Economic Policy and Regional Development Ltd. (EPRD) (2021). Supporting study for the impact assessment of the CPR Review, Annex VII: Results of the Company Survey (Second Progress Report). Undersøgelsen blev gennemført i perioden 10.8-25.10.2020.

- Offentlig høring²⁸

Den offentlige høring viste, at alle interessentgrupper kraftigt afviste en ophævelse af byggevareforordningen (løsning E). I de fleste interessentgrupper foretrak de fleste at bevare den nuværende byggevareforordning (dvs. referencescenariet — løsning A). En væsentlig del af interessentgrupperne foretrak en revision af byggevareforordningen (dvs. løsning B, C eller D)²⁹.

Virksomhedsundersøgelsen viste desuden, at de erhvervsdrivende, selv om de generelt foretrak den nuværende byggevareforordning, fremhævede en række problemer, der skal løses, og som kræver en revision. Dette vedrørte primært standardiseringsprocessen.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Den kvantitative og kvalitative analyse af virkningerne af forskellige løsningsmodeller blev understøttet af en kontrakt om specifik teknisk støtte³⁰.

Undersøgelsen omfattede indsamling og supplerende af den tilgængelige dokumentation til analysen af de politiske løsningsmodeller og vurdere deres mulige virkninger. De politiske løsningsmodeller er blevet undersøgt med henblik på at vurdere præferencer og virkninger, hovedsagelig gennem undersøgelsen og resultaterne af den offentlige høring.

Der blev desuden udpeget yderligere ekspertise gennem relevante rapporter, undersøgelser og møder med medlemsstaternes repræsentanter, erhvervs sammenslutninger, virksomheder, tekniske organer og prøvningsorganer.

- **Konsekvensanalyse**

Kommissionen har foretaget en konsekvensanalyse af revisionen af byggevareforordningen. Efter hensyntagen til bemærkningerne fra Udvalget for Forskriftskontrol i udvalgets første negative udtalelse af 26. juli 2021 fik konsekvensanalysen en positiv udtalelse med forbehold den 26. januar 2022. Udvalgets udtalelser samt den endelige konsekvensanalyse og resuméet heraf offentliggøres sammen med dette forslag.

I konsekvensanalysen blev fem politiske løsningsmodeller med henblik på at løse problemerne i forbindelse med byggevareforordningen undersøgt og sammenlignet:

Løsning A — referencescenario (ingen revision)

Referencescenariet indebar ingen ændring af forordningen, men bedre gennemførelse gennem vejledning og andre bløde lovgivningsforanstaltninger. Referencescenariet betød derfor en fortsættelse af harmoniseringssystemet og gennemførelsen heraf.

Løsning B — reparation af byggevareforordningen

Løsning B sigtede mod at løse de problemer, der blev fremhævet i evalueringen, med følgende tiltag:

²⁸ Copenhagen Economics (CE), Teknologisk Institut (DTI) og Office for Economic Policy and Regional Development Ltd. (EPRD) (2021). Supporting study for the impact assessment of the CPR Review, Annex VIII: Results of the open public consultation survey (First Findings Report). Undersøgelsen blev gennemført i perioden 4.9-25.12.2020.

²⁹ Copenhagen Economics (CE), Danish Technological Institute (DTI) og Office for Economic Policy and Regional Development Ltd. (EPRD) (2021). s. 68.

³⁰ "Supporting study for the Impact Assessment for byggevareforordningen review", kontrakt nr. 575/PP/2016/FC, ledet af Civic Consulting GmbH.

- problemerne med det tekniske harmoniseringssystem imødegås ved at give **Kommissionen beføjelser til at anvende en alternativ** løsning, hvis standardiseringssystemet ikke leverer standarder i tide og af tilstrækkelig kvalitet
- den fortsatte eksistens af nationale krav og mærker vil blive afbødet ved **klart at definere det område, der reguleres på EU-plan**
- der tillades en harmoniseret ramme for **vurdering og formidling af byggevarers miljømæssige ydeevne**
- der etableret en digital struktur, der er forenelig med det **digitale produktpas**
- **genbrug** af byggevarer fremmes
- **markedsovervågningen forbedres** ved at styrke håndhævelsesbeføjelserne og tilpasse de forskellige markedsovervågningsmyndigheders resultater og eventuelt fastsætte et minimumsantal kontroller og et minimum af menneskelige ressourcer, der skal anvendes i forbindelse med markedsovervågning af byggevarer
- **den fælles beslutningstagning** blandt alle myndigheder og bemyndigede organer forbedres
- overlapninger med anden EU-lovgivning ved at **indføre kollisionsregler** og sikre sammenhæng
- der indføres **specifik mærkning** af byggevarer (European Construction Product — ECP) for at præcisere, at mærkningen henviser til ydeevnedeklarationen og ikke til overensstemmelse
- **målrettede bestemmelser** og en bemyndigelse af medlemsstaterne til på visse betingelser at undtage visse mikrovirksomheder fra forpligtelserne i byggevarereforordningen.

Løsning C — målretning af forordningen

Denne løsning bygger på de elementer, der er beskrevet under løsning B. Under løsning C er **byggevarereforordningens anvendelsesområde imidlertid begrænset til visse områder**, afhængigt af følgende tre delløsninger, som kan kombineres:

- Delløsning C1: Harmoniserede standarder og kommissionsretsakter, der indeholder tekniske specifikationer, ville kun omfatte vurderingsmetoder til beregning af ydeevne, uden at der fastsættes grænseniveauer, klasser eller andre krav på EU-plan.
- Delløsning C2: Byggevarereforordningens anvendelsesområde ville kun fokusere på de centrale områder i overensstemmelse med medlemsstaternes lovgivningsmæssige behov, relevansen for miljøet eller for produktsikkerheden samt markedsrelevansen.
- Delløsning C3: Medlemsstaterne ville få mulighed for at tilbyde en alternativ vej til markedsadgang baseret på nationale forskrifter, hvor der ikke anvendes harmoniserede standarder og kommissionsretsakter, som indeholder tekniske specifikationer.

Løsning D — forbedring af byggevarereforordningen

På grundlag af løsning B kan der indføres krav vedrørende **varers iboende egenskaber** for at beskytte folkesundheden, sikkerheden og miljøet. Sådanne varespecifikke krav kan formuleres ved hjælp af tre delløsninger/tilgange (delløsning D1 og D2 kan kombineres):

- Delløsning D1: ny lovgivningsmæssig ramme for produktkrav (baseret på standardisering udviklet af de europæiske standardiseringsorganisationer)
- Delløsning D2: fælles tilgang til tekniske specifikationer (udviklet af eller under tilsyn af Kommissionen)
- Delløsning D3: hybrid mellem D1 og D2.

Løsning E — ophævelse af byggevareforordningen

Byggevareforordningen ville blive ophævet. Handel med byggevarer ville afhænge af gensidig anerkendelse.

Den foretrukne løsning

Løsning D blev anset for at være den foretrukne løsning, idet den baner vejen for, at målene og de vigtigste mangler i rammen for byggevareforordningen kan afhjælpes med den højeste grad af effektivitet og sammenhæng. Dette sikrer den frie bevægelighed for byggevarer i det indre marked og opfylder fuldt ud ambitionerne i den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for den cirkulære økonomi. De vigtigste ændringer er følgende³¹:

- give en klarere definition af anvendelsesområdet for og medtagelsen af genbrugte og 3D-printede byggevarer samt præfabrikerede huse
- indføre en ny beføjelse for Kommissionen til at 1) vedtage tekniske specifikationer via kommissionsretsakter i tilfælde, hvor standardiseringssystemet ikke leverer til tiden og i tilstrækkelig kvalitet, og 2) fastsætte produktkrav
- indføre miljø-, funktions- og sikkerhedskrav for byggevarer
- oprette et "harmoniseret område", en klarere fordeling af medlemsstaternes roller og en mekanisme til at indsamle og proaktivt udveksle oplysninger om medlemsstaternes lovgivningsmæssige behov eller foranstaltninger og imødekomme disse, samtidig med at der tages hensyn til målene for det indre marked
- indføre en ny forpligtelse for fabrikanterne til at fremlægge en overensstemmelseserklæring (overensstemmelse med produktkrav) ud over ydeevnedeklarationen med mulighed for at indgive disse oplysninger elektronisk
- udarbejde en liste over generelle bæredygtighedskrav (som defineres yderligere for hver varefamilie i Kommissionens retsakter/harmoniserede standarder)
- indføre og forbedre forenklings- og fritagelsesbestemmelser for mikrovirksomheder
- styrke markedsovervågningsmyndighedernes håndhævelsesbeføjelser
- give produktkontaktpunkterne for byggeriet en større rolle med hensyn til at støtte de erhvervsdrivende

³¹ Se den detaljerede redegørelse for de specifikke bestemmelser i forslaget for yderligere oplysninger.

- oprette et nyt system under Kommissionen, som giver fysiske og juridiske personer mulighed for at dele klager eller rapporter vedrørende mulige overtrædelser af forordningen
- sikre tilpasning til forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter med hensyn til klima- og miljømæssig bæredygtighed og det digitale produktpas.

Løsning D omfattede udskiftning af CE-mærkningen med en ny mærkning ("European Construction Product" eller "ECP"). Der er imidlertid også risiko for, at en sådan ændring kan øge uklarheden for de erhvervsdrivende i stedet for at reducere den, især i overgangsperioden, hvor det ville være krav om to mærkninger. CE-mærkningen vil derfor blive bevaret, og fabrikanterne skal anbringe den på varer, for hvilke de har udarbejdet en ydeevnedeklaration eller overensstemmelseserklæring.

I den undersøgelse, der lå til grund for konsekvensanalysen, blev det konkluderet, at løsning D kan føre til yderligere omkostninger for de erhvervsdrivende, primært som følge af indførelsen af en deklaration med oplysninger om miljømæssig ydeevne, men der var visse begrænsninger i forbindelse med de anvendte data. På grund af den yderligere forenkling, som løsning D indebærer, kan den faktisk medføre en nettoreduktion af den administrative byrde på ca. 180 mio. EUR (se bilag III til konsekvensanalyserapporten).

- **Målrettet regulering og forenkling**

Forslaget vil minimere overholdelsesomkostningerne gennem en velfungerende standardiseringsproces, med klarere bestemmelser, incitament til genbrug af varer, færre yderligere nationale krav og sikring af lige konkurrencevilkår for alle fabrikanter, især SMV'er, i alle medlemsstater. Den planlagte arbejdsdeling og tekniske finjustering med forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter vil desuden sikre, at der ikke opstår unødige omkostninger for virksomhederne, især SMV'erne.

Forslaget udnytter potentialet ved digitaliseringen maksimalt til at mindske den administrative byrde, i betragtning af at byggevarerforordningen ikke indeholder bestemmelser om anvendelse af digitale værktøjer. Alle forslagens relaterede oplysninger og dokumentation kan behandles digitalt (f.eks. det digitale produktpas) og kan lagres, deles og tilgås varigt i et informationssystem. Dette vil føre til større gennemsigtighed i forsyningskæderne og gøre det muligt at lagre data om byggevarer i logbøger for bygninger, som kan anvendes til beregninger, der kræves i henhold til anden lovgivning (f.eks. direktivet om bygningers energimæssige ydeevne). Dette vil også lette markedsovervågningen.

En yderligere reduktion af den administrative byrde for fabrikanterne vil blive opnået, når overlappningen mellem CE-mærkningen og ydeevnedeklarationen fjernes. Medlemsstaterne vil kunne fritage mikrovirksomheder, der ikke handler på tværs af grænserne, fra forpligtelserne.

Kommissionen en ny beføjelse til at indføre et minimumsantal af kontroller, der skal udføres af markedsovervågningsmyndighederne, har forslaget til formål at forbedre den uensartede anvendelse af reglerne i byggevarerforordningen på markedet. Dette kan kræve mere kapacitet til markedsovervågningsmyndighederne, men det vil også give mulighed for bedre støtte til medlemsstaterne, når de skal udøve deres ansvar for at sikre bygværkers sikkerhed og bæredygtighed.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget har **ingen** indvirkning på beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget vil kræve yderligere ressourcer for effektivt at forvalte rammen for byggevareforordningen. Den ønskede **forøgelse af personalebehovet på 7 årsværk**³² står i et rimeligt forhold til målene. Kommissionens personale vil udføre følgende hovedaktiviteter:

- udvikle og gennemføre byggevareforordningen
- udvikle afledt ret (gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter)
- udvikle og forvalte standardiseringsanmodninger og Kommissionens retsakter
- vurdere og henvise til harmoniserede tekniske specifikationer
- udvikle fælles tekniske specifikationer
- samarbejde med de europæiske standardiseringsorganisationer om forberedende standardiseringsarbejde og standardisering
- samarbejde med interessenter om tekniske spørgsmål
- yde støtte til medlemsstaternes myndigheder
- tilbyde uddannelse til medlemsstaternes myndigheder, bemyndigede organer og andre organer
- yde vejledning til medlemsstaterne og virksomhederne.

Disse aktiviteter er af retlig, teknisk og administrativ karakter og skal udføres inden for (eller i visse tilfælde under tilsyn af) Kommissionens tjenestegrene. I denne sammenhæng vil det være nødvendigt at øge antallet af medarbejdere, der forvalter den nuværende ramme for byggevareforordningen, og sikre dem støtte fra andre tjenestegrene i Kommissionen (dvs. Det Fælles Forskningscenter (JRC)) eller ved brug af outsourcing, navnlig med hensyn til videnskabelig og teknisk støtte til udarbejdelsen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter og til horisontale opgaver. Hvorvidt forslaget vil kunne opfylde målene, afhænger i høj grad af Kommissionens disponible ressourcer.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil overvåge gennemførelsen, anvendelsen og overholdelsen af disse nye bestemmelser med henblik på at vurdere deres effektivitet. Overvågning og evaluering af politikken vedrørende forslaget vil blive koncentreret om de centrale spørgsmål, der skal tages op i forbindelse med revisionen: standardiseringsprocessens funktion, tilgængeligheden af miljø- og produktsikkerhedsoplysninger og miljø- og produktsikkerhedskrav, der er indarbejdet i tekniske specifikationer, indvirkning på markedsovervågningens funktion.

Det foreslås, at der foretages en evaluering af forslaget tidligst otte år efter anvendelsesdatoen, så resultaterne og virkningerne af de nye regler kan slå igennem.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Da retsakten er en forordning, som finder direkte anvendelse i medlemsstaterne, er der ikke behov for et forklarende dokument.

³² Se finansieringsoversigten til forslaget i bilaget.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Forordningens kapitel I indeholder de generelle bestemmelser.

I artikel 1 beskrives genstanden, idet der udtrykkeligt henvises til byggevarers miljø-, klima- og sikkerhedsmæssige ydeevne i forhold til deres væsentlige egenskaber samt miljø-, klima-, funktions- og sikkerhedskrav.

I artikel 2 fastlægges anvendelsesområdet, som omfatter byggevarer, 3D-printning af relaterede varer og tjenesteydelser, centrale dele, dele eller materialer, hvis fabrikanten anmoder herom, systemer eller samlinger, der er omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer eller europæiske vurderingsdokumenter, og præfabrikerede enfamiliehuse. I de angivne tilfælde finder forordningen også anvendelse på brugte varer. Sammenlignet med byggevarerforordningen er anvendelsesområdet ændret for at undgå overlapninger med f.eks. drikkevandsdirektivet³³ og byspildevandsdirektivet³⁴.

I artikel 3 fastsættes definitionerne.

I artikel 4 fastsættes de grundlæggende arbejdskrav og metoder til fastlæggelse af byggevarers væsentlige egenskaber (baseret på ydeevne, f.eks. genanvendt indhold). Dette vil ske på grundlag af de grundlæggende krav til bygværker, som er fastsat i del A i bilag I, og vil sammen med vurderingsmetoderne indgå i standarder, der er gøres obligatoriske med henblik på anvendelsen af denne forordning. Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der definerer tærskler og ydeevneklasser for så vidt angår de væsentlige egenskaber. I tilfælde af forsinkelser eller mangler i standardiseringsprocessen tillægges Kommissionen desuden beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der indeholder tekniske specifikationer. Kommissionen tillægges desuden beføjelser til at ændre del A i bilag I gennem delegerede retsakter på baggrund af den tekniske udvikling eller for at dække nye risici og miljøaspekter.

I artikel 5 fastsættes det, at alle varer, der er omfattet af forordningen, skal opfylde de generiske, umiddelbart gældende krav og kravene til den respektive varefamilie eller -kategori, der er fastsat i del D i bilag I. Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der mere præcist definerer produktkrav i henhold til del B, C og D i bilag I. Disse delegerede retsakter kan suppleres yderligere med frivillige harmoniserede standarder, der udvikles efter en standardiseringsanmodning. Kommissionen tillægges desuden beføjelser til at ændre del B, C og D i bilag I ved hjælp af delegerede retsakter på baggrund af den tekniske udvikling eller for at dække nye risici og miljøaspekter.

I artikel 6 tillægges Kommissionen beføjelser til at fastlægge det gældende vurderings- og kontrolsystem, herunder de yderligere skridt, der kræves for at imødegå systematisk manglende overensstemmelse.

I artikel 7 defineres det "harmoniserede område" i modsætning til de områder, der henhører under medlemsstaternes ansvarsområde. Der oprettes desuden en mekanisme til at imødekomme medlemsstaternes tvungende behov for regulering af sundhed, sikkerhed eller beskyttelse af miljøet, herunder klimaet.

I artikel 8 tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at undgå dobbeltvurdering af varer i henhold til denne forordning og anden EU-lovgivning.

³³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184 af 16. december 2020 om kvaliteten af drikkevand (omarbejdning) (EUT L 435 af 23.12.2020, s. 1).

³⁴ Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40).

Kapitel II (artikel 9-18) indeholder bestemmelser om proceduren, deklARATIONER, erklæringER og mærkning.

Artikel 9-12 omhandler ydeevnedeklarationen og de gældende undtagelser (herunder på visse betingelser for mikrovirksomheder, der ikke handler på tværs af grænserne: for genfremstillede varer eller for dele af bygninger, der er forberedt til genbrug eller er genfremstillet).

I artikel 13 og 14 fastsættes reglerne for overensstemmelseserklæringen (overensstemmelse med produktkravene i henhold til artikel 5). For at minimere den administrative byrde skal overensstemmelseserklæringen kombineres med ydeevnedeklaration.

I henhold til artikel 15 kan en ydeevnedeklaration og en overensstemmelseserklæring indgives i elektronisk format eller via et permalink. De skal indgives på de sprog, der kræves af de medlemsstater, hvor fabrikanten har til hensigt at gøre varen tilgængelig.

I artikel 16-18 fastsættes de generelle principper og betingelser for CE-mærkningen og for anvendelse af anden mærkning.

I kapitel III (artikel 19-33) defineres de erhvervsdrivendes rettigheder og forpligtelser. Der fastsættes generelle og detaljerede forpligtelser for fabrikanterne, herunder for, hvordan de relevante harmoniserede tekniske specifikationer (harmoniserede standarder og delegerede retsakter) skal anvendes til at vurdere og deklarerer varens ydeevne.

I artikel 22 defineres navnlig fabrikanternes miljøforpligtelser, herunder forpligtelsen til at angive de obligatoriske bæredygtighedsegenskaber, der er fastsat i del A, afsnit 2, i bilag I, det globale opvarmningspotentiale og ydeevnebaserede krav eller minimumsindholdet af genanvendt materiale. Efter vedtagelsen af delegerede retsakter for en given varefamilie skal fabrikanterne også:

- konstruere og fremstille varer og deres emballage på en sådan måde, at deres samlede miljømæssige og klimamæssige bæredygtighed når op på det på højest mulige niveau
- prioritere genanvendelige materialer og materialer, der er fremstillet ved genanvendelse
- overholde minimumsforpligtelserne vedrørende genanvendt indhold og andre grænseværdier for miljømæssig bæredygtighed, der er anført i harmoniserede tekniske specifikationer
- forhindre for tidlig forældelse af varer, anvende pålidelige dele og konstruere varer på en sådan måde, at deres holdbarhed ikke bliver ringere end den gennemsnitlige holdbarhed for varer i deres kategori
- konstruere varer på en sådan måde, at de nemt kan repareres, renoveres og opgraderes.

I yderligere artikler defineres de specifikke forpligtelser for bemyndigede repræsentanter (artikel 23), importører (artikel 24), f.eks. for at sikre, at varer forbliver sikre, mens de er under deres kontrol, eller for at kontrollere, at fabrikanten har opfyldt sine generelle forpligtelser, og distributører (artikel 25), forpligtelserne for udbydere af distributionstjenester, formidlere, onlinemarkedspladser, onlineforhandlere og onlineforretninger (hvorved de integreres i en struktur, der sikrer overensstemmelse) (artikel 27) og udbydere af 3D-printning (artikel 28). Der indføres således bestemmelser, hvormed rammen kan tage højde for nye forretningsmodeller. Der indføres også nye specifikke forpligtelser for erhvervsdrivende, der afinstallerer eller handler med brugte varer med

henblik på genbrug eller genfremstilling (artikel 29) og forpligtelser vedrørende varer med dobbelt anvendelse og pseudobyggevarer (artikel 31). Onlinesalg eller fjernsalg af byggevarer (artikel 32) er reguleret.

Kapitel IV (artikel 34-42) indeholder regler om standarder for byggevarer og europæiske vurderingsdokumenter. Der fastsættes bestemmelser om obligatorisk anvendelse for alle ydeevnebaserede krav og frivillig anvendelse for iboende produktkrav. Der fastsættes regler for de europæiske vurderingsdokumenter og deres forhold til ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen (artikel 35), udarbejdelse, vedtagelse (artikel 36) og offentliggørelse (artikel 38) af europæiske vurderingsdokumenter, indholdsmæssige krav til de europæiske vurderingsdokumenter (artikel 40) og håndtering af uberettiget udbredelse af europæiske vurderingsdokumenter (artikel 36). Reglerne for tvistbilæggelse i tilfælde af uenighed mellem tekniske vurderingsorganer (artikel 39) er også omhandlet.

I kapitel V (artikel 43-46) fastsættes kravene til udpegende myndigheder med ansvar for tekniske vurderingsorganer og regler for, hvordan de udpeges, overvåges og evalueres. Kommissionen tillægges også beføjelser til at fastsætte kravene tekniske vurderingsorganer med hensyn til personale og til at fastsætte de tekniske vurderingsorganers koordineringsopgaver.

Kapitel VI (artikel 47-63) omhandler de bemyndigende myndigheders rolle (artikel 48) og kravene til disse myndigheder (artikel 49), herunder de vigtigste operationelle forpligtelser og oplysningsforpligtelser. Der fastsættes krav til de bemyndigede organer (artikel 50), deres operationelle forpligtelser (artikel 60) og oplysningsforpligtelser (artikel 61), og et bemyndiget organs forpligtelser over for dets underentreprenører eller dattervirksomheder fastsættes (artikel 53). Desuden fastsættes reglerne for anvendelse af andre faciliteter end det bemyndigede organs prøvningslaboratorium (artikel 54). Der er planlagt en procedure for medlemsstaternes og Kommissionens formelle indsigelser mod harmoniserede standarder for akkreditering (artikel 52).

Kapitel VII (artikel 64-67) indeholder bestemmelser om forenklede procedurer. For at mindske den administrative byrde, navnlig for SMV'er og mikrovirksomheder, fastsættes der i dette kapitel forenklingprocedurer, herunder artikel 64 om anvendelse af passende teknisk dokumentation, artikel 65, der giver mikrovirksomheder mulighed for at anvende det lempede kontrolsystem, artikel 66, der lemper kravene til specialfremstillede ikkeserieprodukter, der installeres i et enkelt udpeget bygværk, og artikel 67 om anerkendelse af et andet bemyndiget organs vurdering og kontrol.

Kapitel VIII (artikel 68-76) indeholder bestemmelser om markedsovervågning og beskyttelsesprocedurer. I artikel 68 tillægges Kommissionen beføjelser til at indføre et system, som giver fysiske og juridiske personer mulighed for at dele klager eller rapporter vedrørende mulige overtrædelser af denne forordning

Artikel 70 indeholder bestemmelser om håndtering af manglende overensstemmelse, og artikel 71 omhandler EU's beskyttelsesprocedure, der finder anvendelse i tilfælde, hvor medlemsstaterne gyldigt kan henvise til bydende nødvendige sundheds-, sikkerheds- eller miljøbeskyttelseshensyn. I artikel 72 fastsættes reglerne for håndtering af varer, der opfylder kravene, men som udgør en risiko. I artikel 73 tillægges Kommissionen beføjelser til at fastsætte et minimumsantal af kontroller, der skal udføres ved hjælp af markedsovervågning, og til at fastsætte et minimum af menneskelige ressourcer, som markedsovervågningsmyndighederne skal anvende i forbindelse med byggevarer. Artikel 74 indeholder bestemmelser om koordinering af markedsovervågning og en administrativ samarbejdsgruppe ("ADCO"). For at styrke markedsovervågningsmyndighedernes kapacitet har markedsovervågningsmyndighederne ret til at opkræve omkostningerne til inspektion og

prøvning hos de erhvervsdrivende (artikel 75). Markedsovervågningsmyndighederne skal hvert år aflægge rapport til Kommissionen om deres aktiviteter (artikel 76).

I kapitel IX (artikel 77-81) defineres principperne for udveksling af oplysninger og administrativt samarbejde. Bestemmelserne har til formål at styrke det overordnede system og anvendelsen af forordningen for at undgå divergerende afgørelser, som kan skabe ulige vilkår.

I overensstemmelse med disse mål oprettes og vedligeholdes der ved artikel 77 et informations- og kommunikationssystem, som skal sikre harmoniseret fortolkning og anvendelse af denne forordning.

I artikel 78 tillægges Kommissionen beføjelser til at oprette en EU-database eller et EU-system for byggevarer med henblik på at lette adgangen til produktinformation (særligt ydeevnedeklarationer, overensstemmelseserklæringer og brugsanvisninger). I artikel 79 revideres reglerne om produktkontaktpunkterne for byggeriet for bedre at støtte de erhvervsdrivende. I henhold til artikel 80 skal markedsovervågningsmyndigheder, produktkontaktpunkter for byggeriet, udpegende myndigheder, tekniske vurderingsorganer, bemyndigende myndigheder og bemyndigede organer holde sig ajour på deres arbejdsområde og modtage uddannelse i fælles fortolkning og anvendelse af reglerne. Det kræves også, at Kommissionen tilrettelægger sådan uddannelse mindst en gang om året. I henhold til artikel 81 kan medlemsstaterne i fællesskab udpege myndigheder til at varetage deres forpligtelser i henhold til forordningen og dele ressourcer og ansvarsområder.

I kapitel X (artikel 82) fastsættes betingelserne for et samarbejde med tredjelande, også med henblik på at begrænse de negative virkninger af manglende overensstemmelse blandt erhvervsdrivende, der er etableret i disse lande, på det indre marked.

Kapitel XI (artikel 83 og 84) omhandler medlemsstaternes incitamenter og grønne offentlige indkøb. I artikel 83 fastlægges det, hvordan medlemsstaterne kan tilskynde til brug af mere bæredygtige byggevarer. I artikel 84 tillægges Kommissionen beføjelser til at udvikle bæredygtighedskrav for grønne offentlige indkøb af byggevarer.

I kapitel XII (artikel 85) tillægges Kommissionen beføjelser til at afgøre, om en specifik vare er en byggevare.

Kapitel XIII (artikel 86) ændrer forordning (EU) 2019/1020, således at forordning (EU) 2019/1020 også finder anvendelse på byggevarer.

Kapitel XIV (artikel 87-94) indeholder de afsluttende bestemmelser. I artikel 87 fastsættes betingelserne for vedtagelse af delegerede retsakter i forordningen. Artikel 88 omhandler bemyndigelsen af Det Stående Byggeudvalg. I henhold til artikel 91 fastsætter medlemsstaterne reglerne for sanktioner for overtrædelse af forordningen. I henhold til artikel 91 evalueres forordningen tidligst otte år efter forordningens anvendelsesdato. Artikel 93 indeholder overgangsbestemmelser, der muliggør en gradvis overførsel af alle harmoniserede standarder fra byggevarerforordningen til den nye forordning og dermed en gnidningsløs indfasning for de erhvervsdrivende. I artikel 94 fastsættes datoen for denne forordnings ikrafttræden og anvendelse.

I lighed med byggevarerforordningen ledsages forslaget dispositive bestemmelser af en række bilag:

- bilag I om de grundlæggende krav til bygværker (del A) som i byggevarerforordningen og om nye elementer: ydeevnebaserede produktkrav (del B), iboende produktkrav, særligt vedrørende sikkerhed og miljø (del C), og informationskrav (del D)

- bilag II om indholdet af ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen
- bilag III om proceduren for vedtagelse af et europæisk vurderingsdokument
- bilag IV om vareområder og krav til tekniske vurderingsorganer
- bilag V om vurderings- og kontrolsystemerne
- bilag VI om de væsentlige egenskaber, for hvilke der ikke kræves en henvisning til en relevant harmoniseret teknisk specifikation i forbindelse med bemyndigelse af bemyndigede organer
- bilag VII med sammenligningstabellen.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 305/2011**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, og
under henvisning til forslag fra Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 blev vedtaget inden for rammerne af det indre marked for at harmonisere betingelserne for markedsføring af byggevarer og fjerne hindringer for handel med byggevarer mellem medlemsstaterne.
- (2) For at en byggevare kan bringes i omsætning, er fabrikanten forpligtet til at udarbejde en ydeevnedeklaration for den pågældende byggevare. Fabrikanten påtager sig ansvaret for, at byggevareren er i overensstemmelse med den deklarerede ydeevne. Der er fastsat visse undtagelser fra denne forpligtelse.
- (3) Erfaringerne med gennemførelsen af forordning (EU) nr. 305/2011, den evaluering, som Kommissionen foretog i 2019, samt rapporten om Den Europæiske Organisation for Teknisk Godkendelse har vist, at rammen ikke fungerer tilfredsstillende i forskellige henseender, herunder med hensyn til udvikling af standarder og markedsovervågning. Den feedback, der er modtaget i løbet af evalueringen, har desuden peget på behovet for at mindske overlappinger, modsigelser og gentagne krav, herunder i forhold til anden EU-lovgivning, for at skabe større juridisk klarhed og begrænse den administrative byrde for de erhvervsdrivende. Det er derfor nødvendigt at fastsætte mere specifikke og detaljerede retlige forpligtelser for erhvervsdrivende samt nye bestemmelser, herunder vedrørende tekniske specifikationer og markedsovervågning, således at retssikkerheden øges, og divergerende fortolkninger undgås.
- (4) Der skal etableres velfungerende informationsstrømme, herunder elektroniske, for at sikre, at sammenhængende og gennemsigtige oplysninger om byggevarers ydeevne er tilgængelige i hele forsyningskæden. Dette forventes at øge gennemsigtigheden og forbedre effektiviteten med hensyn til informationsoverførsel. Sikring af digital adgang til omfattende oplysninger om byggevarer vil generelt bidrage til digitaliseringen af byggesektoren og gøre rammen klar til den digitale tidsalder.

Adgang til pålidelige og varige oplysninger ville også betyde, at erhvervsdrivende og andre aktører ikke bidrager til hinandens manglende overensstemmelse.

- (5) I Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2021 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 305/2011³⁵ hilste Parlamentet velkommen, at Kommissionen sigter mod at gøre bygge- og anlægssektoren mere bæredygtig ved at tage byggevarers bæredygtighedsperformance op i forbindelse med revisionen af forordning (EU) nr. 305/2011 som bebudet i handlingsplanen for den cirkulære økonomi. I Rådets konklusioner om den cirkulære økonomi af 28. november 2019³⁶ opfordredes Kommissionen indtrængende til at fremme byggevarers cirkularitet i forbindelse med revisionen af forordning (EU) nr. 305/2011. I sin meddelelse "En ny industristrategi for Europa"³⁷ understregede Kommissionen behovet for at gøre noget ved byggevarers bæredygtighed og fremhævede, at et mere bæredygtigt bebygget miljø vil være afgørende for Europas omstilling til klimaneutralitet. I Kommissionens meddelelse "Ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: Opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning"³⁸ udpeges bygge- og anlægssektoren som et af de prioriterede økosystemer, der står over for de største udfordringer med hensyn til opfyldelse af klima- og bæredygtighedsmålene og tage den digitale omstilling til sig, og hvis konkurrenceevne afhænger heraf. Der bør derfor fastsættes regler for angivelse af byggevarers miljø- og bæredygtighedsydeevne, herunder muligheden for at fastsætte relevante tærskler og klasser.
- (6) I EU-strategien for standardisering fra 2022³⁹ udpegedes byggeri som et af de mest relevante områder, hvor harmoniserede standarder kan forbedre konkurrenceevnen og mindske markedshindringer.
- (7) Forfølgelsen af miljømålene, herunder kampen mod klimaændringer, gør det nødvendigt at indføre nye miljøforpligtelser og skabe grundlag for udvikling og anvendelse af en vurderingsmetode til beregning af byggevarers miljømæssige bæredygtighed. Af samme grund er det nødvendigt at udvide rækken af regulerede erhvervsdrivende, eftersom distributører, leverandører og fabrikanter alle spiller en rolle i beregningen af den miljømæssige bæredygtighed i bygge- og anlægssektoren. Denne række bør derfor udvides i to retninger, nedstrøms fra distributørerne til de erhvervsdrivende, der forbereder genbrug og genfremstilling af byggevarer, og opstrøms fra fabrikanten over leverandørerne af mellemprodukter og/eller råvarer. Visse erhvervsdrivende, som medvirker ved demontering af brugte varer eller andre dele af bygværker eller genfremstilling og genbrug heraf, skal desuden bidrage til en sikker second life-anvendelse af byggevarer.

³⁵ Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2021 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 305/2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer (byggevarerforordningen) (2020/2028(INI)).

³⁶ Circular Economy in the Construction Sector — Rådets konklusioner af 28.11.2019, 14653/19.

³⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — "En ny industristrategi for Europa" COM(2020) 102 final).

³⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, "Ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: Opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning (COM(2021) 350 final).

³⁹ Meddelelse af 2. februar 2022 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En EU-strategi for standardisering Fastsættelse af globale standarder til støtte for et modstandsdygtigt, grønt og digitalt indre marked i EU (COM(2022) 31 final).

- (8) For at sikre byggevarers og dermed bygværkers sikkerhed og funktionalitet skal det undgås, at elementer, der af fabrikanterne ikke er beregnet til at være byggevarer, bringes i omsætning som byggevarer. Importører, distributører og andre erhvervsdrivende i længere fremme i forsyningskæden bør derfor sikre, at disse pseudobyggevarer ikke sælges som byggevarer. Visse tjenesteudbydere, f.eks. udbydere af distributionstjenester eller udbydere af 3D-printning, bør desuden ikke bidrage til andre erhvervsdrivendes manglende overensstemmelse. Det er derfor nødvendigt, at de relevante bestemmelser også finder anvendelse på disse tjenester og deres udbydere og leverandører.
- (9) Det er muligt, at forskellige erhvervsdrivende leverer et datasæt til 3D-printning, en 3D-printer eller -form og det materiale, der skal anvendes deri, så der opstår en situation, hvor ingen af disse erhvervsdrivende er ansvarlige for det 3D-printede produkts sikkerhed og hensigtsmæssige ydeevne. For at undgå eventuelle sikkerhedsrisici i denne forbindelse skal der derfor fastsættes bestemmelser om datasæt til 3D-printning, materialer beregnet til 3D-printning og 3D-printydelse, som tillader 3D-printning af byggevarer, således at de erhvervsdrivende ved at overholde disse bestemmelser i fællesskab når et sikkerhedsniveau svarende til sikkerhedsniveauet for traditionelle byggevarer.
- (10) Af hensyn til sikkerheden og beskyttelsen af miljøet og for at lukke et hul i lovgivningen, som ellers ville eksistere, skal det præciseres, at byggevarer, der fremstilles på byggepladsen med henblik på omgående indbygning i bygværker, er omfattet af de samme regler som andre byggevarer. Mikrovirksomheder fremstiller ofte varer individuelt og installerer dem på stedet. Hvis disse mikrovirksomheder under alle omstændigheder underlægges de samme regler som andre virksomheder, vil det påvirke disse mikrovirksomheder uforholdsmæssigt. Det er derfor nødvendigt at give medlemsstaterne mulighed for at fritage mikrovirksomheder fra forpligtelsen til at udarbejde en ydeevnedeklaration i særlige situationer, hvor andre medlemsstaters interesser ikke berøres.
- (11) Sikring af fri bevægelighed for systemer eller samlinger af byggevarer på det indre marked vil skabe konkrete fordele for især borgere, forbrugere og virksomheder. Af hensyn til retssikkerheden bør deres sammensætning imidlertid defineres præcist i harmoniserede tekniske specifikationer eller europæiske vurderingsdokumenter.
- (12) Etableringen af et EU-marked for små præfabrikerede enfamiliehuse har potentiale til at sænke boligpriserne og vil have positive sociale og økonomiske virkninger. Retfærdighed for forbrugerne prioriteres fortsat, specifikt for bl.a. at sikre overkommelige boligpriser i forbindelse med den grønne omstilling i overensstemmelse med forslaget til Rådets henstilling om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet⁴⁰, navnlig henstilling 7, litra a)-c). Det er derfor nødvendigt at fastsætte harmoniserede regler for sådanne små huse. Små huse er imidlertid også bygværker, som henhører under medlemsstaternes kompetence. Da det måske ikke er muligt at integrere alle nationale krav til små præfabrikerede enfamiliehuse kumulativt i de fremtidige harmoniserede tekniske specifikationer, bør medlemsstaterne have ret til at fravælge anvendelsen af regler, der skal gælde for disse præfabrikerede enfamiliehuse.
- (13) Byggevarers overensstemmelse med EU-lovgivningen afhænger ofte af, om deres centrale dele er i overensstemmelse med denne lovgivning. Fordi centrale dele ofte er

⁴⁰ Forslag til Rådets henstilling om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet (COM(2021) 801 final).

integreret i forskellige byggevarer, opnås beskyttelsen af sikkerhed og miljøet, herunder klimaet, bedre, når disse centrale dele vurderes i tidligere led, dvs. når centrale deles ydeevne og overensstemmelse vurderes på forhånd og uafhængigt af den endelige byggevarer, som de er integreret i. Markedsovervågningen bliver ligeledes mere effektiv, når centrale dele, der ikke opfylder kravene, kan udpeges og håndteres. Det er derfor nødvendigt at fastsætte regler for centrale dele af byggevarer.

- (14) Byggevarer, der allerede er blevet vurderet og genbruges, bør ikke være omfattet af de regler, der gælder for nye byggevarer. Brugte byggevarer, som aldrig tidligere har været bragt i omsætning på EU-markedet, bør imidlertid være underlagt de samme regler som nye byggevarer, da sådanne varer aldrig er blevet vurderet.
- (15) For at sikre, at byggevarers sikkerhed og funktionalitet beskyttes, bør de regler, der gælder for nye byggevarer, også finde anvendelse på brugte byggevarer, hvor den tilsigtede anvendelse ændres, bortset fra til dekorationsformål, for brugte byggevarer med uklar oprindelig anvendelse, for brugte byggevarer, der har gennemgået en betydelig omdannelse, og for brugte byggevarer, som ifølge en erhvervsdrivende har yderligere egenskaber eller opfylder produktkrav.
- (16) Det forhold, at brugte byggevarer i princippet ikke bør underkastes en ny vurdering, bør ikke forhindre den erhvervsdrivende i at få disse byggevarer vurderet, hvis dette bidrager til at gøre anvendelsen af disse brugte byggevarer mere attraktiv ved at godtgøre, at disse byggevarer stadig har visse egenskaber eller opfylder de gældende produktkrav.
- (17) Byggevarer, der bringes i omsætning i regionerne i Den Europæiske Unions yderste periferi, importeres ofte fra nabolande og er derfor ikke underlagt de krav, der er fastsat i EU-retten. Det ville være uforholdsmæssigt dyrt at underlægge disse byggevarer sådanne krav. Samtidig cirkulerer byggevarer, der fremstilles i regionerne i den yderste periferi, næsten ikke i andre medlemsstater. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at undtage byggevarer, der bringes i omsætning eller installeres direkte i regionerne i Den Europæiske Unions yderste periferi, fra disse krav.
- (18) For at tilstræbe størst mulig sammenhæng i lovgivningen bør denne forordning så vidt muligt bygge på den horisontale retlige ramme, i dette tilfælde på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012. Den følger den seneste tendens i produktlovgivningen til at udvikle en alternativ løsning, hvis de europæiske standardiseringsorganisationer ikke leverer harmoniserede standarder, som der kan henvises til i *Den Europæiske Unions Tidende*. Da det ikke har været muligt at henvise til harmoniserede standarder for byggevarer i *Den Europæiske Unions Tidende* siden slutningen af 2019, og der kun har været få, siden forordning (EU) nr. 305/2011 trådte i kraft, bør Kommissionens supplerende beføjelser være endnu mere omfattende, så den samlede række af tekniske specifikationer kan indhente den forsinkede tilpasning til den tekniske udvikling.
- (19) Hvis der i harmoniserede standarder fastlægges regler for vurdering af ydeevnen med hensyn til væsentlige egenskaber, der er relevante for medlemsstaternes byggelovgivning, bør de harmoniserede standarder gøres obligatoriske med henblik på anvendelsen af denne forordning, da kun sådanne standarder opfylder målet om at tillade fri bevægelighed af varer, samtidig med at det sikres, at medlemsstaterne mulighed for at kræve sikkerheds- og miljømæssige produkt egenskaber, herunder klimarelaterede, i lyset af deres specifikke nationale situation. Når disse to mål forfølges samlet, kræver de, at varerne vurderes efter én enkelt vurderingsmetode, og derfor skal metoden være obligatorisk. Frivillige standarder kan imidlertid anvendes til

at gøre produktkrav, der er angivet for den relevante varefamilie eller -kategori i delegerede retsakter, endnu mere konkrete, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF. I overensstemmelse med afgørelse nr. 768/2008/EF bør disse standarder kunne danne grundlag for en formodning om overensstemmelse med de krav, der er omfattet af dem.

- (20) For at bidrage til målene i den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for den cirkulære økonomi og for at garantere sikre byggevarer — som et af de mål, der skal forfølges i lovgivning baseret på artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) — er det nødvendigt med iboende produktkrav vedrørende sikkerhed, funktionalitet og beskyttelse af miljøet, herunder klimaet. Ved fastsættelsen af disse krav bør Kommissionen tage hensyn til deres potentielle bidrag til at nå Unionens klima-, miljø- og energieffektivitetsmål. Disse krav vedrører ikke kun byggevarers ydeevne. I modsætning til dens forgænger, direktiv 89/106/EF, giver forordning (EU) nr. 305/2011 ikke mulighed for at fastsætte sådanne iboende produktkrav. Visse harmoniserede standarder for byggevarer indeholder imidlertid sådanne iboende produktkrav, som kan vedrøre miljø, sikkerhed eller blot varens gode funktion. Disse standarder viser, at der er et praktisk behov for sådanne krav til sikkerhed, miljø eller blot varens funktion. Med artikel 114 i TEUF som retsgrundlag for denne forordning skal der også tilstræbes et højt beskyttelsesniveau for miljøet, sundheden og menneskers sikkerhed. Iboende produktkrav bør derfor (gen-)indføres eller valideres ved denne forordning. Disse krav skal fastsættes af lovgiveren, men der er behov for at specificere dem for de mere end 30 varefamilier, der hver har flere kategorier. Beføjelsen til at vedtage retsakter bør derfor delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at præcisere kravene til den respektive varefamilie eller -kategori.
- (21) Fremstilling og distribution af byggevarer bliver stadig mere kompleks, hvilket fører til fremkomsten af nye specialiserede erhvervsdrivende, f.eks. udbydere af distributionstjenester. Af hensyn til klarhed bør visse generelle forpligtelser, herunder vedrørende samarbejde med myndigheder, finde anvendelse på alle de erhvervsdrivende, der er involveret i forsyningskæden, og i fremstilling, distribution, own-brand-labelling, ompakning eller sekundær handel, installation, afinstallation med henblik på genbrug eller genfremstilling og selve genfremstillingen. Leverandørerne bør endvidere forpligtes til at samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne i forbindelse med henblik på vurdering af miljømæssig bæredygtighed. Af disse grunde og for at undgå gentagelse af forpligtelser bør begrebet "erhvervsdrivende" defineres bredt og omfatte alle disse aktører, således at der på én gang kan fastsættes grundlæggende generelle forpligtelser for dem alle.
- (22) For at fremme harmoniseret praksis blandt medlemsstaterne, selv hvor der ikke kunne opnås enighed om denne praksis, bør Kommissionen have beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om gennemførelsen af denne forordning med hensyn til en begrænset række spørgsmål. Disse beføjelser vedrører definitionerne, erhvervsdrivendes rettigheder og forpligtelser samt bemyndigede organers rettigheder og forpligtelser.
- (23) For at forbedre retssikkerheden og mindske fragmenteringen af EU-markedet for byggevarer som følge af nationale krav og mærker er det nødvendigt klart at definere det område, der reguleres på EU-plan, det såkaldte "harmoniserede område", i modsætning til de elementer, der fortsat hører under medlemsstaternes nationale lovgivningsområde.

- (24) For at finde balancen mellem afbødningen af fragmenteringen af markedet og medlemsstaternes legitime interesse i at regulere bygværker er det samtidig nødvendigt at indføre en mekanisme, der kan sikre, at der i højere grad tages hensyn til medlemsstaternes behov ved udviklingen af harmoniserede tekniske specifikationer. Af samme grund bør der indføres en mekanisme, som giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte yderligere krav til byggevarer, hvis der er tale om bydende nødvendige sundheds-, sikkerheds- eller miljøbeskyttelseshensyn.
- (25) En cirkulær økonomi, som er det centrale element i handlingsplanen for den cirkulære økonomi, kan fremmes ved hjælp af obligatoriske pant- og retursystemer og en forpligtelse til at tilbagetage ubrugte varer. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at træffe sådanne foranstaltninger.
- (26) For at øge den juridiske klarhed og mindske den administrative byrde for de erhvervsdrivende er det nødvendigt at undgå, at byggevarer underkastes flere vurderinger vedrørende det samme aspekt af sundhed, sikkerhed eller miljøbeskyttelse, herunder klima, i henhold til forskellige EU-retsakter. Dette blev bekræftet af Refitplatformen, som anbefaler, at Kommissionen prioriterer håndteringen af problemerne med overlappende og gentagne krav. Kommissionen bør derfor kunne fastsætte de betingelser, hvorunder opfyldelsen af forpligtelser i henhold til anden EU-lovgivning også opfylder visse forpligtelser i denne forordning, hvor det samme aspekt af sundhed, sikkerhed eller miljøbeskyttelse, herunder klima, ellers ville blive vurderet parallelt i henhold til denne forordning og anden EU-lovgivning.
- (27) For at undgå divergerende praksisser blandt medlemsstaterne og de erhvervsdrivende bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at fastslå, om visse byggevarer er omfattet af definitionen af byggevare.
- (28) Navnlig for så vidt angår energirelaterede varer, der er omfattet af arbejdsplaner for miljøvenligt design, som også er byggevarer, og for mellemprodukter, med undtagelse af cement, vil [ESPR] blive prioriteret ved fastsættelsen af bæredygtighedskrav. Dette bør f.eks. være tilfældet for varmeanlæg, kedler, varmepumper, vand- og rumopvarmningsapparater, ventilatorer, køle- og ventilationssystemer og solcelleprodukter, bortset fra bygningsintegrerede solcellepaneler. Denne forordning kan stadig gribe ind efter behov som et supplement, navnlig i forbindelse med sikkerhedsaspekter, idet der også tages hensyn til anden EU-lovgivning om produkter som f.eks. gasapparater, lavspænding og maskiner. For andre produkter kan der — for at undgå unødvendige byrder for de erhvervsdrivende — i fremtiden opstå et behov for at fastlægge de betingelser, hvorunder opfyldelsen af forpligtelser i henhold til anden EU-lovgivning også opfylder visse forpligtelser i henhold til denne forordning. Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at fastsætte sådanne betingelser.
- (29) For at skabe et incitament til overensstemmelse bør fabrikanten af byggevarer være ansvarlig for ukorrekte ydeevnedeklarationer og ukorrekte overensstemmelseserklæringer.
- (30) Den øgede anvendelse af genfremstillede varer er en del af et skift i retning af en mere cirkulær økonomi og en reduktion af byggevarers miljø- og CO₂-fodaftryk. Markedet for genfremstilling er ikke særlig udviklet på nuværende tidspunkt, og kravene til genfremstillede varer varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Derfor og for at overholde nærhedsprincippet bør medlemsstaterne have mulighed for at fritage genfremstillede varer fra forpligtelsen til at udarbejde en ydeevnedeklaration. En sådan

fritagelse bør dog ikke indrømmes for varer, der ikke er egnede til genfremstilling, eller hvor det kan være i strid med andre medlemsstaters interesser.

- (31) For at forbedre adgangen til lettilgængelige og omfattende oplysninger om byggevarer og dermed bidrage til deres sikkerhed, funktionalitet og bæredygtighed bør det sikres, at ydeevnedeklarationen indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for brugere og myndigheder. I betragtning af deres nytte for brugerne bør fabrikanterne kunne medtage yderligere oplysninger i denne deklaration, forudsat at ydeevnedeklarationer forbliver ensartede og letlæselige, og at de ikke misbruges som reklame.
- (32) For at muliggøre genbrug og genfremstilling af byggevarer og anvendelse af overskydende byggevarer i stor skala bør der indføres en lempet procedure for udarbejdelse af ydeevnedeklarationen for sådanne byggevarer. I tilfælde af overskydende byggevarer, hvor ændringer som følge af anvendelse er udelukket, bør den lempede procedure begrænses til de tilfælde, hvor den oprindelige fabrikant nægter at tage ansvaret for den overskydende byggevarer, da byggevarer altid bør forblive under den oprindelige kompetente fabrikants ansvar, hvis de ikke er blevet ændret.
- (33) For at mindske byrden for de erhvervsdrivende og navnlig fabrikanterne bør erhvervsdrivende, der udsteder ydeevnedeklarationer og overensstemmelseserklæringer, fremlægge disse deklarationer og erklæringer elektronisk og have mulighed for at fremlægge disse deklarationer og erklæringer ved hjælp af et permalink til at dokument, der ikke kan ændres, eller indsætte permalinks til dokumenter, der ikke kan ændres, i disse deklarationer og erklæringer.
- (34) For at fabrikanterne kan påvise, at de byggevarer, der er omfattet af den frie bevægelighed for varer, opfylder de relevante EU-krav, er det nødvendigt at kræve en overensstemmelseserklæring, der supplerer ydeevnedeklarationen, således at reguleringssystemet for byggevarer bringes tættere på forordning (EF) nr. 765/2008. For at minimere den potentielle administrative byrde bør overensstemmelseserklæringen og ydeevnedeklarationen imidlertid kombineres og leveres elektronisk. Den administrative byrde for SMV'er bør mindskes yderligere ved hjælp af målrettede forenklingsbestemmelser, herunder om anvendelse af passende teknisk dokumentation til erstatning for typeafprøvning, som giver mikrovirksomheder mulighed for at anvende det lempede kontrolsystem og lemper kravene til specialfremstillede ikkeserieprodukter, der installeres i et enkelt udpeget bygværk. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at fritage mikrovirksomheder, der ikke handler på tværs af grænserne, fra forpligtelsen til at udarbejde en ydeevnedeklaration.
- (35) For at sikre tilpasning til anden produktlovgivning og med forbehold af de generelle principper i forordning (EF) nr. 765/2008 bør CE-mærkningen anbringes på byggevarer, for hvilke fabrikanten har udarbejdet en ydeevnedeklaration eller overensstemmelseserklæring. Fabrikanten påtager sig derved ansvaret for, at byggevareren er i overensstemmelse med den deklarerede ydeevne og de gældende produktkrav.
- (36) For at sikre byggevarers og i forlængelse heraf bygværkers sikkerhed, funktionalitet og bæredygtighed bør alle erhvervsdrivende, der indgår i forsynings- og distributionskæden, træffe passende foranstaltninger for at sikre, at de kun bringer byggevarer i omsætning eller tilgængeliggør byggevarer på markedet, som er i overensstemmelse med de bindende EU-krav. For at øge den juridiske klarhed er det nødvendigt udtrykkeligt at fastsætte de erhvervsdrivendes forpligtelser.

- (37) Fabrikanter af byggevarer skal fastlægge varetypen på en præcis og utvetydig måde for at sikre et præcist grundlag for at vurdere, om en sådan vare opfylder EU-kravene. For at undgå omgåelse af de gældende krav bør der samtidig indføres forbud mod, at fabrikanterne skaber stadig nye varettyper, hvis de pågældende varer er identiske med hensyn til de væsentlige egenskaber.
- (38) For at undgå vildledende anprisninger bør anprisninger fra fabrikanter af byggevarer enten baseres på en vurderingsmetode, der er indeholdt i harmoniserede tekniske specifikationer, eller, hvis en sådan vurderingsmetode ikke findes, på metoder, der repræsenterer den bedste tilgængelige teknik.
- (39) Teknisk dokumentation om byggevarer, som er udarbejdet af fabrikanten, gør det lettere for myndigheder og bemyndigede organer at kontrollere disse varer i forhold til EU-kravene. For at forbedre adgangen til omfattende oplysninger bør denne tekniske dokumentation omfatte en vurdering af byggevarens miljømæssige bæredygtighed.
- (40) For at skabe gennemsigtighed for brugerne af byggevarer og undgå uhensigtsmæssig brug af disse varer bør fabrikanten præcist identificere byggevarer og deres tilsigtede anvendelse. Af samme grund bør fabrikanten gøre det klart, om byggevarerne er beregnet udelukkende til erhvervsmæssig brug eller også til privat brug. For at sikre, at byggevarer kan tilbagespores, bør fabrikanterne anføres på varen eller, hvis dette ikke er muligt, f.eks. på grund af varens størrelse eller overflade, på emballagen eller, hvis dette ikke er muligt, i et dokument, der ledsager den.
- (41) For at sikre, at kravene i denne forordning er opfyldt, bør fabrikanterne aktivt søge efter, lagre og evaluere oplysninger og træffe passende foranstaltninger, hvis manglende overensstemmelse eller utilstrækkelig ydeevne er blevet bekræftet, eller hvor der foreligger en risiko.
- (42) For at optimere forfølgelsen af målene i den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for den cirkulære økonomi bør fabrikanterne forpligtes til at nå et rimeligt niveau af miljømæssig bæredygtighed, både for deres varer og for deres fremstilling. Denne forpligtelse kræver en afvejning af forskellige miljøaspekter og af miljø- og sikkerhedsaspekter, mens både miljø- og sikkerhedsaspekter kan vedrøre selve varen eller bygværket. For at give fabrikanterne vished om, hvordan sådanne afvejningsbeslutninger skal træffes, bør der i denne forordning fastsættes klare regler for afvejninger.
- (43) Med henblik på at sikre byggevarers bæredygtighed og holdbarhed bør fabrikanterne sikre, at varerne kan anvendes i meget lang tid. En sådan lang anvendelse kræver, at udformningen er hensigtsmæssig, at der anvendes pålidelige dele, at varerne kan repareres, og at der er adgang til oplysninger om reparation og udskiftningsdele.
- (44) Med henblik på at øge byggevarers cirkularitet i overensstemmelse med målene i handlingsplanen for den cirkulære økonomi bør fabrikanterne fremme genbrug, genfremstilling og genanvendelse af deres varer. (Forberedelserne med henblik på) genbrug, genfremstilling og genanvendelse kræver en vis udformning, f.eks. ved at lette adskillelsen af komponenter og materialer på et senere tidspunkt i genanvendelsen og undgå blandede eller komplicerede materialer. Da de sædvanlige brugsanvisninger ikke nødvendigvis når frem til de erhvervsdrivende, som er ansvarlige for (forberedelserne med henblik på) genfremstilling og genanvendelse, bør de nødvendige oplysninger herom være tilgængelige i varedatabaser eller -systemer og på fabrikanternes websteder ud over selve brugsanvisningen.

- (45) For at levere sikre, funktionelle og miljømæssigt bæredygtige byggevarer skal der fastsættes omfattende bæredygtigheds- og sikkerhedsforpligtelser for fabrikanterne. I betragtning af betydningen af disse forpligtelser og for at sikre den rette balance mellem funktionalitet, sikkerhed og bæredygtighed bør Kommissionen tillægges beføjelse til ved hjælp af delegerede retsakter at fastsætte de betingelser, hvorunder disse forpligtelser er opfyldt eller formodes at være opfyldt for en varefamilie eller -kategori.
- (46) Nogle byggevarer bliver til affald, selv om de aldrig er blevet anvendt. For at undgå dette spild af ressourcer bør fabrikanterne acceptere at tilbagetage ejerskabet — direkte eller via deres importører og distributører — af varer, som efter levering til en byggeplads eller til brugeren ikke er blevet anvendt, og som er i en tilstand, der svarer til den, hvori de blev bragt i omsætning.
- (47) For at kunne træffe informerede valg bør brugerne af byggevarer være tilstrækkeligt velinformerede om varernes miljømæssige ydeevne, om deres overensstemmelse med miljøkravene og om det omfang, hvori fabrikantens miljøforpligtelser er opfyldt i denne henseende. Kommissionen tillægges derfor beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte specifikke mærkningskrav, som kan omfatte en let forståelig trafiklysmærkning.
- (48) Visse af fabrikantens forpligtelser, f.eks. vurdering af miljømæssig bæredygtighed eller prioritering af genanvendelige materialer, kan næppe opfyldes i tilfælde af brugte, genfremstillede eller overskydende varer. Erhvervsdrivende, der muliggør genbrug eller foretager genfremstilling, bør derfor undtages fra disse forpligtelser, navnlig fordi genbrug og genfremstilling er til gavn for miljøet.
- (49) De bemyndigede repræsentanter er ofte de eneste personer, der er tilgængelige i forbindelse med importerede varer, men fabrikanterne giver dem kun meget begrænsede opgaver og ikke alle de oplysninger, de skal have for effektivt at kunne repræsentere fabrikanterne. De bemyndigede repræsentanters rolle og ansvar bør derfor præciseres og styrkes.
- (50) En erhvervsdrivende, der ændrer en vare på en sådan måde, at dens ydeevne eller sikkerhed kan blive påvirket, bør være underlagt fabrikanternes forpligtelser til at sikre, at varens ydeevne eller sikkerhed stadig er den samme. Denne forpligtelse bør dog ikke pålægges en erhvervsdrivende, der ompakker varer for at gøre dem tilgængelige i en anden medlemsstat, da den sekundære handel og dermed den frie bevægelighed for varer ellers ville blive hæmmet, og da ompakning i princippet ikke bør påvirke byggevarens ydeevne eller sikkerhed. Med henblik på at bevare varernes ydeevne og sikkerhed bør den erhvervsdrivende, der foretager ompakningen, være ansvarlig for, at disse processer gennemføres korrekt, for at sikre, at varerne ikke beskadiges, og for at brugerne stadig informeres korrekt på det sprog, der er fastsat af den medlemsstat, hvor varerne gøres tilgængelige.
- (51) For at øge fabrikanternes overholdelse af forpligtelserne i henhold til denne forordning og for at bidrage til at afhjælpe de konstaterede mangler og forbedre markedsovervågningen bør tjenesteudbydere, onlinemarkedspladser og formidlere have beføjelse til og anmodes om at kontrollere visse let verificerbare egenskaber ved varer og deres fabrikanter, f.eks. fastlæggelse af varetype og udformning af omfattende teknisk dokumentation, og de bør aktivt bidrage til at sikre, at kun varer, der opfylder kravene, når ud til brugerne.

- (52) For at undgå, at 3D-printning bruges til at omgå forpligtelserne i henhold til denne forordning, bør udbydere af 3D-printning pålægges visse oplysningsforpligtelser.
- (53) Sikker anvendelse af brugte og genfremstillede varer afhænger ofte af præcise oplysninger om deres første anvendelse. Erhvervsdrivende, som afmonterer brugte varer med henblik på genbrug eller genfremstilling, bør derfor føre protokol over stedet, betingelserne og den forventede brugstid for den afinstallerede vare.
- (54) Varernes ydeevne og sikkerhed afhænger også af de anvendte komponenter og af de tjenester, der leveres af kalibratorer eller andre tjenesteudbydere i forbindelse med deres udformning og fremstilling. Af disse grunde bør der fastsættes visse forpligtelser for leverandører af komponenter og tjenesteudbydere, der er involveret i fremstillingen af varer. Hvis manglende overensstemmelse eller en risiko kan være forårsaget af en leveret komponent eller tjenesteydelse fra en bestemt erhvervsdrivende, bør leverandøren eller tjenesteudbyderen underrette sine andre kunder, som har modtaget den samme komponent eller tjenesteydelse, herom, således at manglende overensstemmelse og risici kan håndteres effektivt for andre varer.
- (55) Visse elementer, der anvendes til byggeri, har flere potentielle anvendelser. Deres fabrikanter bør frit kunne beslutte, om disse elementer er beregnet til byggeri eller ej, også med henblik på at undgå, at de skal underkastes ydeevne- og overensstemmelsesvurdering, hvis det ikke er nødvendigt. Hvis de imidlertid beslutter, at et bestemt produkt ikke er beregnet til byggeri og anlæg, men det kan anvendes til dette formål ("pseudobyggevarer"), bør fabrikanterne og andre erhvervsdrivende sikre, at det ikke anvendes i bygværker. Ellers ville sådanne elementer i nogle tilfælde ende i bygværker, selv om de ikke opfylder kravene i denne forordning.
- (56) Af samme grund bør fabrikanter af elementer, der i sagens natur kan anvendes til bygge- og anlægsformål og andre formål ("varer med dobbelt anvendelse"), opfylde forpligtelserne i henhold til denne forordning for alle elementer af den pågældende type, hvis de ikke udtrykkeligt udelukker anvendelsen til bygge- og anlægsformål.
- (57) For at præcisere anvendelsen af denne forordning på onlinesalg og andre former for fjernsalg bør det defineres, på hvilke betingelser en bestemt vare anses for at blive tilbudt kunder i Unionen. Da der er større sandsynlighed for manglende overensstemmelse i forbindelse med onlinehandel, bør medlemsstaterne yde en særlig indsats og udpege en enkelt central markedsovervågningsmyndighed til at konstatere tilbud om fjernsalg rettet mod kunder på deres område, således at de ansvarlige markedsovervågningsmyndigheder kan træffe passende foranstaltninger. Da konstateringen af sådanne tilbud kræver viden fra forskningsspecialister eller dedikeret software til kunstig intelligens, bør konstateringsopgaven centraliseres og overdrages til en enkelt markedsovervågningsmyndighed.
- (58) Digitale teknologier, som giver betydelige muligheder for at mindske de administrative byrder og omkostninger for erhvervsdrivende og offentlige myndigheder, samtidig med at de fremmer innovative og nye forretningsmuligheder og -modeller, udvikler sig hurtigt. Udbredelsen af digitale teknologier vil også bidrage væsentligt til at nå målene for renoveringsbølgen, herunder energieffektivitet, livscyklusvurderinger og overvågning og af bygningsmassen. Kommissionen bør derfor tillægges beføjelser til at gribe yderligere digitaliseringsmuligheder ved hjælp af gennemførelsesretsakter.
- (59) Da harmoniserede standarder, der er udviklet for byggevarer (i det følgende benævnt "standarder for byggevarer"), oftest er obligatoriske af hensyn til retssikkerheden, bør

- disse standarder være i overensstemmelse med de relevante standardiseringsanmodninger, denne forordning og EU-rettens generelle principper.
- (60) For at sikre en rettidig henvisning til standarder for byggevarer i *Den Europæiske Unions Tidende* bør Kommissionen tillægges beføjelser til at begrænse eller tilsidesætte mangelfulde standarder med henblik på retsvirkninger i henhold til denne forordning ved hjælp af delegerede retsakter i stedet for at nægte at anføre deres referencer i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (61) For at sikre sammenhæng i systemet bør denne forordning bygge på den horisontale retlige ramme for standardisering. Forordning (EU) nr. 1025/2012 bør derfor også i videst muligt omfang finde anvendelse på standarder, der er gjort obligatoriske i overensstemmelse med nærværende forordning. Forordning (EU) nr. 1025/2012 skal således bl.a. indeholde bestemmelser om en procedure for indsigelser mod harmoniserede standarder for byggevarer, hvis disse standarder ikke fuldt ud opfylder kravene i den relevante standardiseringsanmodning eller andre krav i nærværende forordning.
- (62) Da de ikke er almengyldige retsakter, men det første af to trin i en administrativ procedure, der fører til CE-mærkning, bør europæiske vurderingsdokumenter ikke betragtes som harmoniserede tekniske specifikationer. De grundlæggende principper for udarbejdelse af harmoniserede standarder, såsom gennemsigtighed for konkurrenter, kan og bør dog også gælde for europæiske vurderingsdokumenter. Der bør endvidere henvises til de europæiske vurderingsdokumenter i procedurer for vurdering af ydeevne og for overensstemmelsesvurdering på samme måde som harmoniserede standarder. Derfor og for at undgå langvarige gentagelser af bestemmelser bør de vigtigste regler om harmoniserede standarder også finde anvendelse på europæiske vurderingsdokumenter. For at skabe gennemsigtighed for konkurrenter bør europæiske vurderingsdokumenter gøres offentligt tilgængelige, og referencerne for alle europæiske vurderingsdokumenter bør offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (63) I øjeblikket er der risiko for, at det stigende antal europæiske vurderingsdokumenter, som ofte har ringe merværdi i forhold til andre eller eksisterende harmoniserede standarder, vil forsinke deres offentliggørelse. For at imødegå denne risiko på en omkostningseffektiv måde bør visse principper for udarbejdelse og vedtagelse af europæiske vurderingsdokumenter fastlægges eller gøres mere konkrete. Kommissionens kontrol bør desuden styrkes.
- (64) De krav, der gælder for myndigheder, som udpeger tekniske vurderingsorganer, bør ikke være lavere end dem, der gælder for bemyndigende myndigheder, som følge af lighederne mellem deres respektive roller. Af samme grund bør tekniske vurderingsorganer have samme grad af uafhængighed og kontrol med beslutningstagningen som bemyndigede organer.
- (65) For at kunne reagere på en betydelig procentdel af bemyndigelser, som var baseret på ufuldstændige eller fejlagtige vurderinger, navnlig når juridiske organer uden egen intern tekniske kompetence blev bemyndiget, er det nødvendigt at styrke de bemyndigende myndigheders ressourcekapacitet, f.eks. ved at fastsætte minimumskrav, at præcisere kravene til bemyndigede organer, f.eks. med hensyn til deres uafhængighed, uddelegering til andre juridiske enheder og deres egen evne til at udføre opgaver, at kræve, at bemyndigede organer råder over tilstrækkeligt kvalificeret personale, og kontrollere, at personalet er tilstrækkeligt, til hvilket formål en kvalifikationsmatrix har vist sig at være det mest effektive værktøj, at sikre og

- kontrollere, at det bemyndigede organ, og ikke en underentreprenør, en dattervirksomhed eller et andet selskab, der tilhører den samme koncern, reelt træffer beslutninger om personalet, tilknytning af eksterne eksperter, procedurer, kriterier og beslutningstagning, og at udvide den dokumentation, som organerne skal fremlægge, når de ansøger om udpegelse som bemyndiget organ, således at der skabes et dybere og forholdsvis mere retfærdigt grundlag for de bemyndigende myndigheds afgørelser.
- (66) For at imødegå en almindelig mangelfuld praksis hos akkrediteringsorganer er det nødvendigt at sikre, at akkrediteringsorganerne benytter denne forordning som grundlag for akkreditering og ikke de ofte afvigende standarder. Det er også vigtigt at sikre, at akkrediteringsorganerne vurderer det ansøgende organs og ikke en koncerns evne, da det er det ansøgende organ selv, der skal være ansvarlig for den fremtidige certificering.
- (67) For at opnå lige vilkår og undgå retlig usikkerhed bør de bemyndigede organers forpligtelser fastsættes tydeligere og gøres udtrykkelige, og dette bør gælde for både deres vurderings- og kontrolaktiviteter og de dermed forbundne aspekter.
- (68) For at undgå specifikke forbindelser mellem bemyndigede organers personale og fabrikkerne bør de bemyndigede organer sikre rotation mellem det personale, der udfører forskellige overensstemmelsesvurderingsopgaver.
- (69) Medlemsstaternes myndigheder kan have spørgsmål, som kun et bestemt bemyndiget organ kan besvare. Bemyndigede organer bør derfor også besvare eventuelle spørgsmål fra myndighederne i andre medlemsstater.
- (70) For at gøre det lettere for alle myndigheder at identificere bemyndigede organer, fabrikanters og varers manglende overensstemmelse og for at sikre lige vilkår bør bemyndigede organer have beføjelse og være forpligtet til, hvis manglende overensstemmelse klart kan påvises, proaktivt at fremsende oplysninger om manglende overensstemmelse til relevante markedsovervågningsmyndigheder eller bemyndigende myndigheder. Bemyndigede organer bør imidlertid ikke overskride oplysningsforpligtelsen ved at undersøge andre aktører end deres egne kunder eller ligestillede.
- (71) Med henblik på at skabe lige vilkår for bemyndigede organer og fabrikanter bør koordineringen mellem de bemyndigede organer styrkes. Eftersom kun halvdelen af de nuværende bemyndigede organer deltager på eget initiativ i de aktiviteter, der udføres i den allerede eksisterende koordineringsgruppe for bemyndigede organer, bør det derfor være obligatorisk at deltage heri.
- (72) Forsøgene på at indføre forenklede procedurer for små og mellemstore virksomheder i forordning (EU) nr. 305/2011 og dermed mindske byrden og omkostningerne for SMV'er og mikrovirksomheder har ikke været helt effektive og er ofte blevet misforstået eller ikke anvendt på grund af manglende kendskab til eller manglende klarhed med hensyn til deres anvendelse. Med henblik på at afhjælpe de konstaterede mangler og samtidig bygge videre på de tidligere fastsatte regler er det nødvendigt at præcisere og lette deres anvendelse og dermed nå målet om at støtte SMV'er, samtidig med at byggevarers ydeevne, sikkerhed og miljømæssige bæredygtighed sikres.
- (73) Anerkendelsen af prøvningsresultater, der er opnået af en anden fabrikant, jf. artikel 36, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 305/2011, bør generaliseres for generelt at mindske byrden for de erhvervsdrivende og navnlig fabrikkerne. En sådan anerkendelsesmekanisme er navnlig nødvendig for at undgå flere vurderinger af råvarers, mellemprodukters og slutprodukters miljømæssige bæredygtighed.

- (74) Af hensyn til retssikkerheden i tilfælde af problemer med sikkerhed eller ydeevne bør en sådan anerkendelse kun være tilladt, hvis de to involverede erhvervsdrivende og de to involverede bemyndigede organer forpligter sig til at samarbejde, og hvis den erhvervsdrivende, der opnår certificering, har den tekniske kontrol over varen.
- (75) Evalueringen af forordning (EU) nr. 305/2011 viste, at de markedsovervågningsaktiviteter, der gennemføres på nationalt plan, er meget forskellige med hensyn til kvalitet og effektivitet. Ud over de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning til fordel for bedre markedsovervågning, bør erhvervsdrivendes, organers og varers overholdelse af nærværende forordning lettes ved også at inddrage tredjeparter, f.eks. ved at enhver fysisk eller juridisk person får mulighed for at indgive oplysninger om mulige tilfælde af manglende overensstemmelse via en klageportal.
- (76) For at afhjælpe de konstaterede mangler med hensyn til markedsovervågning i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011 bør nærværende forordning indeholde flere beføjelser for medlemsstaternes myndigheder og for Kommissionen, som bør sætte myndighederne i stand til at handle under alle potentielle problematiske omstændigheder.
- (77) Praksis for markedsovervågning har vist, at der er risiko for manglende overensstemmelse, når varer evalueres på et bestemt tidspunkt, men ingen tilfælde af manglende overensstemmelse, mens det modsatte gør sig gældende på et senere tidspunkt. Der er endvidere situationer, hvor der er tale om anden manglende overensstemmelse end en formel type, som ikke udløser en risiko. Af disse grunde bør medlemsstaterne tillægges beføjelser til at gribe ind i alle tilfælde, hvor der er mistanke om manglende overensstemmelse eller risiko herfor, mens definitionen af "vare, der udgør en risiko" skal udvides til at omfatte risiko for miljøet. Det er nødvendigt at give medlemsstaterne tilstrækkelig proceduremæssig fleksibilitet til at skelne mellem højt og lavt prioriterede tilfælde af manglende overensstemmelse, samtidig med at alle medlemsstater også bør informeres om mindre vigtige sager.
- (78) For at sikre en effektiv håndhævelse af kravene og styrke markedsovervågningen i medlemsstaterne samt for at sikre overensstemmelse med forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen med henblik på at fastsætte et minimumsantal af kontroller, som markedsovervågningsmyndigheder skal udføre på en bestemt varegruppe eller -kategori eller i forhold til specifikke krav, og til at fastsætte mindstekrav til ressourcer.
- (79) For at styrke markedsovervågningsmyndighedernes generelt svage kapacitet med hensyn til markedsovervågning og for at sikre yderligere tilpasning til forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter skal der ydes mere detaljeret administrativ koordineringsstøtte, og de skal gives ret til at få dækket udgifterne til inspektion og prøvning hos de erhvervsdrivende.
- (80) For at skabe et incitament til at øge markedsovervågningsmyndighedernes kapacitet med hensyn til markedsovervågning og sikre tilpasning til forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter bør medlemsstaterne rapportere om deres markedsovervågningsaktiviteter vedrørende varer, der er omfattet af denne forordning, herunder om de pålagte sanktioner.
- (81) For bedre at kunne betjene de erhvervsdrivende bør produktkontaktpunkterne for byggeriet blive mere effektive og bør derfor tildeles flere ressourcer. For at lette de

erhvervsdrivendes arbejde bør produktkontaktpunkternes opgaver finjusteres og udvides til at omfatte oplysninger om denne forordnings bestemmelser om byggevarer og om retsakter, der er vedtaget i overensstemmelse hermed.

- (82) Der skal indføres en hensigtsmæssig, effektiv og omkostningseffektiv koordineringsmekanisme for at sikre en konsekvent anvendelse af de fastsatte forpligtelser og krav og for at styrke det samlede system, også under hensyntagen til at der kan opstå nye fortolkningsspørgsmål i forbindelse med varers og bygværkers sikkerhed og bæredygtighed. Da divergerende afgørelser skaber ulige vilkår, bidrager til at gøre den retlige ramme mere kompleks og skaber hindringer for den frie bevægelighed på det indre marked og yderligere administrative byrder og omkostninger for de erhvervsdrivende, bør sådanne divergerende afgørelser forhindres af denne koordineringsmekanisme.
- (83) Der bør derfor oprettes et europæisk informationssystem til at indsamle fortolkningsspørgsmål, til at finde hensigtsmæssige fælles løsninger og til at forbedre udvekslingen af oplysninger i denne henseende. For at lette udvekslingen af oplysninger bør et sådant system være baseret på nationale systemer. Disse nationale systemer bør også identificere tilfælde af uensartet anvendelse af denne forordning for at sikre, at divergerende praksis ikke bliver almindelig praksis og permanent.
- (84) Central registrering af produktinformation øger gennemsigtigheden, hvilket gavner produktsikkerheden og beskyttelsen af miljøet og menneskers sundhed, samtidig med at det mindsker den administrative byrde og omkostningerne for de erhvervsdrivende. Beføjelsen til at vedtage retsakter bør derfor delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF med henblik på at oprette en central EU-varedatabase eller et centralt EU-varesystem. På dette tidspunkt er det ikke muligt at vurdere fordelene og ulemperne ved mulige løsninger, og Kommissionen bør have beføjelser til at forfølge enhver af disse muligheder.
- (85) For at forbedre deres kompetenceniveau, harmonisere deres beslutningstagning og skabe lige vilkår for de erhvervsdrivende bør der tilrettelægges uddannelse for markedsovervågningsmyndigheder, produktkontaktpunkter for byggesektoren, udpegende myndigheder, tekniske vurderingsorganer og bemyndigede organer. De samme mål bør også forfølges ved udveksling af personale mellem markedsovervågningsmyndigheder, bemyndigende myndigheder og bemyndigede organer i to eller flere medlemsstater.
- (86) Medlemsstaterne har ikke altid den tekniske kompetence til at opfylde alle de forpligtelser, der påhviler dem i overensstemmelse med EU-lovgivningen, kumulativt for alle produktsektorer. De får derfor uformel støtte fra andre større medlemsstater. Da en sådan støtte i nogle tilfælde er uundgåelig og tilrådelig i andre, bør i denne forordning omfatte de grundlæggende regler for en sådan støtte, primært for at præcisere ansvarsområderne. Medlemsstaterne udfordres desuden af byggevarernes stadig stigende tekniske kompleksitet og den lovgivning, der kumulativt finder anvendelse på alle aspekter og produktsektorer, og det viser, at der kan opnås bedre resultater gennem specialisering og arbejdsdeling mellem medlemsstaterne. Denne forordning bør derfor både afspejle medlemsstaternes særlige situation og gøre det muligt at undersøge den potentielle merværdi af specialisering og arbejdsdeling mellem medlemsstater.
- (87) Handelen med byggevarer bliver langsomt, men støt mere og mere international. Der opstår derfor situationer, hvor det også er nødvendigt at imødegå manglende overensstemmelse hos erhvervsdrivende, der er etableret uden for Unionen. Da

tredjelande næppe er parate til at støtte håndhævelsen af EU-retten på deres område, hvis Unionen ikke til gengæld tilbyder at bistå dem, bør denne forordning omfatte visse beføjelser vedrørende internationalt samarbejde.

- (88) En række tredjelande anvender EU's produktlovgivning eller anerkender i det mindste attester, der er udstedt i overensstemmelse hermed, enten på grundlag af internationale aftaler eller ensidigt, hvilket begge er i Unionens interesse. For at give disse tredjelande et incitament til at fortsætte denne praksis og andre tredjelande til at gøre det samme bør tredjelande, der anvender EU's produktlovgivning eller anerkender attester, der er udstedt i overensstemmelse hermed, have visse yderligere muligheder. Det bør derfor være muligt at støtte disse særligt samarbejdsvillige tredjelande ved at give dem mulighed for at deltage i visse kurser og deltage i EU's database eller system for byggevarer, informationssystemet for harmoniseret beslutningstagning og udvekslingen af oplysninger mellem myndighederne. Af samme grund bør det desuden være muligt at informere disse særligt samarbejdsvillige tredjelande om varer, der ikke opfylder kravene, eller som indebærer en risiko.
- (89) For at tilskynde til anvendelse af bæredygtige byggevarer, samtidig med at markedsforvridninger undgås, og for fortsat at være i overensstemmelse med forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter bør de incitamenter til brug af bæredygtige byggevarer, som medlemsstaterne tilbyder, være rettet mod de mest bæredygtige produkter og indgå i en udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne.
- (90) For at øge anvendelsen af bæredygtige byggevarer, samtidig med at markedsforvridninger undgås, og for at opnå overensstemmelse med forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter bør medlemsstaternes praksis for offentlige udbud fokusere på de mest bæredygtige blandt de varer, der opfylder kravene. De krav, der gælder for offentlige udbudskontrakter, der er fastsat ved gennemførelsesretsakter, bør fastsættes efter objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.
- (91) Offentlige udbud tegner sig for 14 % af EU's BNP. For at bidrage til målet om at opnå klimaneutralitet, forbedre energi- og ressourceeffektiviteten og omstillingen til en cirkulær økonomi, der beskytter folkesundheden og biodiversiteten, bør ordregivende myndigheder og ordregivere, hvor det er relevant, pålægges at tilpasse deres udbud til specifikke kriterier eller mål for grønne offentlige indkøb, der skal fastsættes i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til denne forordning. De kriterier eller mål, der fastsættes i delegerede retsakter for specifikke varegrupper, bør ikke blot overholdes, når disse varer indkøbes direkte i offentlige vareindkøbskontrakter, men også i offentlige bygge- og anlægskontrakter eller offentlige tjenesteydelseskontrakter, hvor disse varer vil blive anvendt til aktiviteter, der udgør genstanden for disse kontrakter. Sammenlignet med en frivillig tilgang vil obligatoriske kriterier eller mål sikre, at løftestangeffekten af de offentlige udgifter til at øge efterspørgslen efter varer med bedre resultater maksimeres. Kriterierne bør være gennemsigtige, objektive og ikkediskriminerende.
- (92) For at tage hensyn til den tekniske udvikling og viden om nye videnskabelige resultater, sikre et velfungerende indre marked, lette adgangen til oplysninger og sikre en ensartet gennemførelse af reglerne bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår fastsættelse og ændring af produktspecifikke tekniske bestemmelser og krav, fastlæggelse af de gældende vurderings- og

kontrolsystemer, fastlæggelse af betingelserne for, hvornår forpligtelser i henhold til anden EU-ret opfylder visse forpligtelser i denne forordning, ændring af modellen for ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen, indførelse af yderligere forpligtelser for fabrikanterne, revision og supplerende af procedurereglerne for udarbejdelse af europæiske vurderingsdokumenter, fastsættelse af minimumskrav til markedsovervågningsmyndighederne, oprettelse af en EU-database eller et EU-system for byggevarer, fastsættelse af krav til grønne offentlige indkøb og fastsættelse af minimumssanktioner. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁴¹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (93) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at etablere midler til at fremsende oplysninger, give nærmere oplysninger om, hvordan de erhvervsdrivendes forpligtelser og rettigheder skal opfyldes, vedtage formatet for den europæiske tekniske vurdering, fastlægge de minimumsressourcer, som bemyndigede organer har brug for, og give tredjelandes myndigheder adgang til informationssystemet for harmoniseret beslutningstagning, til EU's database eller system for byggevarer og til uddannelse i forbindelse med denne forordning. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁴².
- (94) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, når det i behørigt begrundede tilfælde vedrørende menneskers sundhed eller sikkerhed eller beskyttelse af miljøet er påkrævet af særligt hastende årsager.
- (95) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 fastlægges der regler om en horisontal ramme for markedsovervågning af produkter og kontrol med produkter, der indføres på EU-markedet. For at sikre, at byggevarer omhandlet i denne forordning, som er omfattet af den frie bevægelighed for varer i Unionen, opfylder kravene om et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser, f.eks. beskyttelse af menneskers sundhed og sikkerhed og beskyttelse af miljøet, bør nævnte forordning også finde anvendelse på varer, der er omfattet af nærværende forordning, for så vidt som nærværende forordning ikke indeholder specifikke bestemmelser med samme formål, art og virkning. Forordning (EU) 2019/1020 bør derfor ændres.
- (96) For at gøre gennemførelsen af nærværende forordning mere effektiv og mindske byrden for de erhvervsdrivende bør det være muligt at udarbejde ansøgninger og afgørelser på papir eller i et almindeligt anvendt elektronisk format. For at opnå retssikkerhed bør ansøgninger og afgørelser kun være gyldige, hvis den elektroniske signatur opfylder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014, og hvis den underskrivende person er blevet bemyndiget til at repræsentere

⁴¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

organet eller den erhvervsdrivende i henhold til henholdsvis medlemsstaternes lovgivning eller EU-retten.

- (97) For yderligere at mindske byrden for de erhvervsdrivende bør det være muligt at indgive dokumentation i et almindeligt anvendt elektronisk format og som standard opfylde oplysningskravene elektronisk.
- (98) For at sikre en høj grad af overensstemmelse med denne forordning bør medlemsstaterne fastsætte regler om sanktioner for manglende overensstemmelse og sikre, at disse regler håndhæves. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. For at sikre disse mål og harmoniserede sanktioner bør Kommissionen tillægges beføjelser til at fastsætte minimumssanktioner ved retsakter, der vedtages i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (99) Af hensyn til retssikkerheden bør det præciseres, hvorvidt og hvor længe udpegelser af produktkontaktpunkter for byggeriet, tekniske vurderingsorganer eller bemyndigede organer og harmoniserede standarder, europæiske vurderingsdokumenter, europæiske tekniske vurderinger og bemyndigede organers attester og prøvningsrapporter, der er vedtaget eller udstedt i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011, har retsvirkning i henhold til nærværende forordning. De respektive overgangsperioder bør være tilstrækkeligt lange til at undgå flaskehalse for så vidt angår udpegnings af bemyndigede organer og tekniske vurderingsorganer og vedtagelse eller udstedelse af europæiske vurderingsdokumenter, europæiske tekniske vurderinger og bemyndigede organers attester og prøvningsrapporter.
- (100) Af hensyn til retssikkerheden bør det præciseres, hvor længe varer, der bringes i omsætning på grundlag af europæiske vurderingsdokumenter vedtaget i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011, kan forblive i distributionskæden og dermed gøres tilgængelige på markedet. I lighed med praksis under anden produktlovgivning anses den relevante periode for at være fem år efter udløbet af den europæiske tekniske vurdering, på grundlag af hvilken de er blevet bragt i omsætning. På denne måde vil alle varer, der sælges til brugerne, være i overensstemmelse med denne harmoniserede tekniske specifikation og denne forordning seks år efter ikrafttrædelsen af en harmoniseret teknisk specifikation, der er vedtaget i henhold til denne forordning.
- (101) Byggevarers væsentlige egenskaber og de tilhørende vurderingsmetoder kan kun fastlægges ved hjælp af harmoniserede tekniske specifikationer, der skal udvikles for de forskellige varegrupper og -familier. De krav og forpligtelser, der påhviler de erhvervsdrivende med hensyn til en bestemt varegruppe eller -familie, bør derfor først finde obligatorisk anvendelse seks måneder efter ikrafttrædelsen af den harmoniserede tekniske specifikation, der omhandler den pågældende varegruppe eller -familie.
- (102) For at lette en gnidningsløs indfasning af fremtidige harmoniserede tekniske specifikationer og under hensyntagen til den tid, der er nødvendig for at udarbejde ydeevnedeklarationen eller overensstemmelseserklæringen, bør de erhvervsdrivende have mulighed for frivilligt at anvende denne forordning fra disse harmoniserede tekniske specifikations ikrafttræden.
- (103) Det skal undgås, at erhvervsdrivende permanent kan omgå anvendelsen af nærværende forordning ved at anvende de harmoniserede tekniske specifikationer, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011. Kommissionen bør derfor trække referencerne til harmoniserede standarder og europæiske vurderingsdokumenter, der er offentliggjort til støtte for forordning (EU) nr. 305/2011, og som dækker en bestemt

varegruppe eller -familie, tilbage fra *Den Europæiske Unions Tidende* senest to år efter ikrafttrædelsen af den harmoniserede tekniske specifikation, der er vedtaget i henhold til nærværende forordning, og som dækker den pågældende varegruppe eller -familie.

- (104) For fuldt ud at dække miljøvurderingen af byggevarer og for på passende vis at dække produktkrav, som også er anført i de nuværende harmoniserede tekniske specifikationer, bør der udarbejdes et mere omfattende bilag I, herunder også en detaljeret liste over væsentlige egenskaber vedrørende livscyklusvurdering og en fuldstændig ramme for produktkravene. Ved denne lejlighed bør overlapninger mellem de grundlæggende krav til bygværker fjernes, og der bør foretages præciseringer.
- (105) For at opnå en minimumskontrolintensitet i bemyndigede organers vurdering og kontrol af fabrikanter og for at skabe lige vilkår for både fabrikanter og bemyndigede organer bør fabrikanternes og de bemyndigede organers opgaver i forbindelse med de forskellige mulige vurderings- og kontrolsystemer angives mere præcist og udførligt i bilag V om vurderings- og kontrolsystemer. I dette bilag bør også de vurderinger og kontroller, der skal foretages for at kontrollere varers miljømæssige bæredygtighed med hensyn til ydeevne og produktkrav, angives.
- (106) Målene for denne forordning, nemlig den frie bevægelighed for byggevarer på det indre marked, beskyttelse af menneskers sundhed og sikkerhed og beskyttelse af miljøet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da medlemsstaterne ofte fastsætter meget divergerende krav til byggevarer med et uensartet niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og sikkerhed og af miljøet til følge. Disse mål kan bedre nås på EU-plan ved at fastlægge en harmoniseret ramme for vurdering af byggevarers ydeevne og visse produktkrav til beskyttelse af menneskers sundhed og sikkerhed og af miljøet. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der harmoniserede regler for tilgængeliggørelse af byggevarer på markedet og for direkte installation af byggevarer, uanset om det sker inden for rammerne af en tjenesteydelse eller ej, idet der fastsættes:

- a) regler for, hvordan byggevarers miljømæssige, herunder klimamæssige, og sikkerhedsmæssige ydeevne udtrykkes i forhold til deres væsentlige egenskaber
- b) miljø- (herunder klima-), funktions- og sikkerhedskrav for byggevarer.

Ved denne forordning fastsættes også de forpligtelser, der påhviler erhvervsdrivende, der handler med byggevarer eller komponenter heraf eller med produkter, der kan betragtes som byggevarer, selv om deres fabrikant ikke har fremstillet dem som byggevarer.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på byggevarer og på følgende elementer:
 - a) 3D-datasæt, der bringes i omsætning for at muliggøre 3D-printning af byggevarer, der er omfattet af denne forordning, og 3D-printede byggevarer og forme
 - b) materialer, der er beregnet til at blive anvendt til 3D-printning af byggevarer på eller i nærheden af byggepladsen eller til fremstilling ved hjælp af forme på eller i nærheden af byggepladsen
 - c) byggevarer, der fremstilles på byggepladsen med henblik på omgående indbygning i bygværker, uden særskilt kommerciel indsats bringe dem i omsætning
 - d) centrale dele af varer, der er omfattet af denne forordning
 - e) dele eller materialer, der er beregnet til at blive anvendt til varer, der er omfattet af denne forordning, hvis fabrikanten af disse dele eller materialer anmoder herom
 - f) systemer eller samlinger, hvis sammensætning er angivet i og omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer eller europæiske vurderingsdokumenter
 - g) præfabrikerede enfamiliehuse med et gulvareal på mindre end 180 m² på en etage eller et gulvareal på mindre end 100 m² på to etager.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende denne forordning på de i litra g) omhandlede huse ved meddelelse til Kommissionen.

2. Denne forordning finder også anvendelse på brugte byggevarer og på brugte elementer, jf. stk. 1, i hvert af følgende tilfælde:
 - a) De brugte byggevarer eller elementer importeres fra tredjelande uden først at være bragt i omsætning på EU-markedet.
 - b) Den erhvervsdrivende har ændret den tilsigtede anvendelse af disse brugte byggevarer eller elementer i forhold til den oprindelige fabrikants tilsigtede anvendelse af disse byggevarer eller elementer på en anden måde end ved nedsat ydeevne eller tilsigtede anvendelser eller alene til dekorationsformål, idet sådanne formål er defineret ved ikke at have en konstruktionsmæssig funktion i bygværket.
 - c) Den erhvervsdrivende, der gør de brugte byggevarer eller elementer tilgængelige på markedet, hævder, at de har egenskaber eller opfylder produktkravene i bilag I, som ligger ud over eller adskiller sig fra de egenskaber og krav, der er angivet i henhold til nærværende forordning eller forordning (EU) nr. 305/2011, da den brugte byggevare eller det brugte element først blev bragt i omsætning.
 - d) De brugte byggevarer eller elementer har været genstand for en omdannelse, der går videre end reparation, rengøring og regelmæssig vedligeholdelse ("genfremstillet vare").
 - e) Den erhvervsdrivende, der gør de brugte byggevarer eller elementer tilgængelige på markedet, vælger at anvende denne forordning.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på:
- elevatorer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/33/EU⁴³, rulletrapper og deres komponenter
 - kedler, rør, tanke og tilbehør samt andre produkter bestemt til kontakt med drikkevand
 - systemer til behandling af spildevand
 - sanitetsvarer
 - trafiksignalprodukter.
4. Denne forordning finder også anvendelse på 3D-printning af byggevarer og elementer, der er omfattet af denne forordning. 3D-printning omfatter udlejning af 3D-printere, som kan anvendes til byggevarer og elementer, der er omfattet af denne forordning.
- Denne forordning finder også anvendelse på tjenesteydelser i forbindelse med:
- fremstilling og markedsføring af byggevarer og/eller elementer, der er omfattet af denne forordning, og
 - afinstallation, forberedelse med henblik på genbrug, genfremstilling og håndtering af brugte byggevarer og elementer, der er omfattet af denne forordning.
5. Medlemsstaterne kan undtage byggevarer og elementer, der er omfattet af denne forordning, og som bringes i omsætning eller installeres direkte i regionerne i Den Europæiske Unions yderste periferi, jf. artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fra anvendelsen af denne forordning. Medlemsstaterne underretter Europa-Kommissionen og de øvrige medlemsstater om bestemmelser vedrørende sådanne undtagelser. De sikrer, at undtagne byggevarer og elementer ikke er forsynet med CE-mærkning, jf. artikel 16. Byggevarer eller elementer, der bringes i omsætning eller installeres direkte på grundlag af en sådan undtagelse, anses ikke for at være blevet bragt i omsætning eller direkte installeret i Unionen i henhold til denne forordning.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- "byggevarer": ethvert formet eller formløst fysisk element, herunder dets emballage og brugsanvisning, eller et system eller en samling, der kombinerer sådanne elementer, som bringes i omsætning eller fremstilles med henblik på permanent indbygning i bygværker eller dele heraf i Unionen, med undtagelse af elementer, der nødvendigvis først integreres i en samling, et system eller en anden byggevarer inden permanent indbygning i bygværker
- "permanent": for en periode på to år eller mere

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/33/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om elevatorer og sikkerhedskomponenter til elevatorer (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 251).

- 3) "vare": en byggevare eller et andet element, der er omfattet af denne forordning, jf. artikel 2, stk. 1-3
- 4) "gøre tilgængelig på markedet": enhver levering af en byggevare med henblik på distribution eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed, med eller uden vederlag, uanset om det sker inden for rammerne af en tjenesteydelse eller ej
- 5) "direkte installation": installation af en vare i en kundes bygværk uden forudgående tilgængeliggørelse på markedet eller installation i et enfamiliehus omfattet af denne forordning, uanset om det sker inden for rammerne af en tjenesteydelse eller ej
- 6) "ydeevne": den grad, hvori en vare har visse skalerbare væsentlige egenskaber
- 7) "væsentlige egenskaber": de egenskaber ved varen, der vedrører de grundlæggende krav til bygværker, jf. del A, punkt 1, i bilag I, eller som er anført i del A, punkt 2, i bilag I
- 8) "produktkrav": et grænseniveau eller en anden egenskab, som en vare skal opfylde, inden den kan bringes i omsætning eller installeres direkte, herunder krav vedrørende mærkning og brugsanvisning eller andre oplysninger, der skal gives
- 9) "erhvervsdrivende": fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren, distributøren, udbyderen af distributionstjenester, udbyderen af 3D-printning, fabrikanten, importøren eller distributøren af materialer beregnet til 3D-printning af varer, onlineforhandleren, formidleren, leverandøren, tjenesteudbyderen, own-brand-labelers eller en anden fysisk eller juridisk person, som ikke er myndigheder, bemyndigede organer, tekniske vurderingsorganer og produktkontaktpunkter for byggeriet, som er omfattet af denne forordning i forbindelse med fremstilling, afinstallation med henblik på genbrug, genfremstilling eller ompakning af varer, tilgængeliggørelse af disse varer eller direkte montering af disse varer i overensstemmelse med denne forordning, samt erhvervsdrivende som defineret i artikel 3, nr. 13), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020⁴⁴
- 10) "udbyder af 3D-printning": enhver fysisk eller juridisk person, der som led i erhvervsvirksomhed udbyder en af følgende tjenesteydelser: udlejning eller leasing af 3D-printere, udprintning af datasæt til 3D-printning eller formidling af en af disse tjenesteydelser, uanset om den pågældende person leverer materialet til printning
- 11) "materialer beregnet til 3D-printning af varer": ethvert materiale, der er beregnet til 3D-printning af varer, for hvilket de respektive erhvervsdrivende ikke udtrykkeligt og konsekvent har udelukket anvendelsen som materialer til 3D-printning
- 12) "fabrikant": en fabrikant som defineret i artikel 3, nr. 8), i forordning (EU) 2019/1020
- 13) "3D-datasæt": et sæt numeriske data, der beskriver en genstands form ved dens ydre dimensioner og hulrum med henblik på at muliggøre 3D-printning af den pågældende genstand
- 14) "bygværker": bygninger og anlægsarbejder, som kan være både over eller i jorden eller vandet, herunder broer, tunneler, pyloner og andre faciliteter til transport af elektricitet, kommunikationskabler, rørledninger, vandledninger, dæmninger,

⁴⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

lufthavne, havne, vandveje og anlæg, der danner grundlag for jernbaneskiner, med undtagelse af vindmøller, olieplatforme eller kemiske anlæg, industriproduktionsanlæg, landbrugsanlæg, elproduktionsanlæg, militære anlæg, mens deres opholdsrum kan være bygninger

- 15) "bygninger": andre faciliteter, bortset fra containere, der fungerer som opholdsrum for mennesker, dyr eller genstande, som enten er permanent fastgjort til jorden eller kun kan transporteres ved hjælp af særligt udstyr, og som har et gulvareal på mindst på mindst 20 m² på en eller flere etager
- 16) "niveau": resultatet af vurderingen af en byggevares ydeevne i forhold til dens væsentlige egenskaber, udtrykt som en numerisk værdi
- 17) "klasse": en skala af niveauer, som afgrænses af en minimums- og en maksimumsværdi for en byggevares ydeevne
- 18) "grænseniveau": et obligatorisk minimums- eller maksimumsniveau for en vares ydeevne med hensyn til en bestemt væsentlig egenskab
- 19) "bringe i omsætning": første tilgængeliggørelse af en vare på EU-markedet eller første tilgængeliggørelse af en brugt vare, hvor en af betingelserne i artikel 2, stk. 2, er opfyldt, eller af en genfremstillet vare
- 20) "central del": en del, som ifølge fabrikanten af en vare eller en anden erhvervsdrivende er bestemt til at blive anvendt som komponent eller reservedel til en vare, og som er ifølge harmoniserede tekniske specifikationer er væsentlig for en vares egenskaber, sikkerhed eller ydeevne
- 21) "system": en vare, der bringes i omsætning af en enkelt erhvervsdrivende som et sæt på mindst to separate elementer, hvoraf ingen af dem behøver at være en vare i sig selv, og som er beregnet til at blive indbygget sammen i bygværker
- 22) "samling": et sæt på mindst to separate elementer, hvoraf den ene er en vare
- 23) "europæisk vurderingsdokument": et dokument vedtaget af organisationen af tekniske vurderingsorganer med henblik på udstedelse af europæiske tekniske vurderinger
- 24) "brugt vare": en vare, der ikke er affald, jf. artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF, og som er blevet installeret mindst én gang i et bygværk, og som:
 - a) ikke har været genstand for en proces, der går videre end reparation, rengøring og regelmæssig vedligeholdelse, som angivet af den oprindelige fabrikant i dennes brugsanvisning eller anerkendt som nødvendig ifølge almindelig teknisk anlægsviden
 - b) ikke har været genstand for en proces, der går videre end reparation, rengøring og regelmæssig vedligeholdelse eller "forberedelse med henblik på genbrug", jf. artikel 3, nr. 16), i direktiv 2008/98/EF, efter at være blevet afinstalleret
- 25) "tilsigtet anvendelse": den af fabrikanten tilsigtede anvendelse, herunder anvendelsesbetingelser som fastsat i den tekniske dokumentation, på mærkning, i brugsanvisninger eller i reklamemateriale, idet anvendelser, der kun er nævnt i en af disse, allerede indgår i den "tilsigtede anvendelse"
- 26) "reparation": processen med at bringe en defekt vare tilbage til en tilstand, hvor den kan opfylde sin tilsigtede anvendelse

- 27) "vedligeholdelse": en handling, der udføres for at bevare en vare i en tilstand, hvor den kan fungere efter hensigten
- 28) "genfremstillet vare": en vare, der ikke er affald, jf. artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98/EF, men som mindst én gang har været installeret i et bygværk, og som har været genstand for en omdannelse, der går videre end reparation, rengøring og regelmæssig vedligeholdelse
- 29) "risiko": risiko som defineret i artikel 3, nr. 18), i forordning (EU) 2019/1020
- 30) "forberedelse med henblik på genbrug": kontrol, rengøring, reparation eller udtagning, hvorved varer eller komponenter heraf forberedes, så de kan genbruges uden anden forbehandling
- 31) "varetype": den abstrakte model af individuelle varer, som er bestemt ved den tilsigtede anvendelse og et sæt egenskaber, der udelukker enhver variation med hensyn til ydeevne eller opfyldelse af produktkrav fastsat i eller i henhold til denne forordning, som produceres i en bestemt produktionsproces, hvor der anvendes en given kombination af råvarer eller komponenter, idet identiske varer fra forskellige fabrikanter også tilhører forskellige varettyper
- 32) "aktuelt teknisk niveau": en metode til at nå et bestemt mål, som enten er den mest effektive og avancerede metode eller ligger tæt på den og dermed ligger over gennemsnittet af de metoder, der kan vælges
- 33) "genanvendelse": genanvendelse som defineret i artikel 3, nr. 17), i direktiv 2008/98/EF
- 34) "udbyder af distributionstjenester": en udbyder af distributionstjenester som defineret i artikel 3, nr. 11), i forordning (EU) 2019/1020
- 35) "varefamilie": alle varettyper, der tilhører de vareområder, der er anført i tabel 1 i bilag IV
- 36) "varekategori": en undergruppe af varettyperne i en bestemt varefamilie, som omfatter disse varettyper, som deler en bestemt tilsigtet anvendelse som angivet i harmoniserede tekniske specifikationer eller europæiske vurderingsdokumenter
- 37) "fabrikkens egen produktionskontrol": dokumenteret, løbende og intern produktionskontrol på en fabrik med hensyn til visse parametre eller kvalitetsaspekter, som afspejler de særlige forhold ved en bestemt varefamilie eller -gruppe og fremstillingsprocesser, og som har til formål at sikre ydeevnens konstans eller løbende opfyldelse af produktkrav, udført i overensstemmelse med bilag V
- 38) "harmoniseret område": det område, der i fællesskab er omfattet af denne forordning, de harmoniserede tekniske specifikationer og Kommissionens almengyldige retsakter vedtaget i henhold til denne forordning
- 39) "EU-ret": TEU, TEUF, de generelle retsprincipper, almengyldige retsakter omhandlet i artikel 288, stk. 2-4, i TEUF og internationale aftaler, som Unionen er part i, eller som Unionen og dens medlemsstater er parter i
- 40) "importør": en importør som defineret i artikel 3, nr. 9), i forordning (EU) 2019/1020
- 41) "distributør": en distributør som defineret i artikel 3, nr. 10), i forordning (EU) 2019/1020

- 42) "individuet fremstillet": at der som følge af kundens specifikationer er en variation med hensyn til fremstillingsmetoden sammenlignet med alle andre varer, der fremstilles for andre kunder af den pågældende erhvervsdrivende
- 43) "mikrovirksomhed": en mikrovirksomhed, jf. bilaget til Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder
- 44) "specialfremstillet": at der som følge af kundens specifikationer er en variation med hensyn til størrelse eller materiale sammenlignet med alle andre varer, der fremstilles for andre kunder af den pågældende erhvervsdrivende
- 45) "permalink": et internetlink til et websted, som er stabilt for så vidt angår både indhold og adresse ("URL")
- 46) "harmoniserede tekniske specifikationer": standarder for byggevarer, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, hvis reference er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* i overensstemmelse med artikel 34, og som dermed er gjort obligatoriske med henblik på anvendelsen af denne forordning, og delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 3 og 4, artikel 5, stk. 2, eller artikel 22, stk. 4, der indeholder tekniske forskrifter
- 47) "byggevarestandard": en standard vedtaget af en europæisk standardiseringsorganisation på grundlag af en anmodning fra Kommissionen om anvendelse af denne forordning, hvis reference er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* i overensstemmelse med artikel 34, uanset om anvendelsen af en sådan standard er gjort obligatorisk med henblik på anvendelse af denne forordning i henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 34, stk. 2, eller om anvendelsen forbliver frivillig i henhold til artikel 5, stk. 2, artikel 22, stk. 4, og artikel 34, stk. 3
- 48) "vare med dobbelt anvendelse": en vare, som af fabrikanten er beregnet til at blive anvendt som en vare og som et element med en anden tilsigtet anvendelse, som ville falde uden for denne forordnings anvendelsesområde, hvis den kun havde denne anden tilsigtede anvendelse
- 49) "europæisk standardiseringsorganisation": en europæisk standardiseringsorganisation som defineret i artikel 2, nr. 8), i forordning (EU) 1025/2012
- 50) "europæisk teknisk vurdering": en dokumenteret vurdering af en byggevarers ydeevne i forhold til dens væsentlige egenskaber i overensstemmelse med det respektive europæiske vurderingsdokument
- 51) "årsværk": en fuldtidsbeskæftiget persons arbejdsevne som defineret af den pågældende medlemsstat eller arbejdsevnen for flere deltidsbeskæftigede personer, der sammen arbejder det samme antal timer om dagen eller ugen
- 52) "uden for serie": en proces, der hverken på forhånd er automatiseret eller frembragt ved samlebåndsteknikker eller gentages mere end 100 gange om året af den pågældende erhvervsdrivende eller erhvervsdrivende, der tilhører samme koncern, som defineres som en fælles bestemmende fysisk eller juridisk person, eller samme organisationsstruktur
- 53) "tilbagetrækning": tilbagetrækning som defineret i artikel 3, nr. 23), i forordning (EU) 2019/1020

- 54) "tilbagekaldelse": tilbagekaldelse som defineret i artikel 3, nr. 22), i forordning (EU) 2019/1020
- 55) "onlinemarkedsplads": en udbyder af en formidlingstjeneste, der anvender software, herunder et websted, en del af et websted eller en applikation, der gør det muligt for kunder at indgå fjernsalgsaftaler med erhvervsdrivende om salg af varer
- 56) "onlinegrænseflade": onlinegrænseflade som defineret i artikel 3, nr. 15), i forordning (EU) 2019/1020
- 57) "formidler": en fysisk eller juridisk person, der leverer en formidlingstjeneste med henblik på at bringe varer i omsætning eller med henblik på direkte installation af varer
- 58) "own-brand-labeler": en fysisk eller juridisk person, som ikke er fabrikanten, og som ønsker at sælge en vare som sin egen og derfor anbringer sit navn, sit varemærke eller sin etiket som supplement til andre erhvervsdrivendes obligatoriske påskrifter
- 59) "leverandør": en fysisk eller juridisk person, der leverer råvarer eller mellemprodukter til fabrikanter eller til andre personer, der leverer råvarer eller mellemprodukter til fabrikanter
- 60) "tjenesteudbyder": en fysisk eller juridisk person, der leverer en tjenesteydelse til en fabrikant eller til en leverandør af en central del, såfremt tjenesteydelsen er relevant for fremstillingen af varer, herunder deres udformning
- 61) "akkreditering": akkreditering som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EF) nr. 765/2008
- 62) "markedsovervågningsmyndighed": en myndighed som defineret i artikel 3, nr. 4), i forordning (EU) 2019/1020
- 63) "livscyklus": de konsekutive og indbyrdes forbundne trin i en byggevares liv fra erhvervelse af råvarer eller frembringelse ud fra naturlige ressourcer, over fremstilling, afinstallation, mulig genbrug med eller uden forudgående genfremstilling til den endelige bortskaffelse
- 64) "genbrug": en proces, hvorved en vare eller dens komponenter efter deres første anvendelse anvendes til samme formål, som de blev udformet til
- 65) "kompetent myndighed": den markedsovervågningsmyndighed, der er udpeget i henhold til artikel 69, stk. 1
- 66) "national kompetent myndighed": den markedsovervågningsmyndighed, der er udpeget i henhold til artikel 69, stk. 2
- 67) "bemyndigende myndighed": den enkelte offentlige forvaltning, der er ansvarlig for at udpege og føre tilsyn med bemyndigede organer, som er udpeget i henhold til artikel 48, medmindre andet er angivet i den pågældende bestemmelse: kun i den medlemsstat, hvor det pågældende bemyndigede organ er beliggende
- 68) "udpegende myndighed": den enkelte offentlige forvaltning, der er ansvarlig for at udpege og føre tilsyn med tekniske vurderingsorganer, som er udpeget i henhold til artikel 43, medmindre andet er angivet i den pågældende bestemmelse: kun i den medlemsstat, hvor det pågældende tekniske vurderingsorgan er beliggende
- 69) "myndighed": Europa-Kommissionen, dens agenturer og enhver bemyndigende myndighed, udpegende myndighed eller markedsovervågningsmyndighed,

medmindre andet er angivet i den pågældende bestemmelse: uanset i hvilken medlemsstat den er beliggende

- 70) "vare, der udgør en risiko": en vare, der når som helst i hele dens livscyklus og også, når den er frembragt indirekte, har et iboende potentiale til at indvirke negativt på menneskers sundhed og sikkerhed, miljøet eller opfyldelsen af grundlæggende krav for bygværker, når den er indbygget i disse bygværker, i en grad, der under hensyntagen til det aktuelle tekniske niveau går ud over, hvad der anses for rimeligt og acceptabelt i forhold til dens tilsigtede anvendelse og under normale eller rimeligt forudsigelige anvendelsesbetingelser
- 71) "vare, der udgør en alvorlig risiko": en vare, der udgør en alvorlig risiko, jf. artikel 3, nr. 20), i forordning (EU) 2019/1020.

Artikel 4

Byggevarers væsentlige egenskaber

1. De grundlæggende krav til bygværker i del A, punkt 1, i bilag I udgør grundlaget for udarbejdelsen af standardiseringsmandater og harmoniserede tekniske specifikationer.
2. De væsentlige egenskaber, der er angivet i overensstemmelse med stk. 1, eller som er anført i del A, punkt 2, i bilag I, og metoderne til vurdering heraf, fastlægges i standarder, som gøres obligatoriske med henblik på anvendelsen af denne forordning. Varers væsentlige egenskaber fastlægges på grundlag af de grundlæggende krav til bygværker under hensyntagen til medlemsstaternes lovgivningsmæssige behov.

Kommissionen kan udstede standardiseringsanmodninger i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) 1025/2012 med henblik på at fastlægge de grundlæggende principper og hjørnestene for fastlæggelsen af disse væsentlige egenskaber og de tilhørende vurderingsmetoder.

De respektive standardiseringsanmodninger kan også omfatte en anmodning om, at den europæiske standardiseringsorganisation i de i første afsnit omhandlede standarder fastsætter de frivillige eller obligatoriske græsniveauer og ydeevneklasser i forhold til de væsentlige egenskaber, og hvilke af de væsentlige egenskaber der kan eller skal deklareres af fabrikanter. I så fald fastsætter Kommissionen de grundlæggende og hjørnestene for fastsættelsen af græsniveauer, klasser og obligatoriske egenskaber i standardiseringsanmodningen.

Kommissionen kontrollerer, at de grundlæggende principper og hjørnestene samt EU-retten overholdes i standarderne, inden de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* i overensstemmelse med artikel 34.

3. Uanset stk. 2 og for at dække medlemsstaternes lovgivningsmæssige behov og forfølge målene i artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde tillægges Kommissionen beføjelser til at supplere denne forordning ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 87 ved for bestemte varefamilier eller -kategorier at fastsætte frivillige eller obligatoriske væsentlige egenskaber og de tilhørende vurderingsmetoder i følgende tilfælde:
 - a) Der er unødige forsinkelser i de europæiske standardiseringsorganisationers vedtagelse af visse standarder som omhandlet i artikel 4, stk. 2, første afsnit, og

der er tale om en unødigt forsinkelse, hvis den europæiske standardiseringsorganisation ikke forelægger en standard inden for den tidsramme, der er fastsat i standardiseringsanmodningen.

- b) Det haster med at vedtage flere harmoniserede tekniske specifikationer, som ikke kan matches med de standarder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, første afsnit.
 - c) En eller flere væsentlige egenskaber, der omhandler de grundlæggende arbejdskrav, der er fastsat i del A, punkt 1, i bilag I eller anført i del A, punkt 2, i bilag I, er ikke omfattet af de standarder, der er nævnt i artikel 4, stk. 2, første afsnit, hvis referencer allerede er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.
 - d) De standarder, der er nævnt i artikel 4, stk. 2, første afsnit, anses af andre årsager ikke for at være tilstrækkelige til at dække medlemsstaternes lovgivningsmæssige behov eller de erhvervsdrivendes behov.
 - e) De standarder, der er nævnt i artikel 4, stk. 2, første afsnit, er ikke i overensstemmelse med EU's klima- og miljølovgivning og -ambitioner.
 - f) Referencer for de standarder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, første afsnit, kan ikke offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* af de grunde, der er anført i artikel 34, stk. 4, eller af andre retlige grunde.
 - g) Referencer for de standarder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, er blevet trukket tilbage fra *Den Europæiske Unions Tidende* eller er blevet offentliggjort med en begrænsning.
4. For at dække medlemsstaternes lovgivningsmæssige behov og forfølge de målene vedrørende miljø, sikkerhed og harmonisering i artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde tillægges Kommissionen beføjelser til at supplere denne forordning ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 87 ved for bestemte varefamilier eller -kategorier at fastsætte følgende:
- a) grænseniveauer og ydeevneklasser i forhold til de væsentlige egenskaber, og hvilke af de væsentlige egenskaber der kan eller skal deklarerer af fabrikanter
 - b) betingelserne for, hvornår en byggevare skal anses for at opfylde et bestemt ydeevneniveau eller en bestemt ydeevneklasse uden prøvning eller uden yderligere prøvning.
5. Kommissionen tillægges beføjelser til at ændre del A i bilag I ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 87 med henblik på at tilpasse den til den tekniske udvikling og for at dække nye risici og miljøaspekter.

Artikel 5

Produktkrav

1. Alle byggevarer, der er omfattet af denne forordning, skal, inden de bringes i omsætning eller installeres direkte, opfylde de generiske, umiddelbart gældende produktkrav, der er fastsat i del D i bilag I, og de produktkrav, der er fastsat i del B og C i bilag I, som angivet for den pågældende varefamilie eller -kategori i overensstemmelse med stk. 2. Produktkravene i del B og C i bilag I finder kun anvendelse, hvis de er blevet angivet i overensstemmelse med stk. 2.

2. For at angive de produktkrav, der er fastsat i del B, C og D i bilag I, tillægges Kommissionen beføjelser til at supplere denne forordning ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 87 ved for bestemte varefamilier eller -kategorier at angive disse produktkrav og ved at fastlægge de tilsvarende vurderingsmetoder. Når Kommissionen har angivet disse produktkrav ved delegerede retsakter, kan den udstede standardiseringsanmodninger med henblik på at udarbejde frivillige harmoniserede standarder, der giver formodning om overensstemmelse med disse obligatoriske produktkrav som angivet i disse delegerede retsakter.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at ændre del B, C og D i bilag I ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 87 med henblik på at tilpasse dem til den tekniske udvikling og navnlig for at dække nye risici og miljøaspekter.

Artikel 6

Vurderings- og kontrolsystemer og deres produktspecifikke metoder

1. For at anvende en skræddersyet tilgang og minimere den potentielle byrde for fabrikanterne og samtidig sikre et højt beskyttelsesniveau for sundhed, sikkerhed og miljø tillægges Kommissionen beføjelser til at supplere denne forordning ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 87 ved for hver varefamilie eller -kategori at fastsætte det gældende vurderings- og kontrolsystem blandt dem, der er anført i bilag V. Kommissionen kan også fastlægge forskellige vurderings- og kontrolsystemer for den samme varefamilie eller -kategori ved at differentiere dem efter væsentlige egenskaber eller produktkrav.
2. For at lette og harmonisere anvendelsen af kravene eller forpligtelserne i bilag V tillægges Kommissionen beføjelser til at supplere denne forordning ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 87 ved at angive disse krav og forpligtelser for en given varefamilie eller -kategori.
3. For at modvirke bemyndigede organers eller fabrikanter systematiske manglende overensstemmelse tillægges Kommissionen beføjelser til at supplere denne forordning ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 87 ved at indføre yderligere vurderings- eller kontroltrin i systemerne i bilag V.

Artikel 7

Harmoniseret område og nationale foranstaltninger

1. Det harmoniserede område antages at være omfattende og omfatter alle potentielle krav til varer, som ikke er omfattet af anden EU-lovgivning.
2. Medlemsstaterne respekterer det harmoniserede område i deres nationale lovgivning, andre regler eller administrative foranstaltninger og fastsætter ikke yderligere krav til varer, der er omfattet heraf. De overholder navnlig følgende:
 - a) Der må ikke fastsættes andre oplysninger, registreringer eller andre krav end dem, der er fastsat i det harmoniserede område.
 - b) Ingen andre vurderinger end dem, der er fastsat i det harmoniserede område, må gøres obligatoriske.

- c) Medmindre andet er fastsat i henhold til artikel 5, stk. 3, må national lovgivning, andre regler eller administrative foranstaltninger ikke overlappe eller gå videre end de produktkrav, der er angivet i henhold til artikel 5, eller de grænseniveauer, der er fastsat i henhold til artikel 4, stk. 4.
- d) National lovgivning, andre regler eller administrative foranstaltninger må ikke kræve flere vurderinger og kontroller end dem, der er fastsat i bilag V, og må ikke udvide omfanget af vurderingerne og kontrollerne i bilag V.
- e) National lovgivning, andre regler eller administrative foranstaltninger skal gengive og må ikke kræve mere eller mindre end det, der kræves af de grænseniveauer, der er fastsat i henhold til artikel 4, stk. 4.
- f) National lovgivning, andre regler eller administrative foranstaltninger må ikke baseres på andre klasser, underklasser eller supplerende klasser end dem, der er fastsat i henhold til artikel 4, stk. 4.
- g) Hvis der er fastlagt vurderingsmetoder i henhold til artikel 4, stk. 2, eller artikel 5, stk. 2, må national lovgivning, andre regler eller administrative foranstaltninger ikke, for så vidt angår både bygværker og med hensyn til vareegenskaber eller produktkrav, ikke henvide til andre vurderingsmetoder eller ændre eller supplere disse vurderingsmetoder eller kun udvælge en del heraf.

Dette stykke finder også anvendelse på offentlige udbud eller direkte tildeling af kontrakter, når disse offentlige udbud eller direkte tildelinger gennemføres under offentlige enheders direkte eller indirekte kontrol eller gennemføres under henvisning til offentlige bestemmelser om offentlige udbud eller direkte tildeling af kontrakter. Dette stykke finder også anvendelse på tilskud eller andre positive incitamenter med undtagelse af skattemæssige incitamenter. Harmoniserede tekniske specifikationer kan dog tillade eller anbefale medlemsstaterne at knytte beslutninger om tildeling af offentlige udbud, kontrakter, tilskud eller andre positive incitamenter til andre underklasser eller supplerende klasser end dem, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, hvis disse stadig vedrører miljømæssig ydeevne, som er vurderet i overensstemmelse med disse harmoniserede tekniske specifikationer.

3. Medlemsstaterne meddeler de øvrige medlemsstater og Kommissionen de væsentlige egenskaber, de kræver for hver varefamilie eller -kategori, de respektive produktkrav og de vurderingsmetoder, de anvender. De henviser proaktivt til disse væsentlige egenskaber, krav og vurderingsmetoder i alle fora og ved alle lejligheder, som er relevante for udarbejdelsen af harmoniserede tekniske specifikationer. Fora, der udarbejder harmoniserede tekniske specifikationer, skal tage hensyn til disse væsentlige egenskaber, krav og vurderingsmetoder. De væsentlige egenskaber skal så vidt muligt være omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer.
4. Hvis en medlemsstat af bydende nødvendige sundheds-, sikkerheds- eller miljøbeskyttelseshensyn, herunder klimaet, finder det nødvendigt at fastsætte krav ved forordning eller at træffe administrative foranstaltninger som en undtagelse fra stk. 2, underretter den Kommissionen herom, idet den begrundet behovet for de fastsatte proceduremæssige forpligtelser og forklarer det lovgivningsmæssige behov, den har til hensigt at afhjælpe, og fremlægger dokumentation for det lovgivningsmæssige behov og for det harmoniserede områdes og anden EU-

lovgivnings manglende dækning. Medlemsstaterne anvender med henblik herpå meddelelsesproceduren i henhold til direktiv (EU) 2015/1535, hvis det er relevant.

5. Kommissionen godkender ved hjælp af gennemførelsesretsakter den nationale foranstaltning, der er meddelt i henhold til stk. 4, hvis:
 - a) den konstaterer, at lovgivningen eller den administrative foranstaltning er behørigt begrundet af bydende nødvendige sundheds-, sikkerheds- eller miljøbeskyttelseshensyn, jf. stk. 4
 - b) det lovgivningsmæssige behov er ikke omfattet af det harmoniserede område eller af anden EU-lovgivning
 - c) den meddelte lovgivning eller administrative foranstaltning ikke forskelsbehandler erhvervsdrivende fra andre medlemsstater
 - d) den meddelte lovgivning eller administrative foranstaltning kan dække det pågældende lovgivningsmæssige behov
 - e) den meddelte lovgivning eller administrative foranstaltning ikke udgør en uforholdsmæssigt stor hindring for EU-markedets funktion, og
 - f) Kommissionen ikke ved en hensigtserklæring til medlemsstaterne tilkendegiver, at den inden for et år fra datoen for meddelelsen i henhold til stk. 4 har til hensigt i *Den Europæiske Unions Tidende* at offentliggøre eller nævne den harmoniserede tekniske specifikation eller at vedtage en almenyldig retsakt, der dækker de respektive behov.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 88, stk. 2.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende menneskers sundhed og sikkerhed og beskyttelse af miljøet vedtager Kommissionen umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 88, stk. 3.

6. Medlemsstaterne registrerer alle deres nationale love og administrative foranstaltninger, der direkte eller indirekte påvirker anvendeligheden af varer på deres område, på den fælles digitale portal.
7. Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne indfører obligatoriske pant- og retursystemer, forpligter fabrikanterne til at tage brugte eller ikkebrugte varer tilbage direkte eller via deres importører og distributører og til at fastsætte forpligtelser vedrørende indsamling og behandling af varer til affald, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Ejeren af varen er, selv om denne kan vælge mellem fabrikanten, importøren eller distributøren som adressat, ansvarlig for transporten tilbage til distributøren, importøren eller fabrikanten.
 - b) Erhvervsdrivende i andre medlemsstater forskelsbehandles ikke på anden måde direkte eller indirekte.
8. Medlemsstaterne kan forbyde destruktion af varer, der tilbagetages i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2, litra j), og artikel 26, eller gøre destruktion af disse varer betinget af, at de på forhånd er gjort tilgængelige på en national formidlingsplatform med henblik på ikke-kommerciel anvendelse af varer.

Artikel 8

Forholdet til andre EU-retsakter

For at undgå dobbeltvurdering af varer tillægges Kommissionen beføjelser til at supplere denne forordning ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 87 ved at fastsætte de betingelser, hvorunder opfyldelsen af forpligtelser i henhold til anden EU-lovgivning også opfylder visse forpligtelser i denne forordning, hvor det samme aspekt af sundhed, sikkerhed eller miljøbeskyttelse ellers ville blive vurderet parallelt i henhold til denne forordning og anden EU-lovgivning.

KAPITEL II

PROCEDURE, DEKLARATIONER, ERKLÆRINGER OG MÆRKNING

Artikel 9

Ydeevnedeklaration

1. Hvis en vare er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 2 eller 3, gennemfører fabrikanten det gældende vurderings- og kontrolsystem, jf. bilag V, og udformer en ydeevnedeklaration, inden en sådan vare bringes i omsætning. En fabrikant af en vare, som ikke er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation, kan udstede en ydeevnedeklaration i overensstemmelse med det relevante europæiske vurderingsdokument og den europæiske tekniske vurdering.
2. Hvis en vare er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation, må oplysninger om varens ydeevne med hensyn til de væsentlige egenskaber, der er fastsat i den gældende harmoniserede tekniske specifikation, kun gives andre steder end i ydeevnedeklarationen, hvis de angives parallelt i ydeevnedeklarationen. Denne forpligtelse gælder ikke i situationer, hvor der i henhold til artikel 10 ikke er udarbejdet en ydeevnedeklaration.
3. Ved at udarbejde ydeevnedeklarationen påtager fabrikanten sig ansvaret for varens overensstemmelse med den deklarerede ydeevne og bliver ansvarlig i overensstemmelse med EU-retten og national lovgivning om ansvar i og uden for kontraktforhold, også selv om fabrikanten ikke har handlet uagtsomt. Foreligger der ikke objektive oplysninger om det modsatte, antager medlemsstaterne, at den ydeevnedeklaration, der er udarbejdet af fabrikanten, er nøjagtig og pålidelig.

Artikel 10

Undtagelser fra kravet om udarbejdelse af ydeevnedeklaration

1. Uanset artikel 9, stk. 1, kan en fabrikant undlade at udarbejde en ydeevnedeklaration, når en vare, der er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation, bringes i omsætning, hvis et af følgende forhold gør sig gældende:
 - a) Byggevareren fremstilles, dog ikke ved 3D-printning eller ved brug af allerede eksisterende forme, individuelt eller efter mål uden for serie for at opfylde en bestemt ordre og monteres i et enkelt identificeret bygværk af en fabrikant, som har ansvaret for, at varen indgår sikkert i bygværket, under overholdelse af gældende nationale bestemmelser og under tilsyn af dem, som er ansvarlige for

- arbejdets sikre udførelse som udpeget efter de gældende nationale bestemmelser
- b) byggevaren fremstilles, dog ikke ved 3D-printning eller ved brug af allerede eksisterende forme, på byggepladsen uden for serie for at indgå i det pågældende bygværk under overholdelse af gældende nationale bestemmelser og under tilsyn ansvar af dem, som er ansvarlige for arbejdets sikre udførelse som udpeget efter de gældende nationale bestemmelser, eller
 - c) byggevaren fremstilles på en måde, der er alene hensigtsmæssig for bevarelsen af kulturarv, og ved en ikke-industriell proces med henblik på korrekt renovering af bygværker, der officielt er beskyttet som en del af et særligt udpeget miljø eller på grund af deres særlige arkitektoniske eller historiske værdi.
2. En medlemsstat kan undtage genfremstillede varer baseret på varer, som forbliver sikre efter genfremstillingen, fra artikel 9, stk. 1, forudsat at den sikrer, at varen ikke omsættes uden for den pågældende medlemsstats område.
 3. En medlemsstat kan undtage dele af bygværker, bortset fra varer, der forberedes med henblik på genbrug eller genfremstilles, fra artikel 9, stk. 1, forudsat at delen ikke omsættes uden for den pågældende medlemsstats område.
 4. En medlemsstat kan undtage varer fra artikel 9, stk. 1, hvis alle følgende forhold gør sig gældende:
 - a) Fabrikanten er en mikrovirksomhed, der ikke tilhører en koncern eller en anden kommerciel organisation, herunder netværk, der kan kontrollere eller organisere den pågældende fabrikants aktiviteter.
 - b) Fabrikanten anvender udelukkende eller i det væsentlige komponenter eller materialer med almindeligt kendte stabile egenskaber eller varer, som frivilligt er blevet omfattet af denne forordning, og varens egenskaber i alle tilfælde i det væsentlige afhænger af disse komponenters eller materialers egenskaber.
 - c) Varen omsættes ikke uden for den pågældende medlemsstats område.

Artikel 11

Ydeevnedeklarationens indhold

1. Ydeevnedeklarationen skal udtrykke byggevarers ydeevne med hensyn til disse varers væsentlige egenskaber i overensstemmelse med de relevante harmoniserede tekniske specifikationer eller det relevante europæiske vurderingsdokument.
2. Ydeevnedeklarationen udarbejdes ved anvendelse af modellen i bilag II, dog uden afsnittet om overensstemmelse. Ydeevnedeklarationen skal mindst omfatte ydeevnen med hensyn til de obligatoriske væsentlige egenskaber, der er anført i del A, punkt 2, i bilag I, de væsentlige egenskaber, der er obligatoriske ifølge harmoniserede tekniske specifikationer eller delegerede retsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, og vurderingen af miljømæssig bæredygtighed, jf. artikel 22, stk. 1.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at ændre modellen i bilag II ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 87 med henblik på at tillade, at der medtages yderligere oplysninger, som sætter de erhvervsdrivende i stand til at dække nye behov for oplysninger.

4. De oplysninger, der er omhandlet i artikel 31 eller i givet fald artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006⁴⁵ fremlægges sammen med ydeevnedeklarationen.

Artikel 12

Ændret ydeevnedeklaration for brugte, genfremstillede og overskydende varer

1. Hvis en ydeevnedeklaration, der er udstedt af den oprindelige fabrikant eller en anden erhvervsdrivende i henhold til denne forordning eller (EU) nr. 305/2011, foreligger for en brugt vare, kan den nye ydeevnedeklaration, uanset artikel 11, stk. 1, henvise til den oprindelige ydeevnedeklaration med hensyn til de egenskaber, der er deklareret deri, såfremt:
 - a) den tilsigtede anvendelse ikke ændres på anden måde end ved nedsat ydeevne eller tilsigtede anvendelser eller alene til dekorationsformål
 - b) den oprindelige vares levetid eller den relevante ydeevne med hensyn til holdbarhed er blevet angivet i den oprindelige ydeevnedeklaration, den harmoniserede tekniske specifikation, som den oprindelige ydeevnedeklaration var baseret på, eller er almindeligt kendt på grundlag af almindelig teknisk anlægsviden
 - c) den tid, der er forløbet efter den første integration af varen i et bygværk, ikke overstiger varens levetid eller den relevante ydeevne med hensyn til holdbarhed, alt efter hvad der er kortest.Den erhvervsdrivende skal til den ydeevnedeklaration, vedkommende udsteder, vedhæfte den oprindelige ydeevnedeklaration, idet førstnævnte mærkes "ydeevnedeklaration for brugt vare".
2. Hvis der ikke foreligger en ydeevnedeklaration for en brugt vare udstedt af den oprindelige fabrikant eller en anden erhvervsdrivende i henhold til denne forordning eller forordning (EU) nr. 305/2011, kan en erhvervsdrivende udstede en ny ydeevnedeklaration uden at gennemføre en udførlig procedure i overensstemmelse med denne forordning, hvis den tilsigtede anvendelse begrænses til "dekoration". Hvis den erhvervsdrivende har anvendt denne undtagelse, mærkes ydeevnedeklarationen "ydeevnedeklaration for brugt vare".
3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis:
 - a) den brugte vares mekaniske og kemiske egenskaber ikke længere kan formodes at være tilstrækkeligt stabile til den nye tilsigtede anvendelse
 - b) menneskers sundhed og sikkerhed vil være i fare på grund af varens egenskaber
 - c) varen har været udsat for belastning, som gør den uegnet til den nye tilsigtede anvendelse, eller

⁴⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

- d) en sådan belastning er ikke særlig usandsynlig ifølge den protokol, som den, der har foretaget afinstallationen, har udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29, og dokumentationen vedrørende en bestemt bygnings tilstand ("bygningsslogbogen").

Medlemsstaterne fastsætter krav til erhvervsdrivende, der foretager afinstallation, og certificeringen fremlægges i overensstemmelse med sidste punktum, herunder vedrørende definitionen af belastninger, der gør varen uegnet.

4. Stk. 1-3 finder også anvendelse på genfremstillede varer, hvis omdannelsen ikke, samtidig med at den går videre end reparation, rengøring og regelmæssig vedligeholdelse eller forberedelse til genbrug, jf. artikel 3, nr. 16), i direktiv 2008/98/EF, efter at være blevet afinstalleret, bringer overensstemmelsen med denne forordning i fare eller varens ydeevne i forhold til de relevante egenskaber, fordi omdannelsen ved sin konstruktion ikke kan indvirke negativt på ydeevnen og overensstemmelsen, eller fordi den brugte udskiftningsdel er blevet vurderet til at have en tilsvarende ydeevne og opfylde kravene. Hvis den erhvervsdrivende har anvendt denne undtagelse, mærkes ydeevnedeklarationen "ydeevnedeklaration for genfremstillet vare".
5. Stk. 1-4 finder anvendelse på følgende:
- a) varer, der har nået brugeren eller har forladt distributionskæden, men som aldrig er blevet installeret, og for hvilke den oprindelige fabrikant ikke længere påtager ansvaret som ny vare ("overskydende varer")
 - b) varer, for hvilke den oprindelige fabrikant har afvist at bekræfte sit ansvar inden for en måned efter at have modtaget en anmodning fra den erhvervsdrivende, der ønskede at gøre den overskydende vare tilgængelig på markedet.

Hvis den erhvervsdrivende har anvendt denne undtagelse, mærkes ydeevnedeklarationen "ydeevnedeklaration for overskydende vare".

6. Artikel 21, stk. 3, og artikel 22, stk. 1, finder kun anvendelse på varer, der er omfattet af undtagelserne i stk. 1-5, hvis den erhvervsdrivende, der gør dem tilgængelige på markedet, anmoder om deres anvendelse.

Artikel 21, stk. 2, finder ikke anvendelse på varer, der er omfattet af undtagelserne i stk. 1-5. Den erhvervsdrivende skal imidlertid fremlægge de oplysninger, der er anført i del D i bilag I.

7. Medmindre den erhvervsdrivende vælger at anvende harmoniserede tekniske specifikationer, undtages varer, der er omfattet af undtagelserne i stk. 1-5, fra grænseniveauer, produktkrav og gældende harmoniserede tekniske specifikationer.
8. Ved at udstede ydeevnedeklarationen påtager den erhvervsdrivende sig ansvaret for varens overensstemmelse med den deklarerede ydeevne og bliver ansvarlig i overensstemmelse med EU-retten og national lovgivning om ansvar i og uden for kontraktforhold. Foreligger der ikke objektive oplysninger om det modsatte, antager medlemsstaterne, at ydeevnedeklarationen er nøjagtig og pålidelig.
9. Denne artikel finder ikke anvendelse på brugte, genfremstillede eller overskydende varer, som aldrig er blevet bragt i omsætning på EU-markedet, eller som aldrig har været installeret i Unionen.

Artikel 13

Overensstemmelseserklæring

1. Inden en vare bringes i omsætning, skal en fabrikant, som ikke er fritaget for forpligtelsen til at fremlægge en ydeevnedeklaration:
 - a) kontrollere, at varen opfylder produktkravene i del B og C i bilag I, i det omfang, de er blevet angivet ved delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, produktkravene i del D i bilag I
 - b) gennemføre det vurderings- og kontrolsystem, der er omhandlet i bilag V, og
 - c) udarbejde en overensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten kan beslutte at udstede en overensstemmelseserklæring i overensstemmelse med stk. 1, selv om han er fritaget for forpligtelsen til at fremlægge en ydeevnedeklaration.
3. Ved at udarbejde overensstemmelseserklæringen påtager fabrikanten sig ansvaret for vares overensstemmelse med produktkravene og bliver ansvarlig i overensstemmelse med national lovgivning om ansvar i og uden for kontraktforhold, også selv om fabrikanten ikke har handlet uagtsomt. I tilfælde af manglende overensstemmelse eller manglende overensstemmelseserklæring må varen ikke gøres tilgængelig på markedet. Foreligger der ikke objektive oplysninger om det modsatte, antager medlemsstaterne, at den overensstemmelseserklæring, der er udarbejdet af fabrikanten, er nøjagtig og pålidelig.

Artikel 14

Indholdet af overensstemmelseserklæringen

1. Overensstemmelseserklæringen udtrykker en vares overensstemmelse med de produktkrav, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1 og 2.
2. Fabrikanten skal samle overensstemmelseserklæringen og ydeevnedeklarationen i en enkelt erklæring, der skal mærkes "ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring" som fastsat i bilag II.
3. Artikel 11, stk. 2-4, og artikel 12 finder anvendelse på overensstemmelseserklæringen.
4. Fabrikanten skal opfylde forpligtelserne i denne artikel fra den første revision af ydeevnedeklarationen, som fabrikanten foretager efter anvendelsesdatoen for den harmoniserede tekniske specifikation for den pågældende varefamilie eller -kategori, men senest tre år efter denne dato.

Artikel 15

Ydeevnedeklarationens og overensstemmelseserklæringens indgivelse

1. Fabrikanten indgiver elektronisk en kopi af ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen for hver vare, der gøres tilgængelig på markedet.

Hvis et parti af samme vare leveres til en enkelt bruger, kan det ledsages af ét enkelt eksemplar af ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæringen.

2. Hvis deklARATIONEN og erklæringen indgives elektronisk, udsteder fabrikanten deklARATIONEN og erklæringen i et almindeligt læsbart elektronisk format, der ikke kan ændres. Alternativt kan fabrikanten anvende et permalink, på betingelse af at det permalink og det dokument, der er tilgængeligt via permalinket, ikke kan ændres. Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 157/2014⁴⁶ finder anvendelse i henhold til denne forordning.

Fabrikanten skal levere en papirkopi af deklARATIONEN og erklæringen, hvis modtageren anmoder om en sådan papirkopi.

3. DeklARATIONER og erklæringer kan indeholde permalinks til miljøvaredeklARATIONER, som ikke kan ændres, eller andre dokumenter, der ikke kan ændres, og som indeholder de ønskede oplysninger, hvis disse dokumenter følger samme struktur og rækkefølge som deklARATIONER og erklæringer, eller hvis der sammen med permalinket gives en sammenligningstabel, der kæder rækkefølgen i deklARATIONERNE og erklæringerne sammen med rækkefølgen i disse dokumenter.
4. Fabrikanten skal indgive ydeevnedeklARATIONEN and overensstemmelseserklæringen på det eller de sprog, der kræves af de medlemsstater, hvor fabrikanten har til hensigt at gøre varen tilgængelig. En anden erhvervsdrivende, der gør en vare tilgængelig i en anden medlemsstat, skal stille en oversættelse af ydeevnedeklARATIONEN og overensstemmelseserklæringen til rådighed på de sprog, der kræves af den pågældende medlemsstat, sammen med originalen og skal overholde stk. 1 og 2.

Artikel 16

Generelle principper og brug af CE-mærkning

1. CE-mærkningen er underkastet de generelle principper i artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008.
2. CE-mærkningen anbringes på de varer, for hvilke fabrikanten har udarbejdet en ydeevnedeklARATION eller en overensstemmelseserklæring i henhold til artikel 9 og artikel 11-14. CE-mærkningen anbringes på centrale dele. CE-mærkningen må ikke anbringes på dele, der ikke er centrale dele.
3. Hvis fabrikanten hverken har udarbejdet en ydeevnedeklARATION eller en overensstemmelseserklæring, må CE-mærkningen ikke anbringes.
4. Ved at anbringe eller få anbragt CE-mærkningen angiver den erhvervsdrivende, at denne påtager sig ansvaret for varens overensstemmelse med den deklarerede ydeevne og de gældende produktkrav i denne forordning eller fastsat i henhold til denne forordning. Ved at anbringe CE-mærkningen bliver den erhvervsdrivende ansvarlig for den deklarerede ydeevne og opfyldelsen af disse krav i overensstemmelse med national lovgivning om ansvar i og uden for kontraktforhold.
5. CE-mærkningen er den eneste mærkning, der attesterer varens ydeevne med hensyn til de vurderede væsentlige egenskaber og varens overensstemmelse med denne forordning.

⁴⁶ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 157/2014 af 30. oktober 2013 om betingelserne for, hvornår en ydeevnedeklARATION for byggevarer kan gøres tilgængelig på et websted (EUT L 52 af 21.2.2014, s. 1).

Medlemsstaterne må ikke indføre referencer og skal tilbagetrække alle referencer i nationale foranstaltninger til mærkning, der attesterer overensstemmelsen med krav eller den deklarerede ydeevne med hensyn til de væsentlige egenskaber, som er omfattet af det harmoniserede område.

6. Medlemsstaterne må ikke forbyde eller hindre, at CE-mærkede varer gøres tilgængelige på markedet eller anvendes på deres område eller under deres ansvar, når den deklarerede ydeevne svarer til kravene vedrørende anvendelsen i den pågældende medlemsstat.

Medlemsstaterne må ikke forbyde eller hindre, at CE-mærkede varer gøres tilgængelige på markedet eller anvendes på deres område eller under deres ansvar, når varen opfylder de produktkrav, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning, medmindre det i den pågældende harmoniserede tekniske specifikation er anført, at de pågældende krav kun udgør minimumskrav.

7. Medlemsstaterne sikrer, at anvendelsen af CE-mærkede varer ikke hindres af regler eller betingelser pålagt af offentlige organer eller private organer, der optræder som et offentligt foretagende eller offentligt organ på grundlag af en monopolstilling eller under et offentligt mandat.

Artikel 17

Regler og betingelser for anbringelse af CE-mærkningen

1. CE-mærkningen anbringes på varen eller på en etiket fastgjort til den, så den er synlig, let læselig og ikke kan slettes. Hvis varen er af en sådan art, at dette ikke er muligt eller berettiget, anbringes mærkningen på emballagen eller i følgedokumenterne.
2. CE-mærkningen efterfølges af:
 - a) de to sidste cifre i årstallet for det år, hvor CE-mærkningen først blev anbragt
 - b) fabrikantens navn og registrerede adresse eller et identifikationsmærke, der gør det muligt at fastslå fabrikantens navn og adresse på let og utvetydig vis
 - c) den bemyndigede repræsentants navn og registrerede adresse eller et identifikationsmærke, der gør det muligt at fastslå den bemyndigede repræsentants navn og adresse på let og utvetydig vis, hvis fabrikanten ikke har et forretningssted i Unionen, eller hvis fabrikanten vælger at have en bemyndiget repræsentant
 - d) en unikke identifikationskode for varens type, permalinket til fabrikantens vareregistrering(er) i EU-databaser og det nøjagtige sted deri, hvor varen kan findes
 - e) permalinket til fabrikantens eventuelle varepræsentationswebsted
 - f) ydeevnedeklarationens referencenummer og
 - g) identifikationsnummer for det bemyndigede organ, hvis relevant.

Punkterne i litra d)-f) kan erstattes af et permalink til den kombinerede ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring (elektronisk CE-mærkning).

3. CE-mærkningen anbringes, før varen bringes i omsætning eller installeres direkte i et bygværk. Den kan følges af et piktogram eller en anden form for angivelse vedrørende risiko- eller brugskategori.

Artikel 18

Anden mærkning

Andre mærkninger end CE-mærkningen, herunder private mærker, må kun anbringes på en vare, hvis de ikke dækker eller henviser til harmoniserede tekniske specifikationer eller til produktkrav, væsentlige egenskaber eller vurderingsmetoder, der indgår i det harmoniserede område.

Ingen anden mærkning end den mærkning, der er fastsat i EU-lovgivningen, må anbringes på en vare i en afstand, der er mindre end den dobbelte længde af CE-mærkningen målt fra et hvilket som helst punkt i CE og den anden mærkning som fastsat i EU-retten.

Ingen anden mærkning end CE-mærkningen må anbringes på ydeevnedeklarationen eller overensstemmelseserklæringen.

KAPITEL III

ERHVERVSDRIVENDES FORPLIGTELSE OG RETTIGHEDER

Artikel 19

Alle erhvervsdrivendes forpligtelser

1. En erhvervsdrivende skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at denne forordning fortsat overholdes, herunder af varer. Hvis der er konstateret manglende overensstemmelse for den erhvervsdrivende eller en vare, og en markedsovervågningsmyndighed har anmodet om korrigerende tiltag i henhold til artikel 70, stk. 1, forelægger den erhvervsdrivende statusrapporter for denne myndighed, indtil denne myndighed beslutter, at de korrigerende foranstaltninger kan afsluttes.
2. Hvis myndigheder i forskellige medlemsstater afgiver divergerende udtalelser om manglende overensstemmelse for en erhvervsdrivende eller en vare og anmodninger om korrigerende tiltag, skal en erhvervsdrivende træffe differentierede foranstaltninger, afhængigt af hvor varerne skal gøres tilgængelige på markedet eller installeres direkte. Hvis dette ikke er muligt, eller hvis en strengere foranstaltning, der er pålagt af en medlemsstat, omfatter den mindre indgribende foranstaltning, der er pålagt af en anden, træffes den strengeste foranstaltning. Hvis disse regler ikke fører til et klart resultat, forsøger de berørte medlemsstater og Kommissionen og efter anmodning fra andre medlemsstater at finde en fælles løsning og vedtager om nødvendigt en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med artikel 33.
3. En erhvervsdrivende skal efter anmodning fra en myndighed underrette denne myndighed om enhver erhvervsdrivende eller anden aktør:

- a) der til vedkommende har leveret en vare, herunder komponenter eller udskiftningsdele, eller tjenesteydelser, som er relevante for en vare, og den leverede mængde
- b) til hvem den erhvervsdrivende har leveret en vare, herunder komponenter eller udskiftningsdele, eller tjenesteydelser, som er relevante for en vare, og den leverede mængde
- c) som er involveret i finansielle tjenesteydelser og andre former for sikkerhedsstillelse i forbindelse med tilgængeliggørelse eller direkte installation af varer.

Ved identifikationen af de erhvervsdrivende, der er omhandlet i første afsnit, underretter en erhvervsdrivende myndigheden om alle tilknyttede data, herunder:

- i) adresser på de erhvervsdrivende, der er omhandlet i første afsnit
 - ff) disse erhvervsdrivendes kontaktoplysninger
 - ccc) disse erhvervsdrivendes e-mailadresser, websteder og profiler på de sociale medier
 - iv) disse erhvervsdrivendes skatte- og selskabsregistreringsnumre
 - v) disse erhvervsdrivendes bankkonti og
 - vi) navne, adresser og kontaktoplysninger for fysiske eller juridiske personer, der handler på vegne af disse erhvervsdrivende.
4. En erhvervsdrivende skal kunne forelægge al dokumentation og alle de oplysninger, der er omhandlet i dette kapitel, for myndighederne i en periode på ti år, efter at de senest har været i besiddelse af eller handlet med den pågældende vare, medmindre de er permanent tilgængelige via den vareregistreringsdatabase eller det vareregistreringssystem, der er oprettet i henhold til artikel 78. Den erhvervsdrivende fremlægger dokumentation og oplysninger senest ti dage efter modtagelsen af en anmodning fra den relevante myndighed.
5. En erhvervsdrivende indgiver alle de krævede data i den database eller det system, der er oprettet i henhold til artikel 78, senest to måneder efter at tilgængeligheden af den pågældende database eller det pågældende system er anført i en offentliggørelse af *Den Europæiske Unions Tidende*, og betaler de dermed forbundne registreringsgebyrer. Den erhvervsdrivende kontrollerer mindst to gange om året, at de indgivne data er korrekte.

En erhvervsdrivende skal lade sig registrere i sit nationale system, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 77, stk. 5.

En erhvervsdrivende skal stille kommunikationskanaler til rådighed for forbrugere og brugere, herunder telefonnumre, e-mail eller særlige afsnit på sit websted og sin side på sociale medier, så vedkommende kan kommunikere enhver ulykke, anden hændelse eller ethvert sikkerhedsproblem, som han har oplevet i forbindelse med varen.

6. En erhvervsdrivende kan underrette myndighederne om enhver sandsynlig overtrædelse af denne forordning, som vedkommende bliver bekendt med. Hvis denne erhvervsdrivende finder, at varer, der ikke opfylder kravene, udgør en risiko for menneskers sundhed eller miljøet, underretter vedkommende straks de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor denne har gjort varen

tilgængelig, herom og giver nærmere oplysninger om særlig den manglende overensstemmelse med lovgivningen og de trufne afhjælpende foranstaltninger.

7. En erhvervsdrivende, der skal certificeres af et bemyndiget organ, eller som leverer tjenesteydelser eller dele til fabrikanter, skal give bemyndigede organer adgang til sin dokumentation og sine lokaler, i det omfang dette er nødvendigt for de bemyndigede organers aktiviteter. Den erhvervsdrivende skal forelægge korrekte oplysninger for de bemyndigede organer og skal korrigere eventuelle ukorrekte oplysninger. Den erhvervsdrivende skal desuden inden for en måned underrette det bemyndigede organ om enhver ændring, der kan påvirke overensstemmelsen med denne forordning.

Artikel 20

Erhvervsdrivendes procedurerettigheder

1. Alle endelige eller foreløbige foranstaltninger, afgørelser eller påbud, der træffes eller vedtages af myndigheder i henhold til denne forordning over for en erhvervsdrivende og de fysiske eller juridiske personer, der handler på dennes vegne, skal indeholde en nøjagtig begrundelse herfor.
2. Enhver sådan foranstaltning eller afgørelse eller ethvert sådant påbud meddeles uden ophold den relevante erhvervsdrivende eller de fysiske eller juridiske personer, der handler på dennes vegne, med angivelse af klagemuligheder i henhold til national ret i den pågældende medlemsstat, og af fristerne for anvendelse af disse klagemuligheder.
3. Inden en foranstaltning, en afgørelse eller et påbud som omhandlet i stk. 1 træffes eller vedtages, skal den pågældende erhvervsdrivende have mulighed for at blive hørt inden for et passende tidsrum på mindst ti arbejdsdage, medmindre det ikke er muligt på grund af foranstaltningens, afgørelsens eller påbuddets hastende karakter baseret på hensynet til sundhed eller sikkerhed eller af andre årsager i forbindelse med offentlige interesser, som er omfattet af denne forordning.
4. Hvis der træffes eller vedtages en foranstaltning, en afgørelse eller et påbud, uden at den erhvervsdrivende har haft mulighed for at blive hørt, skal den erhvervsdrivende have denne mulighed så hurtigt som muligt derefter, og myndigheden kan straks tage denne foranstaltning eller afgørelse eller dette påbud op til fornyet vurdering.
5. Medlemsstaterne sikrer, at enhver foranstaltning, der er omfattet af denne artikel, kan appelleres med eller uden forudgående administrativ klageprocedure til en kompetent domstol. Denne domstol har også kompetence til at træffe afgørelse om den opsættende virkning af appellen eller de foreløbige forholdsregler, som domstolen skal pålægge, både af hensyn til den offentlige interesse og den erhvervsdrivendes interesser.

Artikel 21

Fabrikantens forpligtelser

1. Fabrikanten fastlægger varetypen under overholdelse af de grænser, der er fastsat i henhold til definitionen i artikel 3, nr. 31). Varetypen behandles i overensstemmelse med det gældende vurderings- og kontrolsystem, der er omhandlet i bilag V.

Fabrikanten udarbejder en ydeevnedeklaration og en overensstemmelseserklæring i henhold til artikel 9 og artikel 11-15 og anbringer CE-mærkningen i overensstemmelse med artikel 16 og 17.

2. Fabrikanten skal afholde sig fra enhver påstand om en vares egenskaber, som ikke er baseret på:
 - a) den vurderingsmetode, der er indeholdt i en harmoniseret teknisk specifikation, hvis de relevante egenskaber er omfattet af sådanne specifikationer, eller
 - b) hvis en sådan vurderingsmetode ikke findes, en vurderingsmetode, som repræsenterer den mest effektive og avancerede metode til at opnå en nøjagtig vurdering.
3. Fabrikanten skal som grundlag for de deklARATIONER og erklæringER, der er omhandlet i stk. 1, udarbejde teknisk dokumentation, der beskriver den tilsigtede anvendelse, herunder de nøjagtige anvendelsesbetingelser og alle de elementer, der er nødvendige for at påvise ydeevne og overensstemmelse.

Denne tekniske dokumentation skal indeholde den obligatoriske eller fakultative beregning af miljømæssig, herunder klimamæssig, bæredygtighed vurderet i overensstemmelse med harmoniserede tekniske specifikationer vedtaget i henhold til denne forordning eller Kommissionens retsakter vedtaget i henhold til denne forordning.

Andet afsnit finder ikke anvendelse på brugte, genfremstillede eller overskydende varer, medmindre den erhvervsdrivende, som er underlagt forpligtelserne i denne artikel i medfør af artikel 26, vælger at anvende denne forordning som for nye varer.

4. Fabrikanten sikrer, at der er etableret procedurer for at sikre, at en seriefremstilling opretholder den deklarerede ydeevne og overensstemmelse. Der skal i fornødent omfang tages hensyn til ændringer i produktionsprocessen, vares konstruktion eller egenskaber og ændringer i de harmoniserede tekniske specifikationer, som ligger til grund for deklARATIONEN af en vares ydeevne eller overensstemmelse, eller som anvendes ved kontrollen af dens ydeevne eller overensstemmelse, og dette skal, hvis vares ydeevne eller overensstemmelse påvirkes, udløse en fornyet vurdering i overensstemmelse med den relevante vurderingsprocedure.

Når det anses for hensigtsmæssigt for at sikre nøjagtigheden, pålideligheden og stabiliteten af en vares deklarerede ydeevne og overensstemmelse, skal fabrikanten foretage stikprøvekontrol af varer, der er bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på markedet, og om nødvendigt føre register over klager, varer, der ikke opfylder kravene, og varetilbagekaldelser samt holde importørerne og distributørerne orienteret om denne overvågning.

De procedurer, der er omhandlet i første afsnit, de stikprøvekontroller, der er omhandlet i andet afsnit, og anvendelsen af det gældende system i bilag V skal beskrives i den tekniske dokumentation, der er omhandlet i stk. 3.

5. Fabrikanten sikrer, at hans vare er forsynet med et fabrikantspecifikt typenummer og et batch- eller serienummer. Hvis dette ikke er muligt, anføres de krævede oplysninger på emballagen på en påsat etiket eller som en sidste udvej i et dokument, der ledsager varen.

Fabrikanten skal på samme måde som anført i første afsnit mærke en vare som "Kun til erhvervmæssig brug", hvis den ikke er beregnet til forbrugere eller andre ikke-erhvervmæssige brugere. Varer, der ikke er mærket "Kun til erhvervmæssig brug",

anses også for at være beregnet til ikke-erhvervsmæssige brugere og forbrugere i henhold til denne forordning og forordning (EU)... [forordningen om produktsikkerhed i almindelighed].

Fabrikanten skal på en synlig måde, før der er indgået en købsaftale, vise kunderne de oplysninger, der skal indgå i mærkningen i henhold til denne forordning eller harmoniserede tekniske specifikationer, herunder i tilfælde af fjernsalg.

6. Når fabrikanten gør en vare tilgængelig på markedet i en bestemt medlemsstat, sikrer han, at varen ledsages af de oplysninger, der er anført i de harmoniserede tekniske specifikationer og i del D i bilag I, på et sprog, der er fastsat af den pågældende medlemsstat, eller, hvis dette ikke er fastsat, på et for brugerne let forståeligt sprog.

Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge formatet for og den måde, hvorpå de oplysninger, som fabrikanten skal stille til rådighed i overensstemmelse med første afsnit, skal gives.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 88, stk. 2.

7. Fabrikanten skal overføre dataene fra ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen, de oplysninger, der er omhandlet i stk. 6, og den tekniske dokumentation til EU's varedatabase eller -system, der er oprettet i henhold til artikel 78.
8. En fabrikant, der har grund til at tro, at en vare, som vedkommende har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med kravene i denne forordning eller krav, som er vedtaget i henhold til denne forordning, skal straks træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe den pågældende byggevare i overensstemmelse eller om nødvendigt trække den tilbage eller kalde den tilbage. Hvis problemet er knyttet til en leveret komponent eller en ekstern tjenesteydelse, underretter fabrikanten leverandøren eller tjenesteudbyderen og fabrikantens nationale kompetente myndighed herom, og sidstnævnte fremsender de relevante oplysninger til den nationale kompetente myndighed, som er ansvarlig for leverandøren eller tjenesteudbyderen, og foreslår hensigtsmæssige foranstaltninger.
9. Hvis varen udgør en risiko eller sandsynligvis vil udgøre en risiko, skal fabrikanten inden for to arbejdsdage derefter underrette den bemyndigede repræsentant, importører, distributører, udbydere af distributionstjenester og onlinemarkedspladser, der er involveret i distributionen, samt de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor fabrikanten eller — så vidt denne er bekendt — andre erhvervsdrivende har gjort varen tilgængelig. Fabrikanten skal med henblik herpå give alle nyttige oplysninger og navnlig angive typen af den manglende overensstemmelse, hyppigheden af ulykker eller hændelser og de korrigerende foranstaltninger, der er truffet eller anbefalet. I tilfælde af risici forårsaget af varer, der allerede er nået frem til den endelige bruger eller forbruger, skal fabrikanten også underrette medierne og oplyse dem om hensigtsmæssige foranstaltninger til at fjerne eller, hvis det ikke er muligt, reducere risiciene. I tilfælde af en "alvorlig risiko", jf. artikel 3, nr. 71), skal fabrikanten trække varen tilbage og tilbagekalde den for egen regning.
10. Fabrikanten er ansvarlig i tilfælde af overtrædelse af denne artikel og af artikel 19 i overensstemmelse med national lovgivning om ansvar i og uden for kontraktforhold.

Fabrikanternes yderligere miljøforpligtelser

1. For de vareegenskaber, der er anført i del A, punkt 2, i bilag I, skal fabrikanten vurdere varens miljøegenskaber i overensstemmelse med harmoniserede tekniske specifikationer eller med Kommissionens retsakter vedtaget i henhold til denne forordning og anvende den seneste version af den software, der er gratis tilgængelig på Europa-Kommissionens websted, når den foreligger. Dette gælder dog ikke for brugte, genfremstillede eller overskydende varer, medmindre den erhvervsdrivende, som er underlagt forpligtelserne i denne artikel i medfør af artikel 26, vælger at anvende denne forordning som for nye varer.
2. Medmindre produktsikkerheden eller bygværkets sikkerhed derved påvirkes negativt, har fabrikanten følgende forpligtelser:
 - a) konstruere og fremstille varer og deres emballage på en sådan måde, at deres samlede miljømæssige, herunder klimamæssige, bæredygtighed når op på det på højest mulige niveau, medmindre et lavere niveau:
 - i) står i et rimeligt forhold til den forbedring af den miljømæssige bæredygtighed, der udløses af dem på bygværksniveau, og
 - ff) er nødvendigt for at forbedre den miljømæssige bæredygtighed på bygværksniveau.
 - b) på de betingelser, der er litra a), nr. i) og ii), foretrække genanvendelige materialer og materialer, der stammer fra genanvendelse
 - c) overholde minimumsforpligtelserne vedrørende genanvendt indhold og andre grænseværdier for miljøaspekter, herunder klimamæssig bæredygtighed, der er anført i harmoniserede tekniske specifikationer
 - d) forhindre for tidlig forældelse af varer, anvende pålidelige dele og konstruere varer på en sådan måde, at deres holdbarhed ikke bliver ringere end den gennemsnitlige holdbarhed for varer i deres kategori
 - e) konstruere varer på en sådan måde, at de nemt kan repareres, renoveres og opgraderes, medmindre en sådan konstruktion udløser manglende overensstemmelse med andre krav i denne forordning og anden EU-lovgivning, eller reparation, renovering eller opgradering er forbundet med risici for menneskers sikkerhed eller miljøet, i hvilket tilfælde fabrikanten skal afholde sig fra en konstruktion, der kan repareres, renoveres eller opgraderes, og advare mod reparation i overensstemmelse med litra f)
 - f) tilgængeliggøre brugsanvisninger i varedatabaser og oplysninger om, hvordan varerne repareres, og yderligere oplysninger, der er nødvendige for reparation, herunder relevante advarsler, via permalinks på deres egne websteder
 - g) selv eller via særligt udpegede distributører eller fabrikanter af reservedele med rimelig kort leveringstid tilgængeliggøre reservedele til deres varer i ti år efter, at den sidste vare af den pågældende type er blevet bragt i omsætning eller direkte installeret, og proaktivt informere om denne tilgængelighed
 - h) konstruere varer på en sådan måde, at genbrug, genfremstilling og genanvendelse lettes, navnlig ved at lette adskillelsen af komponenter og materialer på et senere tidspunkt i genanvendelsen og undgå blandede eller

komplerede materialer, medmindre genfremstilling og genanvendelse er forbundet med risici for menneskers sikkerhed eller miljøet. I dette tilfælde skal fabrikanten afholde sig fra en sådan konstruktion og advare mod genfremstilling og genanvendelse i overensstemmelse med følgende punkt

- i) tilgængeliggøre brugsanvisninger i varedatabaser og oplysninger om, hvordan varerne genfremstilles eller genanvendes, og yderligere oplysninger, der er nødvendige for genbrug, genfremstilling og genanvendelse, herunder relevante advarsler, på deres egne websteder
- j) acceptere at tilbagetage ejerskabet — direkte eller via deres importører og distributører — af overskydende og usolgte varer, som er i en tilstand, der svarer til den, hvori de blev bragt i omsætning.

Hvis forpligtelserne i dette stykke ikke kan opfyldes kumulativt på grund af en konflikt mellem forskellige forpligtelser, skal fabrikanten vælge en afvejningsløsning, der giver de største og mest omkostningseffektive fordele med hensyn til miljømæssig bæredygtighed for varerne og bygværkerne under ét. Princippet om "sikkerhed først", der gælder for både byggevaren og bygværket, skal dog under alle omstændigheder overholdes og omfatte beskyttelse af sundheden.

3. Stk. 2, litra a)-c) og litra j), gælder ikke for brugte, genfremstillede eller overskydende varer, medmindre den erhvervsdrivende, som er underlagt forpligtelserne i denne artikel i medfør af artikel 26, vælger at anvende denne forordning som for nye varer.
4. For at angive de forpligtelser, der er fastsat i stk. 2, tillægges Kommissionen beføjelser til at supplere denne forordning ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 87 ved for bestemte varefamilier eller -kategorier at angive disse forpligtelser. Alternativt kan Kommissionen udstede standardiseringsanmodninger med henblik på at udarbejde harmoniserede standarder, der giver formodning om overensstemmelse med forpligtelserne i stk. 2 for en specifik varefamilie eller -kategori. Forpligtelserne i stk. 2 finder ikke anvendelse, før en sådan delegeret retsakt eller en harmoniseret standard finder anvendelse.
5. For at sikre gennemsigtighed for brugerne og fremme bæredygtige varer tillægges Kommissionen beføjelser til at supplere denne forordning ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 87 med henblik på at fastsætte specifikke mærkningskrav vedrørende miljømæssig bæredygtighed, herunder "trafiklysmærkning" i forbindelse med de miljøforpligtelser, der er fastsat i stk. 1, varers iboende miljøkrav fastsat omhandlet i del C, punkt 2, i bilag I, og miljømæssige ydeevneklasser, der er fastsat i henhold til artikel 4, stk. 4, litra a).
6. Fabrikanten anbringer trafiklysmærket på den måde, der er fastsat i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til stk. 5.

Artikel 23

Bemyndigede repræsentanternes forpligtelser

1. En fabrikant kan ved skriftlig fuldmagt udpege enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, som en enkelt bemyndiget repræsentant. En fabrikant, der ikke er etableret i Unionen, skal udpege en enkelt bemyndiget repræsentant.

2. Bemyndigede repræsentanter skal handle med fornøden omhu over for forpligtelserne i denne forordning. De er ansvarlige i tilfælde af uagtsom eller forsætlig overtrædelse af denne artikel og af artikel 19 i overensstemmelse med national lovgivning om ansvar i og uden for kontraktforhold.
3. Den bemyndigede repræsentant skal udføre de opgaver, der er fastsat i fuldmagten. Fuldmagten skal gøre det muligt for den bemyndigede repræsentant at udføre mindst følgende opgaver og give den bemyndigede repræsentant følgende rettigheder:
 - a) sørge for, at ydeevnedeklarationen og den tekniske dokumentation står til rådighed for de nationale markedsovervågningsmyndigheder
 - b) give markedsovervågningsmyndighederne alle de oplysninger og den dokumentation, der er nødvendig for at konstatere varens overensstemmelse med ydeevnedeklarationen og andre gældende krav i denne forordning, efter deres begrundede anmodning
 - c) ophæve kontrakten, hvis fabrikanten overtræder denne forordning, og meddele dette til de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor varen er bragt i omsætning, og den nationale kompetente myndighed på vedkommendes eget forretningssted
 - d) underrette de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor varen er bragt i omsætning, og den nationale kompetente myndighed på vedkommendes eget forretningssted, hvis repræsentanten har grund til at tro, at den pågældende vare ikke opfylder kravene eller udgør en risiko, og
 - e) samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne, hvis disse anmoder herom, om enhver foranstaltning, der træffes
 - for at fjerne risici i forbindelse med varer, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt, eller
 - for at afhjælpe manglende overensstemmelse.

Udarbejdelsen af teknisk dokumentation må ikke være en del af den bemyndigede repræsentants fuldmagt, men kan gøres til genstand for en særskilt kontrakt mellem fabrikanten og den bemyndigede repræsentant.

4. Den bemyndigede repræsentant kontrollerer, at varen opfylder kravene til mærkning, etikettering, brugsanvisning, ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring. Den bemyndigede repræsentant kontrollerer også på dokumentationsniveau, at fabrikanten opfylder sine forpligtelser omhandlet i artikel 19, stk. 4-6, artikel 21, stk. 1-3 og stk. 5-7, artikel 22, stk. 1, og artikel 22, stk. 2, litra f) og i), samt artikel 27, stk. 6.
5. Hvis en bemyndiget repræsentant mener, at der er tale om manglende overensstemmelse som omhandlet i stk. 4, anmoder den bemyndigede repræsentant fabrikanten om at afhjælpe den manglende overensstemmelse. Fabrikanten skal bringe omsætningen til ophør og anmode andre erhvervsdrivende, der er involveret i distributionen, om at indstille deres kommercielle aktiviteter, indtil den bemyndigede repræsentant anser overtrædelserne for at være afhjulpet. Hvis den manglende overensstemmelse ikke afhjælpes inden for en måned, mens varerne eventuelt fortsat gøres tilgængelige på markedet, kan den bemyndigede repræsentant opsige sin kontrakt med fabrikanten og meddele dette til de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor varen er bragt i omsætning, og den nationale kompetente myndighed på vedkommendes eget forretningssted. Sidstnævnte koordinerer alle

kompetente myndigheders fælles tiltag, medmindre de nationale kompetente myndigheder bliver enige om, at en anden national kompetent myndighed skal koordinere tiltagene.

Artikel 24

Importørens forpligtelser

1. Importøren bringer kun varer, der er i overensstemmelse med denne forordning, i omsætning på EU-markedet. Inden importøren bringer en vare i omsætning, skal han på dokumentationsniveau kontrollere, at fabrikanten har opfyldt forpligtelserne i artikel 21, stk. 1-3 og stk. 5-7, og artikel 22, stk. 2, litra f) og i). Importøren er ansvarlig for overtrædelse af denne artikel og af artikel 19 i overensstemmelse med national lovgivning om ansvar i og uden for kontraktforhold.
2. Importøren kontrollerer, at varens tilsigtede anvendelse er blevet præcist og korrekt fastlagt af fabrikanten, og sikrer, at varen ledsages af en klar angivelse af de oplysninger, der er anført i de harmoniserede tekniske specifikationer og i del D i bilag I, på et for brugerne let forståeligt sprog fastsat af den pågældende medlemsstat. Importøren skal på en synlig måde, før der er indgået en købsaftale, vise kunderne de oplysninger, der skal mærkes i henhold til denne forordning eller harmoniserede tekniske specifikationer, herunder i tilfælde af fjernsalg.
3. Importøren skal sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for en vare, som denne har ansvaret for, ikke bringer vedkommendes overensstemmelse med ydeevnedeklarationen og overholdelse af andre gældende krav i denne forordning i fare.
4. Efter at have samlet alle foreliggende produktoplysninger fra fabrikanten og den erhvervsdrivende, der foretager afinstallation, undersøger importøren navnlig brugte og genfremstillede varer, især med hensyn til skader eller tegn på tab af ydeevne eller manglende overensstemmelse og ændrede mekaniske eller kemiske egenskaber, og vurdere alle risici; hvis det er nødvendigt af hensyn til sikkerheden eller beskyttelsen af miljøet, reducerer importøren den tilsigtede anvendelse eller undlader at sælge varen. Denne forpligtelse gælder også for brugte og genfremstillede varer, for hvilke der ikke kræves en ydeevnedeklaration.
5. Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at en vare ikke er i overensstemmelse med ydeevnedeklarationen eller ikke overholder andre gældende krav i denne forordning, bringer importøren ikke denne vare i omsætning, før den opfylder den medfølgende ydeevnedeklaration og overholder andre gældende krav i denne forordning, eller ydeevnedeklarationen er rettet. Derudover skal importøren, når varen udgør en risiko, underrette fabrikanten samt den kompetente nationale myndighed, der er ansvarlig på det geografiske område.
6. Importørens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke, forretningssted, kontaktadresse og eventuelt elektronisk kommunikationsmiddel skal fremgå af varen, eller hvis dette ikke er muligt, af emballagen eller af et dokument, der ledsager varen.
7. Importøren undersøger klager og fører om nødvendigt register over klager, varer, der ikke opfylder kravene, og over tilbagetrækning eller tilbagekaldelse af varer og holder fabrikanter og distributører orienteret om enhver sådan overvågning.

8. En importør, der sælger til slutbrugere, skal også opfylde de forpligtelser, der påhviler distributørerne.

Artikel 25

Distributørens forpligtelser

1. En distributør, der gør en vare tilgængelig på markedet, skal handle med fornøden omhu over for forpligtelserne i denne forordning. Distributøren er ansvarlig i tilfælde af overtrædelse af denne artikel og af artikel 19 i overensstemmelse med national lovgivning om ansvar i og uden for kontraktforhold.
2. En distributør, der gør en vare tilgængelig på markedet, skal opfylde de forpligtelser, der påhviler importører i henhold til artikel 24, stk. 1-5, mens henvisninger til "at bringe i omsætning" skal forstås som "yderligere tilgængeliggørelse på markedet".
3. Distributøren sikrer, at der ikke sælges varer, som er mærket "kun til erhvervsmæssig brug", til forbrugere eller andre ikke-erhvervsmæssige brugere. Disse varer skal præsenteres som varer, der kun er til erhvervsmæssig brug, på distributørens forretningssted, online og i trykt reklamemateriale.

Artikel 26

Tilfælde, hvor fabrikantens forpligtelser finder anvendelse på importører og distributører

1. En importør eller distributør anses med henblik på denne forordning for at være en fabrikant og er underlagt fabrikantens forpligtelser i henhold til artikel 21 og 22, hvis:
 - a) der ikke er nogen fabrikant i denne forordnings forstand
 - b) denne bringer en vare i omsætning som fabrikant under sit navn eller varemærke
 - c) denne ændrer en vare på en sådan måde, at overensstemmelsen med ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen eller med de krav, der er fastsat i eller i henhold til denne forordning, kan blive berørt
 - d) denne behandler en vare på en måde, der ændrer farerne eller øger det risikoniveau, som der forårsages af varen i løbet af den livscyklus
 - e) denne gør en vare tilgængelig på markedet med en tilsigtet anvendelse, som er forskellig fra den tilsigtede anvendelse, som fabrikanten har angivet i ydeevne- og overensstemmelsesvurderingsproceduren, eller
 - f) denne tilskriver varen egenskaber, som afviger fra de egenskaber, som fabrikanten har anført.
2. Stk. 1 finder også anvendelse på:
 - a) en importør af brugte eller genfremstillede varer, medmindre den brugte eller genfremstillede vare er blevet bragt i omsætning på EU-markedet, inden den blev anvendt
 - b) en importør eller distributør af brugte varer, som gør et af følgende:

- i) underkaster disse brugte varer en omdannelse, der går videre end reparation, rengøring og regelmæssig vedligeholdelse eller forberedelse til genbrug, efter at være blevet afinstalleret
 - ff) vælger at påtage sig rollen som fabrikant.
3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den erhvervsdrivende kun:
- a) tilføjer oversættelser af fabrikantens oplysninger
 - b) erstatter den ydre emballage for en vare, der allerede er bragt i omsætning, herunder ved ændring af pakningsstørrelse, hvis ompakningen foretages på en sådan måde, at varens oprindelige tilstand ikke kan påvirkes heraf, og at de oplysninger, der skal gives i henhold til denne forordning, stadig er korrekt angivet.
4. En erhvervsdrivende, der udfører de i stk. 3 nævnte aktiviteter, skal underrette fabrikanten eller dennes bemyndigede repræsentant herom, uanset om de ejer varerne, eller om de leverer tjenesteydelser Den erhvervsdrivende skal foretage ompakningen på en sådan måde, at varens oprindelige tilstand ikke kan påvirkes af ompakningen, og at de oplysninger, der skal gives i henhold til denne forordning, stadig er korrekt angivet. Den erhvervsdrivende skal handle med fornøden omhu over for forpligtelserne i denne forordning. Den erhvervsdrivende er ansvarlig for overtrædelse af denne forordning.

Artikel 27

Forpligtelser for udbydere af distributionstjenester, formidlere, onlinemarkedspladser, onlineforhandlere og onlineforretninger

1. En udbyder af distributionstjenester eller formidler, der bidrager til tilgængeliggørelse på markedet eller direkte installation af en vare, skal handle med fornøden omhu over for forpligtelserne i denne forordning. Den pågældende er ansvarlig i tilfælde af overtrædelse af denne artikel og af artikel 19 i overensstemmelse med national lovgivning om ansvar i og uden for kontraktforhold.
2. En udbyder af distributionstjenester, onlineforhandler eller formidler skal:
 - a) på en synlig måde, før der er indgået en købsaftale, vise kunderne de oplysninger, der skal mærkes i henhold til denne forordning eller harmoniserede tekniske specifikationer, herunder i tilfælde af fjernsalg
 - b) kontrollere, at fabrikanten har opfyldt forpligtelserne i artikel 21, stk. 1-3 og stk. 5-7, og artikel 22, stk. 2, litra f) og i)
 - c) opfylde forpligtelserne i artikel 24, stk. 5, mens henvisninger til "bringe i omsætning" skal forstås som "støtte til tilgængeliggørelse på markedet"
 - d) på eget initiativ eller inden for to arbejdsdage efter anmodning fra markedsovervågningsmyndighederne fjerne alle tilbudte varer, der ikke opfylder kravene, eller som kan være forbundet med risiko, jf. artikel 21, stk. 9, sidste punktum
 - e) underrette de berørte myndigheder om de foranstaltninger, der træffes i henhold til litra b), c) og d)

- f) støtte tilbagetrækning eller tilbagekaldelse af varer, uanset om de er iværksat af myndighederne, fabrikanten, den bemyndigede repræsentant eller importøren. I samarbejde med den pågældende erhvervsdrivende skal udbyderen af distributionstjenester eller formidleren underrette forbrugerne direkte om tilbagetrækning eller tilbagekaldelse af varer. Vedkommende skal holde de berørte myndigheder underrettet om enhver foranstaltning, der træffes.

3. En onlinemarkedsplads skal:

- a) udforme og organisere sin onlinegrænseflade på en sådan måde, at tredjepartsforhandlere kan give disse forhandlers kunder de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, litra a)
- b) oprette et fælles kontaktpunkt for direkte kommunikation med medlemsstaternes myndigheder i forbindelse med varer, der ikke opfylder kravene, ikke fungerer tilfredsstillende eller ikke er sikre. Dette kontaktpunkt kan være det samme som det, der er omhandlet i [artikel 20, stk. 1] i forordning (EU) .../... [forordningen om produktsikkerhed i almindelighed] eller [artikel 10, stk. 1] i forordning (EU) .../... [retsakten om digitale tjenester]
- c) et passende svar uden unødigt ophold og senest inden fem arbejdsdage i den medlemsstat, hvor onlinemarkedspladsen drives, på meddelelser vedrørende underretning om ulykker og andre hændelser med varer modtaget i henhold til [artikel 14] i forordning (EU) [.../...] om et fælles marked for digitale tjenester (retsakten om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF
- d) samarbejde om at sikre effektive markedsovervågningsforanstaltninger, herunder ved at afholde sig fra at lægge hindringer i vejen for sådanne foranstaltninger
- e) underrette markedsovervågningsmyndighederne om ethvert tiltag, som er truffet
- f) etablere en regelmæssig og struktureret udveksling af oplysninger om tilbud, som onlinemarkedspladser har fjernet på grundlag af denne artikel
- g) gøre det muligt for onlineværktøjer, der drives af markedsovervågningsmyndighederne, at få adgang til deres grænseflader med henblik på at identificere varer, der ikke opfylder kravene
- h) efter anmodning fra markedsovervågningsmyndighederne, når en onlinemarkedsplads eller onlinesælger har lagt tekniske hindringer for udtræk af data fra deres onlinegrænseflader, give disse myndigheder adgang til at udtrække sådanne data med henblik på overensstemmelse for varer på grundlag af de identifikationsparametre, som de anmodende markedsovervågningsmyndigheder har angivet.

4. Hvad angår de af medlemsstaterne tillagte beføjelser i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2019/1020, tillægger medlemsstaterne deres markedsovervågningsmyndigheder beføjelsen til for alle varer, der er omfattet af denne forordning, at pålægge en onlinemarkedsplads at fjerne specifikt, ulovligt indhold vedrørende en vare, der ikke opfylder kravene, fra dennes onlinegrænseflade, at deaktivere adgangen hertil eller at vise en udtrykkelig advarsel til slutbrugere, når de tilgår det. Sådanne påbud skal være i overensstemmelse med [artikel 8, stk. 1] i forordning (EU) .../... [retsakten om digitale tjenester].

5. En onlinemarkedsplads træffer de nødvendige foranstaltninger til at modtage og behandle de i stk. 4 omhandlede påbud i overensstemmelse med [artikel 8] i forordning (EU).../... [retsakten om digitale tjenester].
6. Stk. 1 og 2, stk. 3, litra b)-i), og stk. 4 og 5 finder også anvendelse på fabrikanter, importører, distributører eller andre erhvervsdrivende, der tilbyder varer online uden inddragelse af en onlinemarkedsplads ("onlinebutikker").
7. Stk. 3, litra d)-h), finder også anvendelse på onlinesøgemaskiner.
8. En udbyder af distributionstjenester skal sikre, at betingelserne under oplagring, emballering, adressering eller afsendelse ikke bringer varernes overensstemmelse med kravene i denne forordning i fare.

Artikel 28

Forpligtelser for udbydere af 3D-printning og leverandører af forme, 3D-printdatasæt og 3D-printmaterialer

1. En udbyder af 3D-printning skal:
 - a) afholde sig fra at bringe varer i omsætning eller direkte installere varer for kunder uden at opfylde de forpligtelser, påhviler fabrikanter
 - b) oplyse sine kunder om, at de kun må anvende 3D-printning til fremstilling af varer til eget brug, medmindre de opfylder de forpligtelser, der påhviler fabrikanter
 - c) oplyse sine kunder om, at de 3D-datasæt og materialer, der skal anvendes, skal have gennemgået de procedurer, der gælder for varer i henhold til denne forordning, og
 - d) oplyse sine kunder om, at både oplysningerne fra fabrikanten af 3D-datasættet, og oplysningerne fra fabrikanten af printmaterialet skal stemme overens og bekræfte materialets anvendelighed til den pågældende type 3D-datasæt og den anvendte 3D-printteknologi.
2. Leverandører af forme og 3D-datasæt, der er beregnet til at fremstille elementer, der er omfattet af denne forordning, skal fremstille ti sådanne elementer og stille dem til rådighed for det bemyndigede organ, det tekniske vurderingsorgan og myndighederne efter anmodning. Leverandører af forme og 3D-datasæt, der er beregnet til at fremstille elementer, der er omfattet af denne forordning, skal vurdere og dokumentere opfyldelsen af kravene i denne forordning med hensyn til de producerede elementer.
3. Leverandører af materialer, der er beregnet til at blive anvendt til 3D-printning af elementer, der er omfattet af denne forordning, på eller i nærheden af byggepladsen, skal fremstille ti sådanne elementer og stille dem til rådighed for det bemyndigede organ, det tekniske vurderingsorgan og myndighederne efter anmodning. Leverandører af materialer, der er beregnet til at blive anvendt til 3D-printning af elementer, der er omfattet af denne forordning, på eller i nærheden af byggepladsen, skal vurdere og dokumentere opfyldelsen af kravene i denne forordning med hensyn til de producerede elementer.

Artikel 29

Forpligtelser for erhvervsdrivende, der afinstallerer eller handler med brugte varer med henblik på genbrug eller genfremstilling

1. En erhvervsdrivende, der afinstallerer brugte varer med henblik på genbrug eller genfremstilling, skal udarbejde protokoller for den afinstallererede vares placering, betingelser og forventede anvendelsesperiode og gøre dem tilgængelige sammen med varerne, uanset om vedkommende udøver denne aktivitet på egne vegne eller for en anden. Den erhvervsdrivende skal også efter anmodning stille protokollerne til rådighed for myndighederne, for senere brugere af disse varer og for ejere af det bygværk, hvori de blev geninstalleret.
2. Hvis en erhvervsdrivende formidler, sælger eller på anden måde gør afinstallerede brugte varer tilgængelige på egne vegne eller for en anden, skal den også opfylde importørernes eller distributørernes forpligtelser med hensyn til brugte varer.

Artikel 30

Forpligtelser for leverandører og tjenesteudbydere, der er involveret i fremstillingen af varer

1. En leverandør eller tjenesteudbyder, der er involveret i fremstillingen af varer, skal:
 - a) give fabrikanter, bemyndigede organer og myndigheder alle tilgængelige oplysninger om den miljømæssige bæredygtighed af deres leverede komponent eller tjenesteydelse
 - b) sikre, at sådanne oplysninger er korrekte, navnlig ved at overholde denne forordning og rette eventuelle fejl ved meddelelse til alle deres kunder og, hvis det er potentielt nyttigt, til bemyndigede organer og myndigheder
 - c) i mangel af sådanne oplysninger give deres kunder mulighed for at vurdere denne miljømæssige bæredygtighed for egen regning og støtte denne vurdering, nemlig ved at give adgang til alle dokumenter, herunder dokumenter af kommerciel karakter, der er relevante for denne vurdering
 - d) give bemyndigede organer mulighed for at kontrollere rigtigheden af enhver beregning af den miljømæssige bæredygtighed og støtte denne kontrol
 - e) give bemyndigede organer mulighed for at kontrollere den leverede komponents eller tjenestes ydeevne og overensstemmelse og støtte denne kontrol.
2. Hvis en leverandør eller tjenesteudbyder er blevet underrettet i overensstemmelse med artikel 21, stk. 8, sidste punktum, videresender denne disse oplysninger til sine andre kunder, som inden for de seneste fem år har modtaget komponenter eller tjenesteydelser, der er identiske med hensyn til det foreliggende problem. I tilfælde af en alvorlig risiko som defineret i artikel 3, nr. 71), eller en risiko, der falder ind under artikel 21, stk. 9, sidste punktum, underretter leverandøren eller tjenesteudbyderen også de nationale kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor varer med den pågældende komponent eller fremstillingstjeneste er gjort tilgængelige på markedet eller er direkte installeret; hvis det ikke er muligt at identificere disse, underretter den alle nationale kompetente myndigheder herom.

Artikel 31

Varer med dobbelt anvendelse og pseudovarer

1. En fabrikant af varer med dobbelt anvendelse skal opfylde kravene i denne forordning for alle elementer af den pågældende type, medmindre de specifikt er mærket "Ikke til byggeri".
2. Andre erhvervsdrivende, der handler med varer med dobbelt anvendelse, skal opfylde de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til denne forordning. De skal i deres handelskontrakter fastsætte en forpligtelse for deres kunder til at gøre det samme og til ikke at sælge eller anvende elementer til byggeri, der er markeret som "Ikke til byggeri".
3. For elementer, der er egnede til byggeri, men som ifølge fabrikanten aldrig har været beregnet til sådan anvendelse, og som derfor ikke er CE-mærket ("pseudovarer"), skal andre erhvervsdrivende:
 - a) ikke erhverve eller sælge dem som elementer bestemt til byggeri uden at gennemføre de procedurer, der er fastsat i denne forordning, og som fabrikanterne skal gennemføre
 - b) ved præsentation sikre, at de ikke kan forstås som værende beregnet til byggeri, og
 - c) indføre en kontraktlig forpligtelse for deres kunder til at gøre det samme og til ikke at anvende disse elementer til byggeri.

Artikel 32

Onlinesalg og andre former for fjernsalg

1. Varer, der udbydes til salg online eller gennem andre former for fjernsalg, anses for at være gjort tilgængelige på markedet, hvis tilbuddet er målrettet kunder i Unionen. Et tilbud anses for at være målrettet kunder i Unionen, hvis den pågældende erhvervsdrivende på en hvilken som helst måde retter sine aktiviteter mod en medlemsstat. Et tilbud anses bl.a. for at være målrettet kunder i Unionen, hvis:
 - a) den erhvervsdrivende anvender et officielt sprog i en medlemsstat, medmindre salg til Unionen udtrykkeligt er udelukket ved effektive midler
 - b) den erhvervsdrivende anvender medlemsstaternes valuta eller en kryptovaluta, som er omfattet af forordning (EU) [...]⁴⁷, medmindre salg til Unionen i sidstnævnte tilfælde udtrykkeligt er udelukket ved effektive midler
 - c) den erhvervsdrivende har anvendt et internetdomænenavn, der er registreret i en af medlemsstaterne, eller anvender et internetdomæne, der henviser til Unionen eller en af medlemsstaterne, eller
 - d) de geografiske områder, det er muligt at sende til, omfatter en medlemsstat.

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets kommende forordning om markeder for kryptoaktiver og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 (se COM(2020) 593 final.

2. Medlemsstaterne udpeger en enkelt central markedsovervågningsmyndighed, der er ansvarlig for at konstatere varer, der tilbydes af erhvervsdrivende, der er etableret uden for Unionen, til kunder på deres område online eller via andre fjernsalgsmetoder.

Artikel 33

Gennemførelsesretsakter vedrørende erhvervsdrivendes forpligtelser og rettigheder

Hvis det er nødvendigt for at sikre en harmoniseret anvendelse af denne forordning, og kun i det omfang det er nødvendigt for at forhindre, at forskellig praksis skaber ulige vilkår for erhvervsdrivende, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med nærmere bestemmelser om, hvordan de erhvervsdrivendes forpligtelser og rettigheder i dette kapitel skal opfyldes.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 88, stk. 2.

KAPITEL IV

STANDARDE FOR BYGGEVARER OG EUROPÆISKE VURDERINGSDOKUMENTER

Artikel 34

Standarder for byggevarer

1. Standarder for byggevarer fastsættes af de europæiske standardiseringsorganisationer på grundlag af en standardiseringsanmodning fra Kommissionen.
2. Standarder for byggevarer, der er udarbejdet i henhold til artikel 4, stk. 2, finder obligatorisk anvendelse i forbindelse med denne forordning seks måneder efter offentliggørelsen af deres reference i *Den Europæiske Unions Tidende*, jf. stk. 4, men kan anvendes frivilligt efter anmodning fra fabrikanten fra datoen for denne offentliggørelse. De udgør metoderne til og kriterierne for at vurdere varers ydeevne med hensyn til deres væsentlige egenskaber. Disse standarder skal, når det er hensigtsmæssigt og uden at bringe resultaternes nøjagtighed, pålidelighed eller stabilitet i fare, fastsætte metoder, der kræver færre omkostninger end prøvning, til vurdering af varers ydeevne med hensyn til deres væsentlige egenskaber, klasser, græsniveauer eller produktkrav.
3. Standarder for byggevarer, der er udarbejdet i henhold til artikel 5, stk. 2, andet punktum, eller artikel 22, stk. 4, tredje punktum, er frivillige. Varer, som er i overensstemmelse med frivillige standarder, der er vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 2, eller dele deraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at være i overensstemmelse med de krav, der er fastlagt i del B og C i bilag I, som angivet for den pågældende varefamilie eller -kategori ved harmoniserede tekniske specifikationer, der er vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 2, andet punktum, for så vidt som disse krav er omfattet af sådanne frivillige standarder, og denne dækning er præcist angivet i den pågældende harmoniserede standard. Fabrikanter, der overholder frivillige standarder, der er vedtaget i henhold til artikel 22, stk. 2, eller dele deraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at være i overensstemmelse med forpligtelserne i artikel 22, stk.

2, for så vidt som disse krav er omfattet af sådanne standarder, og denne dækning er præcist angivet i den pågældende standard.

4. Kommissionen vurderer overensstemmelsen af de standarder for byggevarer, der er fastsat af de europæiske standardiseringsorganisationer, med de relevante standardiseringsanmodninger, med denne forordning og med anden EU-lovgivning. I *Den Europæiske Unions Tidende* offentliggør Kommissionen listen over referencer for godkendte overensstemmende standarder for byggevarer, som er gjort tilgængelige til en overkommelig pris, eller offentliggør denne liste med begrænsninger. Hvis en reference for en standard ikke kan offentliggøres på anden måde i *Den Europæiske*, tillægges Kommissionen beføjelser til at supplere denne forordning ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 86 for at ændre de pågældende standarder med henblik på retsvirkninger i henhold til denne forordning.

Artikel 35

Europæisk vurderingsdokument

1. Artikel 4, stk. 1 og 4, artikel 6, artikel 9 og artikel 11-17 finder anvendelse på europæiske vurderingsdokumenter. Hvis CE-mærkningen udstedes på grundlag af et europæisk vurderingsdokument og en europæisk teknisk vurdering, henvises der til det europæiske vurderingsdokument i ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen.
2. Efter anmodning om en europæisk teknisk vurdering fra en fabrikant eller en gruppe af fabrikanter eller på Kommissionens initiativ kan der udarbejdes og vedtages et europæisk vurderingsdokument af organisationen af tekniske vurderingsorganer ("tekniske vurderingsorganer") efter aftale med Kommissionen for enhver vare, der ikke er omfattet af:
 - a) en harmoniseret teknisk specifikation
 - b) en harmoniseret teknisk specifikation, der skal vedtages inden for de næste to år fra datoen for Kommissionens kontrol
 - c) et andet europæisk vurderingsdokument, der allerede er nævnt i *Den Europæiske Unions Tidende* eller forelagt Kommissionen med henblik på reference deri.Varen anses ikke for at være omfattet af den harmoniserede tekniske specifikation, hvis:
 - i) varens tilsigtede anvendelse er forskellig fra den tilsigtede anvendelse, der er antaget i dokumentet
 - ff) de anvendte materialer er ikke identiske med de materialer, der påtænkes anvendt ifølge dokumentet, eller
 - ccc) metoden til vurdering af dokumentet er ikke hensigtsmæssig for den pågældende vare.
3. Organisationerne af tekniske vurderingsorganer og Kommissionen kan samle eller afvise anmodninger om udarbejdelse af et europæisk vurderingsdokument. Proceduren for vedtagelse af det europæiske vurderingsdokument skal respektere artikel 36 og skal overholde artikel 37 og bilag III.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at ændre bilag III ved en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 87 for at fastsætte supplerende procedureregler for udarbejdelse og vedtagelse af et europæisk vurderingsdokument, hvis dette er nødvendigt for at sikre, at systemet for europæiske vurderingsdokumenter fungerer efter hensigten.

Artikel 36

Principper for udarbejdelse og vedtagelse af europæiske vurderingsdokumenter

1. Proceduren for udarbejdelse og vedtagelse af europæiske vurderingsdokumenter skal respektere følgende principper:
 - a) være gennemsigtige for medlemsstaterne, den berørte fabrikant og andre fabrikanter eller interessenter, som anmoder om at blive informeret
 - b) videregive så få oplysninger som muligt, der er beskyttet af intellektuelle ejendomsrettigheder, og beskytte forretningshemmeligheder og fortrolighed
 - c) fastsætte hensigtsmæssige obligatoriske tidsfrister for at undgå ubegrundede forsinkelser
 - d) give medlemsstaterne og Kommissionen mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt at deltage på passende vis
 - e) være omkostningseffektiv for fabrikanten og
 - f) sikre tilstrækkelig kollegialitet og koordinering mellem de tekniske vurderingsorganer, der er udpeget for den pågældende vare.

Afvejningen af principperne i litra a) og b) skal i det mindste gøre det muligt at oplyse varens betegnelse i fasen for godkendelsen og i meddelelsen om arbejdsprogrammet, jf. punkt 3 i bilag III, og det detaljerede indhold i udkastet til europæisk vurderingsdokument, der er anført i punkt 7 i bilag III.
2. De tekniske vurderingsorganer afholder sammen med organisationen af tekniske vurderingsorganer alle omkostninger til udarbejdelse og vedtagelse af europæiske vurderingsdokumenter, medmindre Kommissionen har taget initiativ hertil.
3. Tekniske vurderingsorganer og organisationen af tekniske vurderingsorganer skal undgå enhver udbredelse af europæiske vurderingsdokumenter, hvis der ikke er en teknisk begrundelse for at skelne mellem varer og derfor navnlig prioritere udvidelsen af anvendelsesområdet for et eksisterende europæisk vurderingsdokument.
4. Tekniske vurderingsorganer og organisationen af tekniske vurderingsorganer skal afholde sig fra at udarbejde europæiske vurderingsdokumenter, hvis der er stor sandsynlighed for overlapning med harmoniserede tekniske specifikationer eller allerede eksisterende europæiske vurderingsdokumenter, og skal trække overlappende europæiske vurderingsdokumenter tilbage.

Artikel 37

Forpligtelser for det tekniske vurderingsorgan, der modtager en anmodning om en europæisk teknisk vurdering

1. Det tekniske vurderingsorgan, der modtager en anmodning om en europæisk teknisk vurdering fra en fabrikant, en gruppe af fabrikanter eller sammenslutningen af fabrikanter, meddeler ansøgeren, om varen er helt eller delvist omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation eller et europæisk vurderingsdokument, på følgende måde:
 - a) hvis varen er fuldt omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation, meddeler det tekniske vurderingsorgan fabrikanten, gruppen af fabrikanter eller sammenslutningen af fabrikanter, at der i henhold til artikel 35, stk., stk. 2, ikke kan udstedes en europæisk teknisk vurdering
 - b) hvis varen er fuldt omfattet af et europæisk vurderingsdokument, hvis reference er nævnt i *Den Europæiske Unions Tidende*, meddeler det tekniske vurderingsorgan fabrikanten, gruppen af fabrikanter eller sammenslutningen af fabrikanter, at dette dokument vil blive anvendt som grundlag for den europæiske tekniske vurdering, der udstedes
 - c) hvis varen ikke er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation eller et europæisk vurderingsdokument, og en sådan harmoniseret teknisk specifikation ikke påtænkes vedtaget inden for de næste to år, eller et sådant europæisk vurderingsdokument ikke allerede er under udarbejdelse i henhold til bilag III, anvender det tekniske vurderingsorgan de procedurer, der er fastsat i bilag III, eller de procedurer, der er fastsat i henhold til artikel 35, stk. 4.
2. I de i stk. 1, litra b) og c), omhandlede tilfælde underretter det tekniske vurderingsorgan organisationen af tekniske vurderingsorganer og Kommissionen om indholdet af anmodningen og om referencen til en relevant kommissionsretsakt, der fastlægger det vurderings- og kontrolsystem, som det tekniske vurderingsorgan agter at anvende for den pågældende vare, eller om, at en sådan kommissionsafgørelse ikke findes.
3. Hvis Kommissionen finder, at der ikke findes en relevant kommissionsretsakt, som fastlægger vurderings- og kontrolsystemet for varen, kan den vedtage en sådan retsakt i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1.

Artikel 38

Offentliggørelse af referencer

1. Kommissionen vurderer, om de europæiske vurderingsdokumenter er i overensstemmelse med de harmoniserede tekniske specifikationer, med denne forordning og med anden EU-lovgivning. I *Den Europæiske Unions Tidende* offentliggør Kommissionen listen over referencer for godkendte overensstemmende europæiske vurderingsdokumenter. Kommissionen offentliggør enhver ajourføring af denne liste.
2. Kun de europæiske vurderingsdokumenter, der er opført på denne liste, og som er offentliggjort på mindst ét af Unionens sprog af enten Kommissionen eller af organisationen af tekniske vurderingsorganer, kan lægges til grund for udstedelsen af

europæiske tekniske vurderinger i henhold til artikel 42 og udløse retsvirkninger i overensstemmelse med artikel 42, stk. 5, herunder med hensyn til den fabrikant, der har anmodet om udarbejdelse af det europæiske vurderingsdokument. Retsvirkningen af europæiske vurderingsdokumenter udløber ti år efter den første reference hertil i *Den Europæiske Unions Tidende*, medmindre de er blevet fornyet i det sidste år inden udløbet, og Kommissionen beslutter at beholde dem på listen.

Artikel 39

Bilægelse af tvister i tilfælde af uenighed mellem de tekniske vurderingsorganer

Hvis de tekniske vurderingsorganer ikke er nået til enighed om det europæiske vurderingsdokument inden for de fastsatte tidsfrister, fremsender organisationen af tekniske vurderingsorganer sagen til Kommissionen, der finder en passende løsning, herunder instrukser til denne organisation om, hvordan den skal afslutte sit arbejde.

Artikel 40

Det europæiske vurderingsdokuments indhold

1. Et europæisk vurderingsdokument skal indeholde følgende elementer:
 - a) en beskrivelse af den omhandlede vare og
 - b) listen over de væsentlige egenskaber, som er relevante for varens tilsigtede anvendelse som angivet af fabrikanten, og som er aftalt mellem fabrikanten og organisationen af tekniske vurderingsorganer, samt metoderne og kriterierne for vurdering af varens ydeevne med hensyn til disse væsentlige egenskaber.
2. Principperne for fabrikernes egen produktionskontrol fastsættes i det europæiske vurderingsdokument, idet der tages hensyn til forholdene i forbindelse med fremstillingsprocessen for den pågældende vare.
3. Hvis ydeevnen for nogle af varens væsentlige egenskaber kan vurderes korrekt ved hjælp af metoder og kriterier, der allerede fastlagt i harmoniserede tekniske specifikationer eller europæiske vurderingsdokumenter, indarbejdes disse eksisterende metoder og kriterier som elementer i det europæiske vurderingsdokument, medmindre der er gode grunde til at fravige denne regel.

Artikel 41

Formel indsigelse mod europæiske vurderingsdokumenter

1. En medlemsstat meddeler Kommissionen alle følgende forhold:
 - a) hvis den finder, at et europæisk vurderingsdokument ikke fuldt ud opfylder de gældende retlige krav eller de kriterier, der skal opfyldes i forbindelse med de grundlæggende krav til bygværker eller produktkrav, der er fastsat i bilag I
 - b) hvis den finder, at et europæisk vurderingsdokument giver anledning til stor bekymring for menneskers sundhed og sikkerhed, for beskyttelsen af miljøet eller for forbrugerbeskyttelsen

- c) hvis den finder, at et europæisk vurderingsdokument ikke opfylder kravene i artikel 35, stk. 2.

Den berørte medlemsstat skal begrunde sine synspunkter. Kommissionen hører de øvrige medlemsstater om de problemer, som den pågældende medlemsstat har rejst.

2. På baggrund af alle medlemsstaternes synspunkter træffer Kommissionen afgørelse om at offentliggøre, ikke at offentliggøre, at offentliggøre med begrænsninger, at opretholde, at opretholde med begrænsninger eller at tilbagetrække referencerne for det pågældende europæiske vurderingsdokument i *Den Europæiske Unions Tidende*.
3. Kommissionen underretter organisationen af tekniske vurderingsorganer om sin afgørelse omhandlet i stk. 2 og anmoder om nødvendigt om ændring af det pågældende europæiske vurderingsdokument.

Artikel 42

Europæisk teknisk vurdering

1. Den europæiske tekniske vurdering udstedes efter anmodning fra en fabrikant af et teknisk vurderingsorgan på grundlag af et europæisk vurderingsdokument udarbejdet henhold til procedurerne i artikel 37 og bilag III, hvis reference er nævnt i *Den Europæiske Unions Tidende* i henhold til artikel 38.

Forudsat at der foreligger et europæisk vurderingsdokument, kan der udstedes en europæisk teknisk vurdering, hvis der er fremsat en standardiseringsanmodning. En sådan udstedelse er mulig, indtil der er henvist til byggevarestandarder i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den europæiske tekniske vurdering skal indeholde den ydeevne, der skal deklarerer, efter niveauer eller klasser, eller i en beskrivelse, i forhold til de væsentlige egenskaber aftalt mellem fabrikanten og det tekniske vurderingsorgan, der modtager anmodningen om den europæiske tekniske vurdering for den tilsigtede anvendelse, og de tekniske enkeltheder, der er nødvendige for at gennemføre vurderings- og kontrolsystemet.
3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastlægge formatet for den europæiske tekniske vurdering.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 88, stk. 2.

4. Europæiske tekniske vurderinger, der er udstedt på grundlag af et europæisk vurderingsdokument, forbliver gyldige i fem år efter det europæiske vurderingsdokuments udløbsdato i overensstemmelse med artikel 38, stk. 2.
5. Varer, der er omfattet af et europæisk vurderingsdokument, og for hvilke der er udstedt en europæisk teknisk vurdering, kan CE-mærkes og derved opnå samme status som varer, der er CE-mærket på grundlag af harmoniserede tekniske specifikationer, hvis fabrikanten opfylder de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning. Hvis disse forpligtelser henviser til harmoniserede tekniske specifikationer, skal fabrikanten i stedet til det europæiske vurderingsdokument eller, hvis de harmoniserede tekniske specifikationer også er relevante, til det europæiske vurderingsdokument.

KAPITEL V

TEKNISKE VURDERINGSORGANER

Artikel 43

Udpegende myndigheder

1. Medlemsstater, der ønsker at udpege tekniske vurderingsorganer, udpeger en enkelt myndighed med ansvar for tekniske vurderingsorganer (i det følgende benævnt: den "udpegende myndighed"). Udpegende myndigheder skal opfylde kravene til bemyndigende myndigheder i artikel 48, stk. 1, og artikel 49. Den udpegende myndighed kan ikke udpeges i henhold til artikel 44, stk. 1.
2. Medmindre andet er fastsat i dette kapitel, finder de bestemmelser, der gælder for bemyndigende myndigheder og notifikationsprocedurer, også anvendelse på udpegende myndigheder og på udpegelsesprocedurerne. Medlemsstaterne må dog ikke anvende akkreditering.

Artikel 44

Udpegelse, overvågning og evaluering af tekniske vurderingsorganer

1. Medlemsstaterne kan udpege tekniske vurderingsorganer på deres område for et eller flere af de vareområder, der er anført i tabel 1 i bilag IV. Kommissionen tillægges beføjelser til at ændre denne tabel ved delegerede retsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 87 for at tilpasse den til den tekniske udvikling.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navnet på det tekniske vurderingsorgan, dets adresse og de vareområder, der er omhandlet i første punktum.

2. Kommissionen offentliggør listen over de tekniske vurderingsorganer, der opfylder de gældende retlige krav, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1 og 2, elektronisk og angiver de vareområder, som de er udpeget for, og eventuelle begrænsninger på den mest præcise måde.

Kommissionen offentliggør enhver ajourføring af denne liste.

3. Den udpegende myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 43, overvåger aktiviteterne og kompetencen hos de tekniske vurderingsorganer, der er udpeget i deres respektive medlemsstater, og om nødvendigt deres dattervirksomheder og underentreprenører og evaluerer dem i forhold til de respektive krav i dette kapitel. Den udpegende myndighed instruerer de tekniske vurderingsorganer, når der er tale om en overtrædelse af lovgivning eller almindelig praksis, som medlemsstaterne og Kommissionen er nået til enighed om. I tilfælde af gentagen overtrædelse af loven kan den tilbagekalde udpegelsen af det tekniske vurderingsorgan.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres nationale procedurer for udpegelse af tekniske vurderingsorganer, om overvågningen af deres aktiviteter og kompetence samt om eventuelle ændringer af disse oplysninger.

4. Tekniske vurderingsorganer skal straks og senest inden for 15 dage underrette den relevante medlemsstat og den kompetente myndighed om eventuelle ændringer, der

kan påvirke deres overholdelse af kravene i dette kapitel eller deres evne til at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning.

5. Kommissionen kan undersøge, om de tekniske vurderingsorganer opfylder kravene i dette kapitel, og om de ansvarlige udpegende myndigheder opfylder deres overvågningsforpligtelser.
6. Tekniske vurderingsorganer skal efter anmodning fra den relevante udpegende myndighed fremlægge alle relevante oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for, at myndigheden, Kommissionen og medlemsstaterne kan kontrollere overholdelsen.
7. Hvis et teknisk vurderingsorgan ikke længere opfylder kravene i forordningen, trækker medlemsstaten udpegelsen af det pågældende tekniske vurderingsorgan tilbage for det relevante vareområde og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom. Artikel 58 og 59 i finder anvendelse.

Artikel 45

Krav til tekniske vurderingsorganer

1. Et teknisk vurderingsorgan skal være kompetent og have ressourcerne til at foretage vurderingen inden for et vareområde, som det er udpeget for. Det beslutningstagende personale og mindst halvdelen af det tekniske kompetente personale i det tekniske vurderingsorgan skal befinde sig i den udpegende medlemsstat.
2. Det tekniske vurderingsorgan skal opfylde kravene i tabel 2 i bilag IV inden for det område, som det er udpeget for. Artikel 50, stk. 1-5, artikel 50, stk. 6, litra a) og b), artikel 50, stk. 7, 8 og 10, samt artikel 51 finder anvendelse.
3. Et teknisk vurderingsorgan skal gøre sin organisationsplan samt navnene på medlemmerne af sine interne beslutningstagende organer offentligt tilgængelige.

Hvis et teknisk vurderingsorgan ikke længere opfylder kravene i stk. 1 og 2, trækker medlemsstaten udpegelsen af det pågældende tekniske vurderingsorgan tilbage for det relevante vareområde og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 46

Koordinering af tekniske vurderingsorganer

1. De tekniske vurderingsorganer skal oprette en organisation af tekniske vurderingsorganer ("organisation of tekniske vurderingsorganer") i henhold til denne forordning.
2. Organisationen af tekniske vurderingsorganer skal mindst udføre følgende opgaver:
 - a) undersøge potentialet for nye harmoniserede tekniske specifikationer og underrette Kommissionen om dette potentiale
 - b) organisere koordineringen af de tekniske vurderingsorganer og om fornødent sikre samarbejdet med og høringen af andre interessenter

- c) sikre, at eksempler på bedste praksis udveksles mellem de tekniske vurderingsorganer med henblik på at fremme effektiviteten og yde industrien en bedre service
- d) udvikle og vedtage europæiske vurderingsdokumenter
- e) koordinere anvendelsen af de procedurer, der er fastsat i artikel 65, stk. 2, og artikel 66, stk. 1, samt yde den støtte, der er nødvendig i forbindelse hermed
- f) informere Kommissionen om ethvert spørgsmål vedrørende udvikling af europæiske vurderingsdokumenter og ethvert aspekt vedrørende fortolkningen af de procedurer, der er fastsat i artikel 65, stk. 2, og artikel 66, stk. 1, samt foreslå Kommissionen forbedringer på grundlag af de erfaringer, der gøres
- g) meddele eventuelle bemærkninger om et teknisk vurderingsorgan, som ikke opfylder sine forpligtelser i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i artikel 65, stk. 2, og artikel 66, stk. 1, til Kommissionen og den medlemsstat, som har udpeget det tekniske vurderingsorgan
- h) hvert år aflægge rapport til Kommissionen om udførelsen af ovennævnte opgaver og navnlig om den geografiske fordeling af de tekniske vurderingsorganer, tildelingen af opgaver vedrørende udarbejdelse af europæiske vurderingsdokumenter til de tekniske vurderingsorganer og de tekniske vurderingsorganers resultater og uafhængighed og
- i) sikre, at vedtagne europæiske vurderingsdokumenter og referencer for europæiske tekniske vurderinger holdes offentligt tilgængelige på alle EU-sprog.

Med henblik på udførelsen af disse opgaver skal organisationen af tekniske vurderingsorganer etablere et sekretariat.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de tekniske vurderingsorganer bidrager til organisationen af tekniske vurderingsorganer med finansielle og menneskelige ressourcer. Værdien af hvert teknisk vurderingsorgans bidrag må ikke være mindre end 2 % af dets årlige budget eller omsætning.
4. Vægten i beslutningsprocessen for organisationen af tekniske vurderingsorganer afhænger ikke af de tekniske vurderingsorganers finansielle bidrag, antallet af europæiske tekniske vurderinger, de udvikler, eller antallet af europæiske tekniske vurderinger, de udsteder.
5. Kommissionen inviteres til at deltage i alle organisationens møder.
6. Kommissionen kan gøre finansieringen af organisationen af tekniske vurderingsorganer, uanset om der er tale om tilskud eller offentlige udbud, betinget af, at visse organisatoriske og resultatmæssige krav opfyldes, herunder med hensyn til en retfærdig geografisk fordeling af tekniske vurderingsorganer.

KAPITEL VI

BEMYNDIGENDE MYNDIGHEDER OG BEMYNDIGEDE ORGANER

Artikel 47

Notifikation

Medlemsstaterne notificerer Kommissionen og de andre medlemsstater om organer, der er blevet bemyndiget til at udføre tredjepartsopgaver i processen med vurdering og kontrol af ydeevne, overensstemmelsesvurdering og kontrol af beregninger af miljømæssig bæredygtighed, i henhold til denne forordning (i det følgende benævnt "bemyndigede organer").

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres procedurer for vurdering og notifikation af organer, der skal bemyndiges til at udføre disse opgaver. Kommissionen offentliggør disse oplysninger.

Artikel 48

Bemyndigende myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger en bemyndigende myndighed, som er ansvarlig for at indføre og gennemføre de nødvendige procedurer for vurdering og notifikation af de organer, der skal bemyndiges til at udføre tredjepartsopgaver i vurderings- og kontrolprocessen i henhold til denne forordning, og for overvågning af bemyndigede organer, herunder deres overensstemmelse med kravene i artikel 50.
2. Medlemsstaterne kan bestemme, at den i stk. 1 omhandlede vurdering og overvågning skal foretages af deres nationale akkrediteringsorganer i overensstemmelse med kapitel II i forordning (EF) nr. 765/2008. Medlemsstaterne pålægger deres nationale akkrediteringsorgan kun at anvende det præcise retlige organ, der ansøger om akkreditering, som grundlag for akkreditering og at vurdere dette organ i forhold til de relevante krav og opgaver, der er fastsat i denne forordning.
3. Hvis den bemyndigende myndighed uddelegerer vurderingen, notifikationen eller overvågningen som omhandlet i stk. 1 til et organ, som ikke er en del af en myndighed, skal dette organ være en juridisk enhed og overholde kravene i artikel 49. Desuden skal det have truffet foranstaltninger til dækning af erstatningsansvar i forbindelse med sine aktiviteter.
4. Den bemyndigende myndighed skal påtage sig det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af det i stk. 2 og 3 omhandlede organ.
5. Kommissionen sørger for, at der foregår erfaringsudveksling mellem medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for notifikationspolitik og bemyndigende myndigheder.

Artikel 49

Krav til bemyndigende myndigheder

1. Den bemyndigende myndighed skal være oprettet på en sådan måde, at der ikke forekommer interessekonflikter med bemyndigede organer.
2. Den bemyndigende myndighed skal være organiseret og arbejde på en sådan måde, at der i dens arbejde sikres objektivitet og uvildighed.
3. Den bemyndigende myndighed skal være organiseret på en sådan måde, at alle beslutninger om notifikationen af et organ, der skal bemyndiges til at udføre tredjepartsopgaver i forbindelse med vurdering og kontrol, træffes af kompetente personer, der ikke er identiske med dem, der foretog vurderingen.
4. Den bemyndigende myndighed må ikke tilbyde eller udføre aktiviteter, som udføres af de bemyndigede organer, eller rådgivningstjenester på kommercielt eller konkurrencemæssigt grundlag.
5. Den bemyndigende myndighed skal sikre, at de indhentede oplysninger behandles fortroligt. En bemyndigende myndighed skal imidlertid efter anmodning udveksle oplysninger om bemyndigede organer med Kommissionen, andre medlemsstaters bemyndigende myndigheder og andre relevante nationale myndigheder.
6. Den bemyndigende myndighed skal have et tilstrækkelig stort kompetent personale og tilstrækkelig finansiering til, at den kan udføre sine opgaver behørigt. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter et minimumsantal årsværk, der anses for tilstrækkeligt til korrekt overvågning af bemyndigede organer, hvis det er relevant i forbindelse med specifikke overensstemmelsesvurderingsopgaver. Hvis overvågningen foretages af et nationalt akkrediteringsorgan eller et organ som omhandlet i artikel 48, stk. 3, gælder dette minimumsantal for dette organ.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 88, stk. 2.

Artikel 50

Krav vedrørende bemyndigede organer

1. I forbindelse med notifikation skal et overensstemmelsesvurderingsorgan opfylde kravene i stk. 2-11.
2. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal oprettes i henhold til national ret og være en juridisk person.
3. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal være uafhængigt af den organisation eller den vare, det vurderer.

Det skal være uafhængigt af enhver forretningsmæssig forbindelse med organisationer, der har en interesse i de varer, det vurderer, fabrikanter, deres handelspartnere eller deres aktionærer samt med andre bemyndigede organer og deres erhvervs sammenslutninger, moderselskaber eller dattervirksomheder. Dette forhindrer ikke, at det bemyndigede organ udfører vurderings- og kontrolaktiviteter for konkurrerende fabrikanter.

Et organ, der tilhører en erhvervsorganisation og/eller brancheforening, som repræsenterer virksomheder, der er involveret i konstruktion, fremstilling, tilvejebringelse, sammensætning, brug eller vedligeholdelse af varer, som det vurderer, kan, forudsat at det er påvist, at det er uafhængigt, og at der ikke er tale om interessekonflikter, anses for at være et sådant uafhængigt organ.

4. Et bemyndiget organ, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre tredjepartsopgaver i forbindelse med vurdering og kontrol, må ikke være en designer, fabrikant, leverandør, importør, distributør, montør, køber, ejer, bruger eller reparatør af de varer, som det vurderer, eller repræsentant for nogen af disse parter. Dette forhindrer ikke anvendelsen af vurderede varer, der er nødvendige for det bemyndigede organs drift, eller anvendelse af varer i personligt øjemed.

Et bemyndiget organ, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre tredjepartsopgaver i forbindelse med vurdering og kontrol, må ikke være direkte involveret i design, konstruktion, fremstilling, markedsføring, installation, anvendelse eller vedligeholdelse af disse varer eller repræsentere parter, der er involveret i disse aktiviteter. De må ikke deltage i aktiviteter, som kan være i strid med deres objektivitet og integritet i forbindelse med de aktiviteter, som de er blevet notificeret til at udføre, og de må ikke levere konsulenttjenester.

Et bemyndiget organ skal sikre, at dets moder- eller søsterselskaber, dattervirksomheders eller underentreprenørers aktiviteter ikke påvirker fortroligheden, objektiviteten og uvildigheden af dets vurderings- og/eller kontrolaktiviteter.

Etableringen af og tilsynet med interne procedurer, generelle ordninger, adfærdskodekser eller andre interne regler, tildeling af personale til specifikke opgaver og afgørelsen om overensstemmelsesvurdering kan ikke uddelegeres til en underentreprenør eller dattervirksomhed.

5. Et bemyndiget organ og dets personale skal udføre tredjepartsopgaverne i vurderings- og kontrolprocessen med den størst mulige faglige integritet og den nødvendige tekniske kompetence på det specifikke område og må ikke påvirkes af nogen form for pression og incitament, navnlig af økonomisk art, som kan have indflydelse på dets afgørelser eller resultaterne af dets vurderings- og eller kontrolaktiviteter, særlig fra personer eller grupper af personer, som har en interesse i resultaterne af disse aktiviteter.
6. Et bemyndiget organ skal kunne udføre alle de tredjepartsopgaver i vurderings- og kontrolprocessen, der er overdraget til det i henhold til bilag V, og for hvilke det er blevet notificeret, uanset om disse opgaver udføres af det bemyndiget organ selv eller på dets vegne og på dets ansvar.

Til enhver tid og for hvert vurderings- og kontrolsystem og for hver art eller kategori af varer, væsentlige egenskaber og opgaver, som det er bemyndiget for, skal et bemyndiget organ råde over følgende:

- a) det nødvendige personale med teknisk viden og tilstrækkelig og passende erfaring til at udføre tredjepartsopgaver i vurderings- og kontrolprocessen. Det personale, der er ansvarligt for at træffe vurderingsafgørelser, skal være ansat af det bemyndigede organ i henhold til den bemyndigende medlemsstats nationale lovgivning og må ikke have nogen anden potentielt modstridende loyalitetsforpligtelse eller potentiel interessekonflikt, og det skal være kompetent til at kontrollere de vurderinger, der er foretaget af andet personale,

eksterne eksperter eller underentreprenører. Antallet skal være tilstrækkeligt til at sikre driftskontinuitet og en konsekvent tilgang til overensstemmelsesvurderinger

- b) den nødvendige beskrivelse af procedurer, i henhold til hvilke vurderingsproceduren udføres, således at disses gennemsigtighed og reproducerbarhed sikres. Dette skal omfatte en kvalifikationsmatrix, der matcher det relevante personale, dets respektive status og opgaver i overensstemmelsesvurderingsorganet med de overensstemmelsesvurderingsopgaver, som organet agter at blive bemyndiget til at udføre
- c) passende politikker og procedurer, der skelner mellem opgaver, det udfører som bemyndiget organ, og andre aktiviteter
- d) de nødvendige procedurer til at udføre sine aktiviteter, der tager behørigt hensyn til en virksomheds størrelse, den sektor, den opererer inden for, dens struktur, den pågældende varet teknologiske kompleksitet, og om der er tale om en fremstillingsproces med masse- eller serieproduktion.

Et bemyndiget organ skal have de fornødne midler til at udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med de aktiviteter, som det er bemyndiget til at udføre, på en hensigtsmæssig måde og skal have adgang til alt nødvendigt udstyr og alle nødvendige faciliteter.

- 7. Det personale, der er ansvarligt for udførelsen af de aktiviteter, som organet agter at blive bemyndiget til at udføre, skal være i besiddelse af følgende:
 - a) en solid teknisk uddannelse og erhvervsuddannelse, der omfatter alle tredjepartsopgaver i vurderings- og kontrolprocessen inden for det relevante område, som organet er bemyndiget til
 - b) tilfredsstillende kendskab til kravene vedrørende de vurderinger og den kontrol, det foretager, og den nødvendige bemyndigelse til at udføre sådanne opgaver
 - c) passende kendskab til og forståelse af de gældende harmoniserede tekniske specifikationer og de relevante bestemmelser i denne forordning
 - d) den nødvendige færdighed i at udarbejde de attester, registreringer og rapporter, som dokumenterer, at vurderingerne og kontrollen er blevet foretaget.
- 8. Det skal sikres, at organet, dets øverste ledelse og vurderingspersonalet arbejder uvildigt.

Aflønningen af organets øverste ledelse og vurderingspersonalet må ikke være afhængig af antallet af foretagne vurderinger eller af resultatet af disse vurderinger.
- 9. Et bemyndiget organ skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre medlemsstaten er ansvarlig i henhold til national lovgivning, eller medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for den udførte vurdering og/eller kontrol.
- 10. Det bemyndigede organs personale har tavshedspligt med hensyn til alle oplysninger, det kommer i besiddelse af ved udførelsen af dets opgaver i henhold til bilag V, undtagen over for de kompetente administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor aktiviteterne udføres. Ejendomsrettigheder skal beskyttes.

11. Et bemyndiget organ skal sikre, at dets vurderingspersonale er orienteret om de relevante standardiseringsaktiviteter, og skal deltage i — og sikre, at dets vurderingspersonale er orienteret om — aktiviteterne i den koordineringsgruppe af bemyndigede organer, der er nedsat i henhold til denne forordning, og det skal som generelle retningslinjer anvende de administrative afgørelser og dokumenter, som er resultatet af den nævnte gruppes arbejde.

Artikel 51

Overensstemmelsesformodning

Et overensstemmelsesvurderingsorgan, der skal bemyndiges til at udføre tredjepartsopgaver i vurderings- og kontrolprocessen, og som dokumenterer, at det opfylder kriterierne i de relevante harmoniserede standarder eller dele deraf, hvortil der er offentliggjort en reference i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at opfylde kravene i artikel 50, for så vidt den gældende harmoniserede standard dækker disse krav.

Artikel 52

Formel indsigelse

Hvis en medlemsstat eller Kommissionen ønsker at indgive en formel indsigelse mod de i artikel 51 nævnte harmoniserede standarder, finder bestemmelserne i artikel 11 i forordning (EU) 1025/2012 anvendelse.

Artikel 53

Dattervirksomheder og underentreprenører i tilknytning til bemyndigede organer

1. Hvis et bemyndiget organ giver bestemte opgaver i forbindelse med tredjepartsopgaver i vurderings- og kontrolprocessen i underentreprise eller anvender en dattervirksomhed, skal det sikre, at underentreprenøren eller dattervirksomheden opfylder kravene i artikel 50, og skal oplyse den bemyndigende myndighed herom.
2. Det bemyndigede organ har det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af underentreprenører eller dattervirksomheder, uanset hvor disse er etableret. De relevante bemyndigede organer skal fastlægge procedurer for løbende overvågning af dets underentreprenørers eller dattervirksomheders kompetence, aktiviteter og resultater under hensyntagen til den kvalifikationsmatrix, der er omhandlet i artikel 50, stk. 6, litra b).
3. Aktiviteter må kun gives i underentreprise eller udføres af en dattervirksomhed, hvis kunden har givet sit samtykke.
4. Det bemyndigede organ skal kunne stille de relevante dokumenter vedrørende vurderingen og overvågningen af enhver underentreprenørs eller dattervirksomhedens kvalifikationer og de opgaver, de har udført i henhold til bilag V, til rådighed for den bemyndigende myndighed.

Artikel 54

Anvendelse af faciliteter uden for det bemyndigede organs prøvningslaboratorium

1. Efter anmodning fra fabrikanten, og hvis det er begrundet ud fra tekniske, økonomiske eller logistiske forhold, kan bemyndigede organer beslutte at udføre de prøvninger, der er omhandlet i bilag V, for vurderings- og kontrolsystem 1+, 1 og 3 eller lade sådanne prøvninger udføre under deres tilsyn, enten i fabrikationsanlægget med anvendelse af fabrikantens interne laboratorieudstyr eller, med fabrikantens forudgående samtykke, på et eksternt laboratorium med anvendelse af det pågældende laboratories prøvningsudstyr.

Bemyndigede organer, der udfører sådanne prøvninger, udpeges specifikt som kompetente til at arbejde uden for deres egne prøvningsfaciliteter og skal i den forbindelse opfylde kravene i artikel 50.

2. Før de prøvninger, der er omhandlet i stk. 1, udføres, skal de bemyndigede organer kontrollere, om kravene til prøvningsmetoden er opfyldt, og skal vurdere:
 - a) om prøvningsudstyret har et hensigtsmæssigt kalibreringssystem, og om målingernes sporbarhed er garanteret, og
 - b) om prøvningsresultaternes kvalitet er sikret.

Bemyndigede organer bærer det fulde ansvar for prøvningerne i deres helhed, herunder kalibrerings- og målingernes nøjagtighed og sporbarhed, og for prøvningsresultaternes pålidelighed.

Artikel 55

Ansøgning om notifikation

1. For at opnå bemyndigelse til at udføre tredjepartsopgaver i vurderings- og kontrolprocessen skal et organ indsende en ansøgning om notifikation til den bemyndigende myndighed i den medlemsstat, hvor det er etableret.
2. Ansøgningen skal ledsages af en beskrivelse af de aktiviteter, der skal udføres, og de vurderings- og/eller kontrolprocesser, som organet hævder at være kompetent til, den kvalifikationsmatrix, der er omhandlet i artikel 50, stk. 6, litra b), et eventuelt akkrediteringscertifikat udstedt af et nationalt akkrediteringsorgan som defineret i forordning (EF) nr. 765/2008, hvori det godtgøres, at organet opfylder kravene i artikel 50. Akkrediteringscertifikatet må kun vedrøre det specifikke overensstemmelsesvurderingsorgan, der ansøger om notifikation, og må ikke tage hensyn til moder- eller søsterselskabers kapacitet eller personale. Ud over de relevante harmoniserede standarder skal det baseret på de specifikke krav og vurderingsopgaver.
3. Hvis det pågældende organ ikke kan forelægge et akkrediteringscertifikat, forelægger det den bemyndigende myndighed al den dokumentation, der er nødvendig for at kontrollere, anerkende og regelmæssigt overvåge, at det opfylder kravene i artikel 50.

Artikel 56

Notifikationsprocedure

1. De bemyndigende myndigheder må kun bemyndige organer, som opfylder kravene i artikel 50.
2. De skal underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater, navnlig ved hjælp af det elektroniske notifikationsværktøj, der er udviklet og forvaltes af Kommissionen.

Undtagelsesvis accepteres en papirudskrift af notifikationen i de tilfælde, der er omhandlet i bilag VI, og for hvilke der ikke findes et hensigtsmæssigt elektronisk værktøj.

3. Notifikationen skal indeholde alle enkeltheder med hensyn til, hvilke funktioner der skal udføres, reference til den relevante harmoniserede tekniske specifikation og, for så vidt angår det system, der er omhandlet i bilag V, de væsentlige egenskaber med hensyn til hvilke organet er kompetent.

En reference til den relevante harmoniserede tekniske specifikation kræves dog ikke i de tilfælde, der er nævnt i bilag VI.

4. Hvis en notifikation ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat som omhandlet i artikel 55, stk. 2, skal den bemyndigende myndighed forelægge Kommissionen og de øvrige medlemsstater enhver dokumentation, der attesterer organets kompetence, og oplysninger om de ordninger, der er indført for at sikre, at organet regelmæssigt kontrolleres og også fremover vil opfylde de i artikel 50 fastsatte krav.

5. En notifikation er kun gyldig, hvis Kommissionen eller de øvrige medlemsstater ikke gør indsigelse inden to uger efter en notifikation baseret på et akkrediteringscertifikat eller inden to måneder efter en notifikation, der ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat.

Notifikationen bliver gyldig, dagen efter at organet af Kommissionen er optaget på den liste over bemyndigede organer, der er omhandlet i artikel 57, stk. 2. Kommissionen optager ikke et organ på listen, hvis den er bekendt med eller får kendskab til, at det relevante organ ikke opfylder kravene i artikel 50.

6. Det pågældende organ må først udføre et bemyndiget organs aktiviteter, efter at notifikationen er blevet gyldig. Kun et sådant organ anses for at være et bemyndiget organ i denne forordnings forstand.
7. Kommissionen og de øvrige medlemsstater skal underrettes om eventuelle efterfølgende ændringer af notifikationen.

Artikel 57

Identifikationsnumre for og lister over bemyndigede organer

1. Kommissionen tildeler hvert bemyndiget organ et identifikationsnummer.
Hvert bemyndiget organ tildeles kun ét sådant nummer, også selv om organet er notificeret i henhold til flere EU-retsakter.
2. Kommissionen offentliggør listen over organer, der er bemyndiget i henhold til denne forordning, herunder de identifikationsnumre, de er blevet tildelt, og de

aktiviteter, til hvilke de er bemyndiget, navnlig ved hjælp af det elektroniske notifikationsværktøj, der er udviklet og forvaltes af Kommissionen.

Kommissionen holder listen ajourført.

Artikel 58

Ændringer af notifikationen

1. Hvis en bemyndigende myndighed har konstateret eller er blevet underrettet om, at et bemyndiget organ ikke længere opfylder kravene i artikel 50, eller at det ikke opfylder sine forpligtelser, begrænser, suspenderer eller inddrager den bemyndigende myndighed notifikationen, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt, og afhængigt af i hvor høj grad kravene eller forpligtelserne ikke er blevet opfyldt.
2. Hvis en notifikation begrænses, suspenderes eller inddrages, eller hvis det bemyndigede organ har indstillet sine aktiviteter, skal den bemyndigende medlemsstat træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dette organs sager enten behandles af et andet bemyndiget organ eller står til rådighed for de ansvarlige bemyndigende myndigheder og markedsovervågningsmyndigheder efter disses anmodning.

Artikel 59

Anfægtelse af bemyndigede organers kompetence

1. Kommissionen skal undersøge alle sager, hvor den tvivler på et bemyndiget organs kompetence eller på, at et bemyndiget organ fortsat opfylder de krav og forpligtelser, der påhviler det, og tilfælde, hvor den bliver gjort opmærksom på en sådan tvivl.
2. Den bemyndigende medlemsstat forelægger efter anmodning Kommissionen alle oplysninger om grundlaget for notifikationen eller fastholdelsen af det bemyndigede organs kompetence.
3. Kommissionen sikrer, at alle følsomme oplysninger, som den indhenter som led i sine undersøgelser, behandles fortroligt.

Artikel 60

Proceduremæssige forpligtelser for bemyndigede organer

1. Bemyndigede organer skal i overensstemmelse med bilag V:
 - a) vurdere varernes ydeevne og overensstemmelse
 - b) kontrollere varernes og fabrikantens overensstemmelse
 - c) kontrollere ydeevnens konstans for varer
 - d) kontrollere fabrikantens beregninger af den miljømæssige bæredygtighed.Disse opgaver benævnes i det følgende "vurderinger og kontroller".
2. Vurderinger og kontroller skal udføres på gennemsigtig vis, hvad angår fabrikanten, og på en passende måde, idet unødige byrder for erhvervsdrivende skal undgås. De bemyndigede organer skal udføre deres aktiviteter under behørig hensyntagen til

virksomhedens størrelse, den sektor, som virksomheden opererer inden for, dens struktur, den pågældende vareteknologis kompleksitet, og om der er tale om en fremstillingsproces med masse- eller serieproduktion.

De bemyndigede organer skal dog i denne forbindelse overholde den grad af stringens, der kræves med hensyn til varen i henhold til denne forordning og varens rolle i opfyldelsen af alle grundlæggende krav til bygværker.

3. Hvis et bemyndiget organ under den indledende inspektion af fabrikationsanlægget og fabrikens egen produktionskontrol finder, at fabrikanten ikke har sikret konstansen af den fremstillede vares ydeevne og overensstemmelse, kræver det, at fabrikanten træffer passende afhjælpende foranstaltninger, og udsteder ikke en attest.
4. Hvis et bemyndiget organ under den tilsynsaktivitet, der har til formål at kontrollere overensstemmelsen og konstansen af den fremstillede vares ydeevne, finder, at en vare ikke længere har samme ydeevne som varetypen, kræver det, at fabrikanten træffer passende afhjælpende foranstaltninger, og suspenderer eller inddrager om nødvendigt fabrikantens attest.
5. Hvis der ikke træffes afhjælpende foranstaltninger, eller hvis disse ikke har den ønskede virkning, skal det bemyndigede organ begrænse, suspendere eller inddrage eventuelle attester, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt.
6. Når de bemyndigede organer træffer vurderingsafgørelser, herunder når de træffer afgørelse om behovet for at suspendere eller inddrage en attest eller afgørelser om godkendelse i lyset af eventuelle tilfælde af manglende overensstemmelse, skal de anvende klare og forud fastsatte kriterier.
7. Bemyndigede organer sikrer rotation mellem det personale, der udfører forskellige vurderingsopgaver.

Artikel 61

Oplysningskrav for bemyndigede organer

1. De bemyndigede organer skal oplyse den bemyndigende myndighed om følgende:
 - a) tilfælde, hvor udstedelse af en attest er blevet nægtet, samt om begrænsninger, suspendinger eller inddragelser af attester
 - b) forhold, der har indflydelse på omfanget af og betingelserne for notifikationen
 - c) enhver anmodning om oplysninger om udførte vurderings- eller kontrolaktiviteter, som de har modtaget fra markedsovervågningsmyndighederne, og
 - d) efter anmodning tredjepartsopgaver i overensstemmelse med vurderings- og kontrolsystemerne udført inden for deres notifikations dækningsområde samt enhver anden udført aktivitet, herunder grænseoverskridende aktiviteter og underentrepriser.
2. De bemyndigede organer giver de andre organer, der er bemyndiget i henhold til denne forordning og udfører lignende tredjepartsopgaver i overensstemmelse med vurderings- og kontrolsystemerne og for varer, som er omfattet af den samme harmoniserede tekniske specifikation, relevante oplysninger om spørgsmål vedrørende negative og, efter anmodning, positive resultater af disse vurderinger og kontroller, herunder navnlig tilfælde, hvor udstedelse af attester eller

prøvningsrapporter er blevet nægtet, samt om begrænsninger, suspenderinger eller tilbagetrækninger af attester eller prøvningsrapporter. Efter anmodning fra andre bemyndigede organer eller en myndighed skal et bemyndiget organ bekræfte status for de attester eller prøvningsrapporter, som det har udstedt.

3. Hvis Kommissionen eller en medlemsstats markedsovervågningsmyndighed indgiver en anmodning til et bemyndiget organ, der er etableret på en anden medlemsstats område, vedrørende en vurdering, som dette bemyndigede organ har udført, sender den en kopi af denne anmodning til den anden medlemsstats bemyndigende myndighed. Det pågældende bemyndigede organ skal straks og senest inden for 15 dage besvare anmodningen. Den bemyndigende myndighed skal sikre, at sådanne anmodninger håndteres af det bemyndigede organ, medmindre der er en legitim grund til ikke at gøre det.
4. Bemyndigede organer skal, alt efter hvad der er relevant, udveksle dokumentation med markedsovervågningsmyndigheden eller den bemyndigende myndighed om følgende:
 - a) et andet bemyndiget organ opfylder ikke kravene i artikel 50 eller dets forpligtelser
 - b) en vare, der bringes i omsætning, ikke er i overensstemmelse med denne forordning
 - c) en vare, der bringes i omsætning, kan forårsage en alvorlig risiko på grund af dens fysiske tilstand.

Artikel 62

Gennemførelsesretsakter vedrørende bemyndigede organers forpligtelser og rettigheder

Hvis det er nødvendigt for at sikre en harmoniseret anvendelse af denne forordning, og kun i det omfang det er nødvendigt for at forhindre, at forskellig praksis skaber ulige vilkår for erhvervsdrivende, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med nærmere bestemmelser om, hvordan de bemyndigede organers forpligtelser i artikel 60 og 61 skal opfyldes.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 88, stk. 2.

Artikel 63

Koordinering af bemyndigede organer

Kommissionen sørger for, at der etableres koordinering og samarbejde mellem organer, der er notificeret i henhold til artikel 47, og at denne koordinering og dette samarbejde fungerer efter hensigten i form af en gruppe af bemyndigede organer. Koordinering og samarbejde i den gruppe, der er omhandlet i stk. 1, tager sigte på at sikre en harmoniseret anvendelse af denne forordning.

Bemyndigede organer deltager i arbejdet i denne gruppe enten direkte eller gennem udpegede repræsentanter.

Bemyndigede organer anvender de administrative afgørelser og dokumenter, som denne gruppe har udarbejdet, som generelle retningslinjer.

KAPITEL VII

FORENKLEDE PROCEDURER

Artikel 64

Anvendelse af relevant teknisk dokumentation

1. En fabrikant kan erstatte typeafprøvning med passende teknisk dokumentation, der påviser, at:
 - a) varen, for så vidt angår en eller flere væsentlige egenskaber af den byggevare, som fabrikanten bringer i omsætning, anses for at opfylde et bestemt ydeevneniveau eller en bestemt ydeevneklasse uden prøvning eller beregning, eller uden yderligere prøvning og beregning, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat til dette formål i de relevante harmoniserede tekniske specifikationer eller i kommissionsretsakt, eller
 - b) den vare, der er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation, som fabrikanten bringer i omsætning, er et system bestående af elementer, som fabrikanten samler ved nøje at følge præcise anvisninger, herunder forenelighedskriterier i tilfælde af individuelle elementer, fra leverandøren af et sådant system eller en komponent heri, som allerede har ladet systemet eller komponenten prøve for en eller flere af dets/dens væsentlige egenskaber i overensstemmelse med den relevante harmoniserede tekniske specifikation. Når disse betingelser er opfyldt, og når fabrikanten navnlig har kontrolleret, at leverandørens præcise forenelighedskriterier er opfyldt, har fabrikanten ret til at deklare ydeevnen svarende til alle eller en del af prøvningsresultaterne for systemet eller det element, der leveres til ham.
2. Hvis den i stk. 1 omhandlede vare tilhører en familie eller kategori af varer, for hvilke det gældende vurderings- og kontrolsystem er 1+ eller 1, jf. bilag V, skal et bemyndiget organ eller et teknisk vurderingsorgan ud over de opgaver, der er fastsat i bilag V, vurdere og certificere den korrekte opfyldelse af de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 65

Mikrovirksomheders anvendelse af forenklede procedurer

1. Mikrovirksomheder, som fremstiller varer, der er omfattet af en harmoniseret standard, kan behandle varer, som system 3 finder anvendelse på, i overensstemmelse med bestemmelserne for system 4. Når en fabrikant anvender denne forenklede procedure, skal fabrikanten påvise varens overensstemmelse med de gældende krav ved hjælp af en specifik teknisk dokumentation.
2. Opfyldelsen af kravene i denne artikel vurderes og bekræftes af et teknisk vurderingsorgan eller et bemyndiget organ.

Artikel 66

Specialfremstillede ikkeserieprodukter

1. For varer, der er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation, og som fremstilles individuelt eller efter mål uden for serie for at opfylde en bestemt ordre, og som er monteret i et enkelt identificeret bygværk af fabrikanter, som også har ansvaret for, at disse varer indgår sikkert i bygværker, kan fabrikanten erstatte ydeevnevurderingen under det gældende system, jf. bilag V, med specifik teknisk dokumentation, der viser, at varen opfylder de gældende krav, og indeholder oplysninger svarende til de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning og de gældende harmoniserede tekniske specifikationer. Der er tale om ækvivalens, når alle nødvendige oplysninger og krav, der gælder for det pågældende bygværk og dets fremtidige demontering, herunder genbrug, genfremstilling og genanvendelse af dets installerede varer, leveres eller opfyldes på grundlag af de nyeste metoder.
2. Et bemyndiget organ eller et teknisk vurderingsorgan skal ud over de opgaver, der er fastsat i bilag V, vurdere og certificere den korrekte opfyldelse af de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 67

Anerkendelse af vurdering og kontrol foretaget af et andet bemyndiget organ

1. Et bemyndiget organ (i det følgende benævnt "det anerkendende bemyndigede organ") kan undlade at vurdere og kontrollere et bestemt element, som skal vurderes eller kontrolleres i henhold til denne forordning, og anerkende den vurdering og kontrol, der er foretaget af et andet bemyndiget organ for den samme erhvervsdrivende, hvis:
 - a) elementet er blevet korrekt vurderet og kontrolleret af det andet bemyndigede organ, som — selv om det kan afkræftes — antages, hvis den pågældende rapport ikke indeholder oplysninger, der tyder på en fejl
 - b) der er indgået en aftale mellem de to bemyndigede organer, som forpligter dem til at dele alle oplysninger om vurderingen og kontrollen og om deres respektive attester og rapporter
 - c) den vurderede eller kontrollerede erhvervsdrivende indvilliger i at dele alle relevante oplysninger og dokumenter med det anerkendende bemyndigede organ
 - d) attestens gyldighed er begrænset til gyldigheden af den attest, der er udstedt af det andet bemyndigede organ.

Dette stykke finder også anvendelse på prøvningsrapporter, der ikke efterfølges af en certificering, og på vurderinger af beregningen af den miljømæssige bæredygtighed, der foretages i henhold til forordning (EU) ... [forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter].

2. Hvis det bemyndigede organ ønsker at anerkende en vurdering eller kontrol, der er foretaget af et andet bemyndiget organ i forbindelse med en erhvervsdrivende, for hvilken kun det andet bemyndigede organ er ansvarligt ("anden erhvervsdrivende"), og forudsat at der desuden er indgået en aftale mellem de to erhvervsdrivende, der sikrer fri udveksling af alle oplysninger mellem dem og de bemyndigede organer

med henblik på at sikre overensstemmelse med denne forordning, er anerkendelsen kun mulig med hensyn til følgende:

- a) med hensyn til kontrollen af beregningen af den miljømæssige bæredygtighed for den anden erhvervsdrivende, dvs. leverandøren eller tjenesteyderen, og deres respektive leverede varer eller tjenesteydelser, eller
- b) med hensyn til komponenter, hvor disse komponenter ikke udgør hele varen.

Dette stykke finder også anvendelse på vurderinger af beregningen af den miljømæssige bæredygtighed, der foretages i henhold til forordning (EU) ... [forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter].

KAPITEL VIII

MARKEDSOVERVÅGNING OG BESKYTTELSESPROCEDURER

Artikel 68

Klageportal

1. Kommissionen indfører et system, som giver fysiske og juridiske personer mulighed for at dele klager eller rapporter vedrørende mulige overtrædelser af denne forordning.
2. Hvis Kommissionen anser en klage eller rapport for at være relevant og underbygget, tildeler den klagen eller rapporten til en markedsovervågningsmyndighed med henblik på opfølgning sammen med den relevante fysiske eller juridiske person i overensstemmelse med artikel 11, stk. 7, litra a), i forordning (EU) 2019/1020.

Artikel 69

Kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger blandt deres markedsovervågningsmyndigheder en eller flere "kompetente myndigheder", der råder over den særlige viden, der er nødvendig for at vurdere varer både teknisk og juridisk.
2. Medlemsstaterne udpeger blandt deres kompetente myndigheder den "nationale kompetente myndighed", som er kontaktpunkt for andre medlemsstater.

Artikel 70

Procedure for håndtering af manglende overensstemmelse

1. Hvis en markedsovervågningsmyndighed i en medlemsstat har tilstrækkelig grund til at antage, at visse varer, der er omfattet af en byggevarestandard, eller for hvilke der er udstedt en europæisk teknisk vurdering, eller dens fabrikant ikke opfylder kravene, skal den foretage en evaluering af de pågældende varer og den pågældende fabrikant, som omfatter de krav, der er fastsat i denne forordning. De relevante erhvervsdrivende samarbejder i nødvendigt omfang med markedsovervågningsmyndighederne.

Hvis markedsovervågningsmyndigheden i forbindelse med denne evaluering konstaterer, at varen ikke opfylder kravene i denne forordning, pålægger den straks den pågældende erhvervsdrivende at træffe alle passende og forholdsmæssige korrigerende tiltag for at bringe varen eller sig selv i overensstemmelse med disse krav og forpligtelser eller at trække varen tilbage fra markedet eller kalde den tilbage, alt sammen inden for en rimelig tidsfrist, som står i forhold til arten og graden af manglende overensstemmelse. De korrigerende tiltag, som de erhvervsdrivende skal træffe, kan omfatte de tiltag, der er anført i artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 2019/1020.

Markedsovervågningsmyndigheden underretter det bemyndigede organ herom, hvis bemyndigede organer er involveret.

2. Hvis markedsovervågningsmyndigheden finder, at den manglende overensstemmelse ikke er begrænset til dens nationale område, underretter den via den nationale kompetente myndighed Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af evalueringen og om de tiltag, den har pålagt den erhvervsdrivende at træffe.
3. De erhvervsdrivende træffer alle fornødne korrigerende tiltag med hensyn til alle de varer, som den erhvervsdrivende har gjort tilgængelige på markedet i hele Unionen.
4. Hvis den pågældende erhvervsdrivende inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, ikke træffer passende korrigerende tiltag, eller hvis den manglende overensstemmelse varer ved, træffer markedsovervågningsmyndigheden alle passende foreløbige eller endelige foranstaltninger for at forbyde eller begrænse tilgængeliggørelsen af varerne på markedet eller for at trække disse varer tilbage fra markedet eller kalde dem tilbage.

Markedsovervågningsmyndigheden underretter straks offentligheden og via den kompetente nationale myndighed Kommissionen og de øvrige medlemsstater om disse tiltag.

5. Den underretning, der er omhandlet i stk. 4, sidste punktum, omfatter alle tilgængelige oplysninger, særlig hvad angår de nødvendige data til identifikation af de varer, der ikke opfylder kravene, varernes oprindelse, arten af den påståede manglende opfyldelse af kravene og af den pågældende risiko, arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger samt de synspunkter, som den relevante erhvervsdrivende har fremsat. Markedsovervågningsmyndighederne skal navnlig oplyse, om den manglende overensstemmelse med kravene skyldes et af følgende:
 - a) at varerne ikke har den deklarerede ydeevne og/eller ikke overholder kravene vedrørende opfyldelsen af de grundlæggende krav til bygværker som fastlagt i denne forordning
 - b) at fabrikanten ikke har opfyldt sine forpligtelser
 - c) at der er mangler i de harmoniserede tekniske specifikationer eller i et europæisk vurderingsdokument.
6. Andre medlemsstater end den medlemsstat, der har indledt proceduren, skal straks underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger og om yderligere oplysninger, som de måtte råde over, om de pågældende varers manglende overensstemmelse med kravene, og om deres indsigelser, hvis de ikke er indforstået med den meddelte nationale foranstaltning.
7. Hvis der inden for to måneder efter modtagelsen af de i stk. 4 omhandlede oplysninger ikke er blevet gjort indsigelse af en medlemsstat eller Kommissionen

mod en foreløbig foranstaltning truffet af en medlemsstat for den pågældende vare, anses foranstaltningen for at være berettiget.

8. De øvrige medlemsstater sørger for, at der straks træffes passende begrænsende foranstaltninger for den pågældende vare eller fabrikant, f.eks. tilbagetrækning af varen fra deres marked.

Artikel 71

Beskyttelsesprocedure på EU-plan

1. Hvis der efter afslutningen af proceduren i artikel 70, stk. 4, gøres indsigelse mod en medlemsstats foranstaltning, eller hvis Kommissionen finder, at en nationale foranstaltning er i strid med EU-lovgivningen, drøfter Kommissionen straks spørgsmålet med medlemsstaterne og de pågældende erhvervsdrivende og evaluerer den nationale foranstaltning. På grundlag af resultaterne af denne evaluering træffer Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt afgørelse om, hvorvidt den foranstaltning er berettiget eller ej.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 88, stk. 1.

Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til de relevante erhvervsdrivende.

2. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, skal samtlige medlemsstater træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den vare, der ikke opfylder kravene, trækkes tilbage fra deres markeder, og underrette Kommissionen herom. Hvis den nationale foranstaltning anses for ikke at være berettiget, skal den pågældende medlemsstat trække foranstaltningen tilbage.
3. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og hvis varens eller fabrikantens manglende opfyldelse af kravene tilskrives mangler ved byggevarestandarderne som omhandlet i artikel 70, stk. 5, litra c), anvender Kommissionen proceduren i artikel 11 i forordning (EU) nr. 1025/2012.

Artikel 72

Varer, der opfylder kravene, men som udgør en risiko

1. Hvis en medlemsstats markedsovervågningsmyndighed efter at have foretaget en vurdering i henhold til artikel 70, stk. 1, finder, at visse varer, selv om de opfylder kravene i denne forordning, udgør en risiko for opfyldelsen af de grundlæggende krav til bygværker, for menneskers sundhed eller sikkerhed, for miljøet eller for andre almene samfundsbeskyttelsestilhensyn, pålægger den de pågældende erhvervsdrivende at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de pågældende varer, når de bringes i omsætning, ikke længere udgør denne risiko, for at trække dem tilbage fra markedet eller kalde dem tilbage inden for en rimelig tidsfrist, som den fastsætter i forhold til risikoens art.
2. Den erhvervsdrivende skal sikre, at der træffes korrigerende tiltag for alle de pågældende varer, som den pågældende erhvervsdrivende har gjort tilgængelige på EU-markedet.

3. Markedsovervågningsmyndigheden underretter via den nationale kompetente myndighed straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater. Denne underretning skal omfatte alle tilgængelige oplysninger, særlig hvad angår de nødvendige data til identifikation af den pågældende vare, varens oprindelse og forsyningskæde, arten af den pågældende risiko og arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger.
4. Kommissionen drøfter straks spørgsmålet med medlemsstaterne og de pågældende erhvervsdrivende og vurderer de trufne nationale foranstaltninger. På grundlag af resultaterne af denne vurdering træffer Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt afgørelse om, hvorvidt foranstaltningen er berettiget eller ej, og foreslår om nødvendigt passende foranstaltninger.
5. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 88, stk. 1.
6. Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til de relevante erhvervsdrivende.

Artikel 73

Minimum af kontroller og menneskelige ressourcer

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 87 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte det minimumsantal af kontroller, der skal udføres af markedsovervågningsmyndighederne i hver medlemsstat af specifikke varer, der er omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer eller i forhold til specifikke krav, der er fastsat i sådanne foranstaltninger, med henblik på at sikre, at kontroller udføres i et omfang, der er tilstrækkeligt til at sikre en effektiv håndhævelse af denne forordning. De delegerede retsakter kan, hvor det er relevant, præcisere arten af de kontroller, der kræves, og de metoder, der skal anvendes.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 87 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte det minimum af menneskelige ressourcer, som medlemsstaterne skal anvende i forbindelse med markedsovervågningen af varer, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 74

Koordinering og støtte af markedsovervågning

1. Med henblik på denne forordning mødes den administrative samarbejdsgruppe ("ADCO"), der er nedsat i henhold til artikel 30, stk. 2, i forordning (EU) 2019/1020, regelmæssigt og om nødvendigt efter begrundet anmodning fra Kommissionen eller fra to eller flere deltagende markedsovervågningsmyndigheder.

I forbindelse med udførelsen af dens opgaver i henhold til artikel 32 i forordning (EU) 2019/1020 støtter den administrative samarbejdsgruppe gennemførelsen af denne forordning, navnlig ved at fastlægge fælles prioriteter for markedsovervågning.
2. På grundlag af de prioriteter, der er fastlagt i samråd med den administrative samarbejdsgruppe, skal Kommissionen:

- a) tilrettelægge fælles markedsovervågnings- og afprøvningsprojekter på områder af fælles interesse
- b) tilrettelægge fælles investeringer i markedsovervågningskapaciteter, herunder udstyr og IT-værktøjer
- c) tilrettelægge fælles uddannelse af markedsovervågningsmyndighedernes, de bemyndigende myndigheders og de bemyndigede organers personale, herunder i korrekt fortolkning og anvendelse af denne forordning og i metoder og teknikker, der er relevante for anvendelsen eller kontrollen af dens overholdelse
- d) udarbejde retningslinjer for anvendelsen og håndhævelsen af de krav og forpligtelser, som er fastsat i de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3 og 4, samt artikel 5, stk. 2 og 3, og i de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 22, stk. 4, herunder fælles praksis og metoder for effektiv markedsovervågning.

Unionen finansierer, hvor det er relevant, de foranstaltninger, der er omhandlet i litra a), b) og c).

3. Kommissionen yder teknisk og logistisk støtte for at sikre, at den administrative samarbejdsgruppe udfører sine opgaver som fastsat i artikel 32 i forordning (EU) 2019/1020 og denne artikel.

Artikel 75

Dækning af udgifter

Markedsovervågningsmyndighederne har ret til at få dækket udgifterne til dokumentkontrol og fysisk vareprøvning af erhvervsdrivende, der er i besiddelse af en vare, der ikke opfylder kravene, eller af fabrikanten.

Artikel 76

Rapportering og benchmarking

1. Markedsovervågningsmyndighederne indfører i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020, oplysninger om arten og alvoren af enhver sanktion, der pålægges i forbindelse med manglende overensstemmelse med denne forordning.
2. Kommissionen udarbejder hvert andet år senest den 30. juni en rapport på grundlag af de oplysninger, som markedsovervågningsmyndighederne indfører i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020. Den første af disse rapporter offentliggøres senest den [*OP: Indsæt dato: to år efter denne forordningsanvendelsesdato*].

Rapporten skal indeholde:

- a) oplysninger om arten og antallet af de kontroller, som markedsovervågningsmyndighederne har gennemført i de to foregående kalenderår i henhold til artikel 34, stk. 4 og 5, i forordning (EU) 2019/1020
- b) oplysninger om omfanget af de konstaterede tilfælde af manglende overensstemmelse og om arten og alvoren af de sanktioner, der er pålagt i de to

foregående kalenderår i forbindelse med varer, der er omfattet af delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne forordnings artikel 4, 5, 6 og 22

- c) vejledende benchmarks for markedsovervågningsmyndighederne med hensyn til kontrolhyppigheden og arten og alvoren af de pålagte sanktioner.
3. Kommissionen offentliggør den rapport, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020, og offentliggør et sammendrag af rapporten.

KAPITEL IX

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER OG ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

Artikel 77

Informationssystemer med henblik på harmoniseret beslutningstagning

1. Kommissionen opretter og vedligeholder et informations- og kommunikationssystem til indsamling, behandling og lagring af oplysninger i struktureret form om spørgsmål vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af de regler, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning, med henblik på at sikre en harmoniseret anvendelse af disse regler.

Ud over Kommissionen og medlemsstaterne skal markedsovervågningsmyndighederne, de centrale forbindelseskontorer, der er udpeget i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EU) 2019/1020, de myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1020, bemyndigende myndigheder, bemyndigede organer og produktkontaktpunkter for byggeriet have adgang til informations- og kommunikationssystemet. Kommissionen kan ved en gennemførelsesafgørelse give adgang til myndigheder i tredjelande, der frivilligt anvender denne forordning, eller som har reguleringssystemer for byggevarer svarende til denne forordning.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 88, stk. 1.

2. De organer, der er anført i stk. 1, kan anvende informations- og kommunikationssystemet til at rejse spørgsmål eller problemer vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af de regler, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning, herunder deres forhold til andre bestemmelser i EU-retten. De rejser sådanne spørgsmål eller problemer, hvis der er rimelig tvivl om, hvordan disse regler skal anvendes eller fortolkes i en given situation.
3. Ved anvendelsen af stk. 2 antages der at foreligge rimelig tvivl, når de i stk. 1 nævnte organer:
 - a) er bekendt med eller gøres opmærksom på, at de regler, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning, anvendes eller fortolkes af et andet organ på en måde, der afviger fra deres egen praksis
 - b) er bekendt med eller gøres opmærksom på spørgsmål eller problemer, der rejses via informations- og kommunikationssystemet i forbindelse med den situation, de står over for, eller med deres egen praksis

- c) befinder sig i en situation, der ikke er omfattet af reglerne i eller i medfør af denne forordning, da den første gang blev offentliggjort eller henvist til i *Den Europæiske Unions Tidende*, herunder bl.a. situationer, der opstår som følge af fremkomsten af nye varer eller forretningsmodeller
 - d) skal anvende de regler, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning, på en situation, hvor andre bestemmelser i EU-retten også finder anvendelse, og det deraf følgende spørgsmål.
4. Når det relevante organ rejser et spørgsmål eller problem, indfører det i informations- og kommunikationssystemet oplysninger om:
- a) enhver afgørelse, der er truffet i forbindelse med det rejste spørgsmål eller problem
 - b) den formodede begrundelse for den valgte fremgangsmåde
 - c) en alternativ tilgang, som det eventuelt har identificeret, og begrundelsen herfor.
5. Medlemsstaterne opretter et nationalt informationssystem eller en e-mailliste for at informere deres myndigheder, de erhvervsdrivende, der er aktive på deres område, tekniske vurderingsorganer og bemyndigede organer med forretningssted på deres område og, efter anmodning, også andre tekniske vurderingsorganer og bemyndigede organer om alle spørgsmål, der er relevante for den korrekte fortolkning eller anvendelse af de regler, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning. I den forbindelse tager de hensyn til de oplysninger, der er tilgængelige i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i stk. 1.
6. Myndigheder, erhvervsdrivende, tekniske vurderingsorganer og bemyndigede organer med forretningssted i den pågældende medlemsstat registrerer sig i systemet eller på e-maillisten og tager hensyn til alle de oplysninger, der fremsendes via dem.
7. Det nationale informationssystem eller e-maillistetjenesten skal kunne modtage klager på vegne af den nationale kompetente myndighed fra enhver fysisk eller juridisk person, herunder tekniske vurderingsorganer og bemyndigede organer, om uensartet anvendelse af de regler, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning. Hvis det skønnes hensigtsmæssigt, videresender den nationale kompetente myndighed sådanne klager til deres kolleger i andre medlemsstater og til Kommissionen.
8. Medlemsstaterne og Kommissionen kan anvende kunstig intelligens til at konstatere divergerende beslutningspraksis.

Artikel 78

EU-database eller EU-system for byggevarer

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 87 ved at oprette en EU-database eller et EU-system for byggevarer, der så vidt muligt bygger på det digitale produktpas, der er oprettet ved forordning (EU) ... [forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter].

2. Erhvervsdrivende kan få adgang til alle oplysninger, der er lagret i denne database eller det pågældende system, og som specifikt vedrører dem. De kan anmode om berigtigelse af ukorrekte oplysninger.
3. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter give myndigheder i tredjelande, der frivilligt anvender denne forordning, eller som har reguleringssystemer for byggevarer svarende til denne forordning, adgang til denne database eller dette system, såfremt disse lande:
 - a) sikrer fortrolighed
 - b) er partnere i en mekanisme for lovlig overførsel af personoplysninger i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679⁴⁸
 - c) forpligter sig til at deltage aktivt ved at meddele forhold, der kan udløse et behov for handling fra markedsovervågningsmyndighedernes side, og
 - d) forpligte sig til at gribe ind over for erhvervsdrivende, der overtræder denne forordning, fra deres område.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 88, stk. 1.

Artikel 79

Produktkontaktpunkter for byggeriet

1. Medlemsstaterne støtter erhvervsdrivende gennem produktkontaktpunkter for byggeriet. Medlemsstaterne udpeger og opretholder mindst ét produktkontaktpunkt for byggeriet på deres område og sikrer, at disse produktkontaktpunkter har tilstrækkelige beføjelser og ressourcer til, at de kan udføre deres opgaver korrekt, og under alle omstændigheder mindst ét årsværk pr. medlemsstat og et yderligere årsværk for hver 10 millioner indbyggere. De sikrer, at produktkontaktpunkterne for byggeriet leverer deres tjenesteydelser i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1724⁴⁹, og at de koordinerer med de kontaktpunkter for gensidig anerkendelse, der er oprettet ved artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) 2019/515⁵⁰.
2. Produktkontaktpunkter for byggeriet skal på anmodning af en erhvervsdrivende eller en anden medlemsstats markedsovervågningsmyndighed levere alle nyttige varerelaterede oplysninger, f.eks.:
 - a) elektroniske kopier af eller onlineadgang til de nationale tekniske forskrifter og nationale administrative procedurer, der gælder for varer på det område, hvor produktkontaktpunkterne for byggeriet er etableret

⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁴⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1).

⁵⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/515 af 19. marts 2019 om gensidig anerkendelse af varer, der lovligt markedsføres i en anden medlemsstat, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 764/2008 (EUT L 91 af 29.3.2019, s. 1).

- b) oplysninger om, hvorvidt disse varer er underlagt krav om forudgående tilladelse i henhold til national ret
- c) regler for indbygning, samling eller installation af varer.

Produktkontaktpunkterne for byggeriet skal også levere oplysninger om varerelaterede bestemmelser i denne forordning og i retsakter, der er vedtaget i overensstemmelse hermed.

3. Produktkontaktpunkterne for byggeriet besvarer alle anmodninger i henhold til stk. 3 senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen.
4. Produktkontaktpunkterne for byggeriet må ikke opkræve gebyr for deres oplysninger, jf. stk. 3.
5. Produktkontaktpunkterne for byggeriet skal være i stand til at udføre deres opgaver, uden at der opstår interessekonflikter, navnlig i forbindelse med proceduren for opnåelse af CE-mærkning.
6. Stk. 1-6 finder også anvendelse på varer, der endnu ikke er omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer.
7. Kommissionen offentliggør og ajourfører en liste over de nationale produktkontaktpunkter for byggeriet.

Artikel 80

Uddannelse og udveksling af personale

1. Markedsovervågningsmyndighederne, produktkontaktpunkterne for byggeriet, udpegende myndigheder, tekniske vurderingsorganer, bemyndigende myndigheder og bemyndigede organer sikrer, at deres personale:
 - a) holder sig løbende orienteret på dets kompetenceområde og efteruddannes i fornødent omfang og
 - b) regelmæssigt modtager uddannelse i harmoniseret fortolkning og anvendelse af de regler, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning.
2. Kommissionen tilrettelægger regelmæssigt og mindst en gang om året uddannelsesarrangementer i fællesskab for markedsovervågningsmyndighedernes, de bemyndigende myndigheders og de bemyndigede organers personale. Kommissionen tilrettelægger disse uddannelsesarrangementer i samarbejde med medlemsstaterne.

Uddannelsesarrangementerne er åbne for deltagelse af personale fra de myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1020, de centrale forbindelseskontorer, der er udpeget i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EU) 2019/1020, og, hvor det er relevant, andre myndigheder i medlemsstaterne, der er involveret i gennemførelsen eller håndhævelsen af denne forordning. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter give adgang til tredjelande, der frivilligt anvender denne forordning, eller som har reguleringssystemer for byggevarer svarende til denne forordning.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 88, stk. 1.

3. Kommissionen kan i samarbejde med medlemsstaterne tilrettelægge programmer for udveksling af personale mellem markedsovervågningsmyndigheder, bemyndigende myndigheder og bemyndigede organer i to eller flere medlemsstater.

Artikel 81

Delte roller og fælles beslutningstagning

1. For at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning med hensyn til markedsovervågning, udpegelse af og tilsyn med tekniske vurderingsorganer, bemyndigede organer og produktkontaktpunkter for kan medlemsstaterne udpege:
 - a) et organ eller en myndighed, der er oprettet i samarbejde med en anden medlemsstat eller andre medlemsstater med henblik på fælles udpegelse
 - b) et organ eller en myndighed, der allerede er udpeget af en anden medlemsstat til samme formål, i samarbejde med den pågældende medlemsstat.

De pågældende medlemsstater sikrer i fællesskab, at de delte organer eller myndigheder opfylder alle relevante krav. De er i fællesskab ansvarlige for dem, mens afgørelser, der træffes over for fysiske eller juridiske personer i en bestemt medlemsstat, kun retligt kan tilskrives den pågældende medlemsstat.

2. Myndighederne i forskellige medlemsstater kan, uden at dette berører deres individuelle forpligtelser i henhold til denne forordning eller andre retsakter, dele ressourcer og ansvarsområder for at sikre en harmoniseret anvendelse eller effektiv håndhævelse af denne forordning.

Med henblik herpå kan de også:

- a) træffe fælles afgørelser, navnlig vedrørende fælles grænseoverskridende aktiviteter eller vedrørende erhvervsdrivende, der er aktive på de relevante medlemsstaters område
- b) etablere fælles projekter, såsom fælles markedsovervågnings- eller afprøvningsprojekter
- c) samle ressourcer til specifikke formål, såsom opbygning af prøvningskapacitet eller internetovervågning
- d) uddelegere udførelsen af opgaver til en tilsvarende myndighed i en anden medlemsstat, samtidig med at den formelt forbliver ansvarlig for de afgørelser, der træffes af denne myndighed
- e) overføre en opgave fra en medlemsstat til en anden, forudsat at denne overførsel klart meddeles alle berørte parter.

De relevante medlemsstater er i fællesskab ansvarlige for de foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med dette stykke.

KAPITEL X

INTERNATIONALT SAMARBEJDE

Artikel 82

Internationalt samarbejde

1. Kommissionen kan samarbejde med tredjelande eller internationale organisationer, herunder også gennem udveksling af oplysninger, inden for denne forordnings anvendelsesområde om f.eks.:
 - a) håndhævelsesaktiviteter og foranstaltninger vedrørende sikkerhed og beskyttelse af miljøet, herunder markedsovervågning
 - b) udveksling af oplysninger om erhvervsdrivende
 - c) risikovurderingsmetoder og produktprøvning
 - d) koordinerede varetilbagekaldelser, anmodninger om korrigerende tiltag og andre lignende foranstaltninger
 - e) videnskabelige, tekniske og lovgivningsmæssige spørgsmål med sigte på at forbedre produktsikkerheden eller beskyttelsen af miljøet
 - f) nye spørgsmål af væsentlig miljø-, sundheds- og sikkerhedsmæssig relevans
nye spørgsmål af væsentlig relevans for miljøet, sundheden og sikkerheden
 - g) standardiseringsrelaterede aktiviteter
 - h) udveksling af embedsmænd.
2. Kommissionen kan meddele tredjelande eller internationale organisationer udvalgte oplysninger fra varedatabasen eller -systemet omhandlet i artikel 78, systemet omhandlet i artikel 77 og oplysninger, der er udvekslet mellem myndighederne i overensstemmelse med denne forordning, og modtage relevante oplysninger om varer og om forebyggende, restriktive og korrigerende foranstaltninger, som disse tredjelande eller internationale organisationer har truffet. Kommissionen deler sådanne oplysninger med nationale myndigheder, hvor det er relevant.
3. Den i stk. 2 omhandlede udveksling af oplysninger kan ske ved enten:
 - a) en ikkesystematisk udveksling i behørigt begrundede og særlige tilfælde
 - b) en systematisk udveksling på grundlag af en administrativ ordning, der fastsætter den type oplysninger, der skal udveksles og reglerne herfor.
4. Der kan være adgang til fuld deltagelse i databasen eller systemet omhandlet i artikel 78, systemet omhandlet i artikel 77 og udvekslingen af oplysninger mellem myndighederne omhandlet i artikel 80 for ansøgerlande og tredjelande, forudsat at deres lovgivning er tilpasset denne forordning, eller at de anerkender attester udstedt af bemyndigede organer eller europæiske tekniske vurderinger i overensstemmelse med denne forordning. Sådant deltagelse kræver, at de opfylder de samme forpligtelser som EU's medlemsstater i henhold til denne forordning, herunder notifikations- og opfølgingsforpligtelserne. Fuldt deltagelse i databasen eller systemet omhandlet i artikel 78 og systemet omhandlet i artikel 77 baseres på aftaler mellem Den Europæiske Union og disse lande.

5. Hvis aftaler med tredjelande tillader gensidig støtte med hensyn til håndhævelse, kan medlemsstaterne efter høring af Kommissionen også anvende beføjelserne i kapitel VIII på foranstaltninger over for erhvervsdrivende, der handler ulovligt i eller over for tredjelande, forudsat at tredjelandene respekterer de grundlæggende værdier, der er omhandlet i artikel 2 i TEU, herunder retsstatsprincippet. Medlemsstaterne kan via Kommissionen anmode tredjelande om at håndhæve foranstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med kapitel VIII. Samarbejde i henhold til dette stykke finder ikke sted, hvis der ikke er tale om reel gensidighed, eller hvis Kommissionen giver udtryk for andre betænkeligheder, særlig med hensyn til de retlige betingelser, der er fastsat i denne artikel, eller oplysningernes fortrolighed.
6. Enhver udveksling af oplysninger i medfør af denne artikel i det omfang, den omfatter personoplysninger, sker i overensstemmelse med EU's regler for databeskyttelse. Hvis Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i henhold til artikel 45 i forordning (EU) 2016/679 med hensyn til det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation, omfatter udvekslingen af oplysninger ikke personoplysninger. Hvis der er vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for tredjelandet eller den internationale organisation, kan udvekslingen af oplysninger med det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation indeholde personoplysninger, der falder ind under anvendelsesområdet for afgørelsen om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, og kun i det omfang, en sådan udveksling er nødvendig med det ene formål at beskytte sundheden, sikkerheden eller miljøet.
7. De oplysninger, som udveksles i henhold til denne artikel, anvendes med det ene formål at beskytte sundheden, sikkerheden eller miljøet og sker under iagttagelse af reglerne om fortrolighed.

KAPITEL XI

INCITAMENTER OG OFFENTLIGE UDBUD

Artikel 83

Medlemsstaternes incitamerter

1. Hvis medlemsstaterne indfører incitamerter for en varekategori, der er omfattet af en delegeret retsakt om fastsættelse af ydeevneklasser i henhold til artikel 4, stk. 4, litra a), eller en "trafiklysmærkning" i henhold til artikel 22, stk. 5, skal disse incitamerter sigte mod de to bedste populære klasser/farvekoder eller bedre klasser/farvekoder.

Hvis der i en delegeret retsakt defineres ydeevneklasser i forhold til mere end ét bæredygtighedsparameter, skal det parameter, som denne artikel bør gennemføres for, angives i retsakten.
2. Hvis der ikke vedtages en delegeret retsakt i henhold til artikel 4, stk. 4, kan Kommissionen i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 3, angive de ydeevneniveauer for produktparametre, som medlemsstaternes incitamerter skal vedrøre.

Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til følgende kriterier:

- a) varernes relative prisoverkommelighed afhængigt af deres ydeevneniveau

- b) behovet for at sikre tilstrækkelig efterspørgsel efter mere miljømæssigt bæredygtige varer.

Artikel 84

Grønne offentlige indkøb

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 87 ved at fastsætte bæredygtighedskrav for offentlige kontrakter, herunder medlemsstaternes gennemførelse, overvågning og rapportering af disse krav.
2. Krav vedtaget i henhold til stk. 1 for offentlige kontrakter, der tildeles af ordregivende myndigheder som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2014/24/EU eller artikel 3, nr. 1), i direktiv 2014/25/EU eller ordregivere som defineret i artikel 4, nr. 1) i direktiv 2014/25/EU, kan have form af obligatoriske tekniske specifikationer, udvælgelseskriterier, tildelingskriterier, klausuler om kontraktens gennemførelse eller mål, alt efter hvad der er relevant.
3. Når Kommissionen fastsætter krav i henhold til stk. 1 vedrørende offentlige kontrakter, tager den hensyn til følgende kriterier:
 - a) værdien og omfanget af offentlige kontrakter, der tildeles for den pågældende varefamilie eller -kategori eller for de tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder, hvor den pågældende varefamilie eller -kategori anvendes
 - b) behovet for at sikre tilstrækkelig efterspørgsel efter mere miljømæssigt bæredygtige varer
 - c) de ordregivende myndigheders eller ordregiveres økonomiske muligheder for at købe mere miljømæssigt bæredygtige varer, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger.

KAPITEL XII

VARERS LOVGIVNINGSMÆSSIGE STATUS

Artikel 85

Varers lovgivningsmæssige status

Efter en behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter afgøre, om et specifikt element eller en specifik kategori af elementer er omfattet af definitionen af "byggevarer" eller udgør et element som omhandlet i artikel 2, stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i denne forordnings artikel 88, stk. 2.

KAPITEL XIII

ÆNDRINGER

Artikel 86

Ændringer af forordning (EU) 2019/1020

I forordning (EU) 2019/1020 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 4, stk. 5, indsættes følgende tekst: "[(EU) 2020/...(*⁵¹)]"
- 2) I bilag I indsættes følgende som punkt 72 på listen over EU-harmoniseringslovgivning:

"72. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 305/2011 (Publikationskontoret indsætter oplysninger om offentliggørelse i EUT)]."

KAPITEL XIV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 87

Delegerede retsakter

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 3, 4 og 5, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1-3, artikel 8, artikel 11, stk. 3, artikel 22, stk. 4 og 5, artikel 35, stk. 4, artikel 44, stk. 1, artikel 73, stk. 1 og 2, artikel 78, stk. 1, artikel 84, stk. 1, og artikel 90, stk. 4, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den ... [denne forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016⁵².
4. DeDen i artikel 4, stk. 3, 4 og 5, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1-3, artikel 8, artikel 11, stk. 3, artikel 22, stk. 4 og 5, artikel 35, stk. 4, artikel 44, stk. 1, artikel 73, stk. 1 og 2, artikel 78, stk. 1, artikel 84, stk. 1, og artikel 90, stk. 4, omhandlede

⁵¹ * [Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 305/2011 (Publikationskontoret indsætter oplysninger om offentliggørelse i EUT)]".

⁵² Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 3, 4 og 5, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1-3, artikel 8, artikel 11, stk. 3, artikel 22, stk. 4 og 5, artikel 35, stk. 4, artikel 44, stk. 1, artikel 73, stk. 1 og 2, artikel 78, stk. 1, artikel 84, stk. 1, og artikel 90, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 88

Udvalg

1. Kommissionen bistås af Det Stående Byggeudvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 (rådgivningsprocedure).
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 (undersøglesprocedure).
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 (hastende undersøgelsesprocedure).

Artikel 89

Elektroniske ansøgninger, afgørelser og oplysninger og elektronisk dokumentation

1. Alle ansøgninger fra eller til bemyndigede organer eller tekniske vurderingsorganer og afgørelser truffet af disse organer eller myndigheder i overensstemmelse med denne forordning kan indgives på papir eller i et almindeligt anvendt elektronisk format, såfremt signaturen er i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 910/2014, og den underskrivende person er blevet bemyndiget til at repræsentere organet eller den erhvervsdrivende i henhold til henholdsvis medlemsstaternes lovgivning eller EU-retten.
2. Al dokumentation, der kræves i henhold til artikel 19, stk. 7, artikel 21, stk. 3, artikel 64-66 og bilag V, kan fremlægges på papir eller i et almindeligt anvendt elektronisk format og på en måde, der muliggør download via links, der ikke kan ændres (permalinks).

Alle oplysningsforpligtelser, der er fastsat ved artikel 7, stk. 3, 4 og 6, artikel 19, stk. 1, 3, 5 og 6, artikel 20, stk. 2 og 3, artikel 21, 6-9, artikel 22, stk. 2, litra f) og i), artikel 23, stk. 5, artikel 24, stk. 6, artikel 25, stk. 2, artikel 26, stk. 4, artikel 27, stk.

2, artikel 28-39, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 3, 4, 6 og 7, artikel 45, stk. 3, artikel 46, stk. 2, artikel 47, artikel 49, stk. 5, artikel 50, stk. 11, artikel 53, stk. 1, artikel 58, stk. 1, artikel 59, stk. 2, artikel 61, artikel 70, stk. 1, 2, 4 og 6, artikel 71, stk. 2, artikel 72, stk. 1, 3 og 5, artikel 76, artikel 77, artikel 78, stk. 3, artikel 79, stk. 2 og 3, artikel 80, stk. 2, artikel 82, stk. 1-3 samt stk. 6 og 7, og artikel 91, kan opfyldes elektronisk. Oplysninger, der i henhold til del D i bilag I og harmoniserede tekniske specifikationer skal gives på papir for varer, der er mærket "Ikke til privat brug" eller "Kun til erhvervmæssig brug", skal imidlertid gives på papir. Forbrugerne kan desuden anmode om, at andre oplysninger gives på papir.

Artikel 90

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af manglende overensstemmelse med denne forordning, træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse regler gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den [indsæt dato — tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden] Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den uden unødigt forsinkelse om alle senere ændringer, der berører dem.
2. Medlemsstaterne fastsætter navnlig regler om sanktioner for følgende tilfælde af erhvervsdrivendes manglende overensstemmelse:
 - a) en vare, som ikke er CE-mærket, men hvor CE-mærkning er obligatorisk, bringes i omsætning eller gøres tilgængelig på markedet
 - b) CE-mærkning anbringes i strid med artikel 17, stk. 1, eller uden de korrekte oplysninger, der skal gives sammen med CE-mærkningen i henhold til artikel 17, stk. 2
 - c) CE-mærkning anbringes uden forudgående udstedelse af en ydeevnedeklaration
 - d) en ydeevnedeklaration eller overensstemmelseserklæring er udstedt, uden at betingelserne herfor er opfyldt
 - e) ydeevnedeklarationen eller overensstemmelseserklæringen er ufuldstændig eller ukorrekt
 - f) den tekniske dokumentation mangler, er ufuldstændig eller er ukorrekt
 - g) oplysninger, der skal gives i henhold til del D i bilag I og harmoniserede tekniske specifikationer, mangler, er ufuldstændige eller er ukorrekte
 - h) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 4, artikel 22, stk. 2, litra f) og i), eller artikel 21, stk. 7, og artikel 24, mangler, er ufuldstændige eller er ukorrekte
 - i) et eller flere af de øvrige administrative krav i artikel 21, 22 eller 24 er ikke opfyldt
 - j) oplysninger, der skal indgives til bemyndigede organer, tekniske vurderingsorganer eller myndigheder, er ikke indgivet eller er ukorrekte

- k) de foranstaltninger, der kræves i tilfælde af manglende overensstemmelse eller risiko, som er obligatoriske i henhold til artikel 21, stk. 8 og 9, artikel 23, stk. 3, litra d) og e), artikel 24, stk. 5, artikel 25, stk. 2, sammenholdt med artikel 24, stk. 5, artikel 27, stk. 2, litra c), sammenholdt med artikel 24, stk. 5, og artikel 27, stk. 2, litra d), e) og g), er ikke truffet
 - l) de forpligtelser til produkt- og dokumentationskontrol, der påhviler erhvervsdrivende i henhold til artikel 23-27, ikke er opfyldt, og
 - m) 3D-printning leveres i strid med artikel 28.
3. Medlemsstaterne fastsætter også regler om sanktioner for følgende tilfælde af tekniske vurderingsorganers og bemyndigede organers manglende overensstemmelse:
- a) udstedelse af attester, prøvningsrapporter eller europæiske tekniske vurderinger, selv om betingelserne derfor ikke er opfyldt
 - b) manglende inddragelse af attester, prøvningsrapporter eller europæiske tekniske vurderinger, hvor inddragelse er obligatorisk
 - c) oplysninger, der skal indgives til bemyndigede organer, tekniske vurderingsorganer eller myndigheder, er ikke indgivet, er ufuldstændige eller er ukorrekte, og
 - d) myndighedernes instrukser følges ikke.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 87 med henblik på at fastsætte forholdsmæssige minimumssanktioner, der er rettet mod alle erhvervsdrivende, tekniske vurderingsorganer og bemyndigede organer, som direkte eller indirekte er involveret i overtrædelse af forpligtelserne i denne forordning.

Artikel 91

Evaluering

Tidligst otte år efter denne forordnings anvendelsesdato foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning og af dens bidrag til det indre markeds funktion og til forbedringen af varers, bygge- og anlægsarbejders og det bebyggede miljøes miljømæssige bæredygtighed. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om de vigtigste resultater af denne evaluering. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.

Rapporten ledsages om nødvendigt af et forslag til ændring af relevante bestemmelser i denne forordning.

Artikel 92

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 305/2011 ophæves med virkning fra den 1. januar 2045.

Henvisninger til forordning (EU) nr. 305/2011 gælder som henvisninger til nærværende forordning i overensstemmelse med sammenligningstabellen som anført i bilag VII.

Undtagelser og overgangsbestemmelser

1. Produktkontaktpunkter for byggeriet, der er udpeget i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011, anses også for at være udpeget i henhold til denne forordning.
2. Tekniske vurderingsorganer og bemyndigede organer, der er udpeget i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011, anses også for at være udpeget i henhold til denne forordning. De skal dog vurderes og udpeges på ny af de udpegende medlemsstater i overensstemmelse med deres periodiske revurderingscyklus og senest den [fem år efter forordningens ikrafttræden]. Indsigelsesproceduren i artikel 56, stk. 5, som også finder anvendelse på tekniske vurderingsorganer i henhold til artikel 43, stk. 2, finder anvendelse.
3. Følgende standarder forbliver gyldige i henhold til denne forordning som standarder som omhandlet i artikel 4, stk. 2, første afsnit:
 - a)
 - b)
 - c) [indsættes under forhandlingerne mellem lovgiverne].
4. Europæiske vurderingsdokumenter udstedt før den [et år efter forordningens ikrafttræden] forbliver gyldige indtil den [tre år efter forordningens ikrafttræden], medmindre de er udløbet af andre årsager. Varer, der bringes i omsætning på grundlag af disse, kan yderligere gøres tilgængelige på markedet i endnu fem år.
5. Bemyndigede organers attester eller prøvningsrapporter og europæiske tekniske vurderinger udstedt i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011 forbliver gyldige i fem år efter ikrafttrædelsen af harmoniserede tekniske specifikationer for den pågældende varefamilie eller -kategori, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, medmindre disse dokumenter er udløbet af andre årsager. Varer, der bringes i omsætning på grundlag af disse dokumenter, kan yderligere gøres tilgængelige på markedet i endnu fem år.
6. Kravene i kapitel I, II og III, som finder anvendelse på erhvervsdrivende med hensyn til en bestemt varegruppe eller -familie, finder anvendelse fra og med et år efter ikrafttrædelsen af den harmoniserede tekniske specifikation, som dækker den pågældende varegruppe eller -familie. Erhvervsdrivende kan imidlertid anvende disse harmoniserede tekniske specifikationer fra deres ikrafttræden, hvis de gennemfører den procedure, der fører til en ydeevnedeklaration eller overensstemmelseserklæring.
7. Senest to år efter ikrafttrædelsen af en harmoniseret teknisk specifikation, som dækker en bestemt varegruppe eller -familie, trækker Kommissionen referencerne for harmoniserede standarder og europæiske vurderingsdokumenter, der dækker den pågældende varegruppe eller -familie, tilbage fra *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 94

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den [1 måned efter ikrafttrædelsen].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 305/2011

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Det indre marked for byggevarer.

Forslaget bidrager til følgende overordnede ambitioner for Europa-Kommissionen: den grønne pagt, et Europa, der er klar til den digitale tidsalder, en økonomi, der fungerer for mennesker, og et stærkere Europa i verden

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

- en ny foranstaltning
- en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁵³
- en forlængelse af en eksisterende foranstaltning
- en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

De generelle mål med revisionen er at:

1. opnå et velfungerende indre marked for byggevarer og
2. gøre rammen egnet til at bidrage til målene for den grønne og den digitale omstilling, navnlig den moderne, ressourceeffektive og konkurrencedygtige økonomi.

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

De specifikke mål er at:

- fjerne blokeringen af systemet for teknisk harmonisering
- mindske de nationale handelshindringer for varer, der er omfattet af forordningen
- forbedre håndhævelse og markedsovervågning
- skabe større klarhed (mere omfattende definitioner, færre overlapninger og regler, der kolliderer med anden lovgivning) og forenkling
- mindske den administrative byrde, herunder gennem forenkling og digitalisering

⁵³ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

- garantere sikre byggevarer
- bidrage til at reducere byggevarers samlede klima- og miljøpåvirkning, bl.a. ved at anvende digitale værktøjer (digitalt produktpas).

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

Revisionen af byggevareforordningen har til formål at forbedre det indre marked for byggevarer. Dette vil skabe lige vilkår for alle producenter, navnlig små og mellemstore virksomheder, i alle medlemsstater. Fabrikkerne skal opfylde flere forpligtelser for at bringe deres varer i omsætning, men de vil samtidig vil de få flere forretningsmuligheder. Medlemsstaterne vil desuden få beføjelse til at fritage visse mikrovirksomheder fra byggevareforordningens forpligtelser. Den planlagte arbejdsdeling og tekniske finjustering med forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter vil sikre, at der ikke opstår unødige byrder for virksomheder, SMV'er og mikrovirksomheder. Et mere velfungerende indre marked vil sænke produktionsomkostningerne og dermed priserne og vil give bygge- og anlægsvirksomheder adgang til et bredere udvalg af varer. Samlet set vil revisionen være til fordel for fabrikker og byggeøkosystemet.

1.4.4. Resultatindikatorer

Udgangspunktet for indikatorer på området for standardisering er **det antal acceptable tekniske dokumenter, der kan henvises til som harmoniserede standarder** i *Den Europæiske Unions Tidende* ud af det samlede antal harmoniserede standarder, der er indsendt til Kommissionen til henvisning. Denne indikator gør det muligt at beregne den procentvise andel af referencer og bedre at overvåge og identificere årsagerne til eventuelle manglende referencer eller tilbageholdelse af referencer. **Den gennemsnitlige varighed af processen fra Kommissionens udstedelse af en standardiseringsanmodning til CEN's fremlæggelse af udkast til standarder** er vigtig, da denne oplysning vil gøre det muligt at vurdere, om et af de problemer, der er udpeget af interessenter i standardiseringsprocessen, er blevet løst/forbedret. Denne indikator skal skelne mellem nyudviklede harmoniserede standarder og ændrede og korrigerede harmoniserede standarder, hvilket generelt bør kræve mindre tid, hvis standarderne evalueres af CEN med regelmæssige mellemrum og ændres, når det er nødvendigt.

En anden outputindikator er **tilgængeligheden af miljøoplysninger og mængden af miljø- og produktsikkerhedskrav**, der er indarbejdet i tekniske specifikationer. Antallet af disse vil stige med tiden og gøre byggevarer og bygværker mere sikre og bæredygtige. Antallet af tekniske specifikationer med miljøoplysninger og -krav (eller varefamilier, der er omfattet af disse) og deres relative betydning med hensyn til miljøet er parametre, der bidrager til at vurdere, i hvilket omfang der er taget øgede miljøhensyn som følge af dette forslag.

For at måle en forbedret markedsovervågning vil Kommissionen høre medlemsstaterne. En vellykket gennemførelse forventes først at føre til **konstatering af flere byggevarer, der ikke opfylder kravene**, og derefter til en reduktion af dette antal. En indikator for overvågning kunne være **graden af tillid** blandt de erhvervsdrivende, og her kan en evaluering efter fire til fem år give oplysninger gennem høringer af interessenter.

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

- 1) At afhjælpe misforholdet mellem de retlige kriterier, der anvendes af Kommissionen, og standardiseringsorganisationernes kapacitet til at levere det ønskede output. At tilbyde et alternativ, når standardiseringsprocessen ikke gennemføres. At afhjælpe den utilstrækkelige harmonisering.
- 2) At mindske de nationale handelshindringer for varer, der er omfattet af byggevareforordningen. At forbedre håndhævelse og markedsovervågning. At sikre, at bestemmelserne og især forenklingsbestemmelserne er klare.
- 3) At medtage anvendelsen af digitale værktøjer. At medtage en henvisning til bæredygtighedsydeevne. At garantere byggevarers sikkerhed. At medtage varer, der ikke er omfattet af den nuværende produktsikkerhedslovgivning, f.eks. 3D-printede produkter.

1.5.2. *Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående)

Det indre marked for byggevarer er ikke blevet opnået med byggevareforordningen. På nationalt plan forhindrer utilstrækkelig markedsovervågning og håndhævelse fordele med hensyn til at åbne markederne og skabe lige vilkår for konkurrenterne i fuldt omfang. Nogle af bestemmelserne i byggevareforordningen er desuden ikke tilstrækkeligt klare eller skaber overlappinger, enten inden for rammerne af selve forordningen eller mellem byggevareforordningen og anden EU-lovgivning. Byggevareforordningen opfylder endvidere ikke en række bredere politiske prioriteter, navnlig den grønne og den digitale omstilling.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende)

Dette forslag forventes at forbedre den overordnede funktion af det indre marked for byggevarer, navnlig ved at tage fat på de aktuelle spørgsmål, der er relevante for standardiseringssystemet, og fjerne yderligere hindringer for handelen, såsom overlappende regler på EU-plan eller nationalt/regionalt plan. Dette vil igen øge retssikkerheden og forudsigeligheden og forbedre de lige konkurrencevilkår for bygge- og anlægsindustrien. Tilliden til hele system vil blive styrket takket være mere strømlinede markedsovervågningspraksis i hele EU. Endelig omhandler dette forslag byggevarers klima- og miljøydeevne, som kun kan tackles på EU-plan, hvor det fælles tekniske sprog udvikles.

1.5.3. *Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*

Følgende er udledt af erfaringerne fra byggevareforordningen:

- 1) Der er behov for sammenhæng mellem de anvendte retlige kriterier og standardiseringernes evne til at levere de ønskede resultater.
- 2) Der er behov for at tilbyde et alternativ, når standardiseringsprocessen ikke gennemføres.
- 3) Det bør sikres, at forordningens bestemmelser er klare.

4) Forordningen bør kunne opfylde bredere politiske prioriteter.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Forslaget er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme.

Forslaget fastlægger harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer på det indre marked. På grund af deres kompleksitet kan nogle af aktiviteterne i teorien uddelegeres til et eksternt agentur, men dette er ikke planlagt i øjeblikket.

Med hensyn til mulige synergier skaber forslaget synergier, navnlig med andre initiativer, herunder forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

Ikke relevant

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

Begrænset varighed

- gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger

Ubegrænset varighed

Gennemførelse med en indkøringsperiode fra 2024 og fremefter (vedtagelse og offentliggørelse af forslaget vil næppe ske før 2025, men der kræves mindst ét års sagsbehandlingstid til de vigtigste gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter) efterfulgt af fuld gennemførelse i 2025 eller senere, afhængigt af vedtagelsestidspunktet.

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)⁵⁴

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i forvaltningsorganerne

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- offentligretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

Ikke relevant

⁵⁴ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Forordningen kan evalueres med jævne mellemrum. Kommissionen vil tidligst forelægge en rapport om gennemførelsen af den nye byggevareforordning otte år efter dens ikrafttræden, så resultaterne og virkningerne af revisionen kan slå igennem.

En sådan evalueringsrapport bør navnlig omhandle effektiviteten af den reviderede lovgivning — med særlig, men ikke udelukkende, fokus på de spørgsmål, der er omfattet af de indikatorer, der er nævnt i del 1.4.4 — og dens virkning, relevans, sammenhæng og EU-merværdi.

Kommissionen kan desuden gennemføre en række overvågningsforanstaltninger.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Forslaget regulerer kun markedsføring af byggevarer, herunder ved at indarbejde visse miljøelementer for at afspejle forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter. Der er således tale om en klassisk produktlovgivning. Den klassiske produktlovgivning gennemføres for oftest af Kommissionen selv, da de mange juridiske foranstaltninger og spørgsmål ikke uden videre kan outsources til enheder, der ikke har primær viden om den pågældende lovgivning. I forbindelse med visse aspekter kan det dog være nødvendigt eller i det mindste nyttigt at anvende tjenesteudbydere, der udvælges via offentlige udbud. Dette kan navnlig være tilfældet for informationssystemer, der er nødvendige for gennemførelsen.

Kommissionens sædvanlige fælles kontrolmekanismer, herunder dem, der gælder for offentlige udbud, bør finde anvendelse og vil være tilstrækkelige. Der er ingen grund til særlige, afvigende finansieringsgennemførelsesmekanismer, betalingsmetoder og kontrolstrategier.

Forslaget vil imidlertid udløse en forøgelse af de menneskelige ressourcer, der er behov for. Forslaget gør det muligt at afhjælpe de vigtigste mangler i rammerne for byggevareforordningen, f.eks. standardisering, og fastsætter miljø- og produktsikkerhedskrav uafhængigt af ydeevnen i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder. Det vil også effektivt tackle målene i den nye industristrategi, standardiseringsstrategien, den europæiske grønne pagt, handlingsplanen for den cirkulære økonomi og andre tilknyttede initiativer i forbindelse med byggevarer. Disse nye elementer kræver også en sammenhængsmekanisme for grænseoverskridende anvendelse af de nye forpligtelser i henhold til denne forordning samt et informations- og kommunikationssystem til indsamling, behandling og lagring af oplysninger.

For at kunne løse disse nye opgaver er det nødvendigt at afsætte tilstrækkelige ressourcer til Kommissionens tjenestegrene. Gennemførelsen af forordningen skønnes at kræve i alt 15 årsværk.

2.2.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

For at mindske den iboende risiko for interessekonflikter i forbindelse med bemyndigede organer fastsættes der krav vedrørende bemyndigende myndigheder.

Kommissionen vil overvåge risikoen for manglende overholdelse af forordningen gennem det indberetningssystem, den vil udvikle (advarselsportalen om manglende overensstemmelse).

Der er et klart behov for at forvalte budgettet på en effektiv måde og forhindre svig og spild. Kontrolsystemet skal imidlertid finde en rimelig balance mellem opnåelsen af en acceptabel fejlprocent og den kontrolbyrde, der kræves.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Ikke relevant

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Foranstaltningerne til bekæmpelse af svig er fastsat i artikel 35 i forordning (EU) nr. 1077/2011, hvori følgende bestemmes:

1. Forordning (EF) nr. 1073/1999 finder anvendelse i forbindelse med bekæmpelsen af svig, korruption og andre retsstridige handlinger.
2. Agenturet tiltræder den interinstitutionelle aftale om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og indfører straks passende bestemmelser, som finder anvendelse på hele agenturets personale.
3. I finansieringsafgørelserne samt enhver aftale eller ethvert instrument til gennemførelse heraf fastsættes det udtrykkeligt, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler fra agenturerne og de organer, der fordeler dem.

I overensstemmelse med denne bestemmelse traf bestyrelsen for Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store It-systemer inden for området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed den 28. juni 2012 afgørelse om betingelserne og de nærmere vilkår for interne undersøgelser i forbindelse med forebyggelse af svig, korruption og alle ulovlige aktiviteter til skade for EU's interesser.

GD GROW's strategi til forebyggelse og opdagelse af svig finder anvendelse.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
			fra EFTA-lande ⁵⁶	fra kandidatlandene ⁵⁷	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	Udgiftsområde 1 Det indre marked, innovation og det digitale område	OB/IOB ⁵⁵				
1	03.010101 — Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med programmet for det indre marked	IOB	JA	NEJ ⁶	NEJ ⁶	NEJ
1	03.020101 — Det indre marked for varer og tjenesteydelsers funktion og udvikling	OB	JA	NEJ ⁵⁸	NEJ ⁶	NEJ

⁵⁵ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁵⁶ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁵⁷ Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

⁵⁸ Kandidatlandes og tredjelandes potentielle deltagelse i denne budgetpost drøftes aktuelt.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger

Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	1	Det indre marked, innovation og det digitale område
--	---	--

GD: GROW			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Efter 2027	I ALT
○Aktionsbevillinger								
03.020101	Forpligtelser	(1a)	0,860	0,860	0,860	0,860		3,440
	Betalinger	(2a)	0,258	0,688	0,860	0,860	0,774	5,160
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ⁵⁹								
Budgetpost 03.010101		(3)	0	0	0	0	0	0
Bevillinger I ALT til GD GROW	Forpligtelser	=1a+1b +3	0,860	0,860	0,860	0,860		3,440
	Betalinger	=2a+2b +3	0,258	0,688	0,860	0,860	0,774	3,440

○ Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	0,860	0,860	0,860	0,860		3,440
----------------------------	---------------	-----	-------	-------	-------	-------	--	--------------

⁵⁹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

	Betalinger	(5)	0,258	0,688	0,860	0,860	0,774	3,440
○ Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)	0	0	0	0	0	0
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	0,860	0,860	0,860	0,860		3,440
	Betalinger	=5+ 6	0,258	0,688	0,860	0,860	0,774	3,440

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af arket vedrørende administrative budgetoplysninger, der først skal indføres i [bilaget til finansieringsoversigten](#) (bilag V til de interne regler), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	Efter 2029	I ALT
GD: GROW									
☐ Menneskelige ressourcer		1,099	1,099	1,099	0,942	0,942	0,628		5,809
☐ Andre administrationsudgifter		0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170		1,020
I ALT GD GROW	Bevillinger	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798		6,829

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798		6,829
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--	--------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	Efter 2029	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	2,109	2,109	2,109	1,952	1,952	1,638		11,989
	Betalinger								

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Lovgivningsforslaget har til formål at forbedre funktionen af det indre marked for byggevarer ved at tage fat på det tekniske harmoniseringssystem, forbedre håndhævelsen og markedsovervågningen, forenkle bestemmelserne for SMV'er og øge rammernes juridiske klarhed i det hele taget. Det har også til formål at forbedre sikkerheden ved byggevarer og bidrage til at mindske byggevarers samlede klima- og miljøpåvirkning.

Initiativets resultater kan som sådan ikke sidestilles med produkter eller tjenesteydelser; der kan derfor ikke fremlægges et omkostningsoverslag for dem.

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	Efter 2029	I ALT
--	------------	------------	------------	------------	------------	------------	---------------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	1,099	1,099	1,099	0,942	0,942	0,628		5,809
Andre administrationsudgifter	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170		1,020
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798		6,829

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁶⁰ of the multiannual financial framework								
Menneskelige ressourcer								
Andre administrationsudgifter	0	0	0	0	0	0		
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	0	0	0	0	0	0		

I ALT	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798		6,829
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁶⁰ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Anslået behov for menneskelige ressourcer

Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	Efter 2029
○ Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	7	7	7	6	6	4	
20 01 02 03 (i delegationerne)							
01 01 01 01 (indirekte forskning)							
01 01 01 11 (direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
○ Eksternt personale (i årsværk) Årsværk⁶¹							
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)							
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)							
XX 01 xx yy zz⁶²	- i hovedsædet						
	- i delegationerne						
01 01 01 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)							
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT	7	7	7	6	6	4	

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	<ul style="list-style-type: none"> ○ Stå i spidsen for regelværket om byggevareforordningen, koordinere med CEN og EOTA, samarbejde med HAS-konsulenter og CPR-konsulenter, udvikle delegerede retsakter om klasser og tærskler samt AVCP-systemer ○ Sikre, at de 600 harmoniserede standarder (og tilsvarende retsakter), der er udviklet under det tidligere byggevaredirektiv og byggevareforordningen, revideres og vedtages igen af CEN og revurderes af Kommissionen med henblik på endelig reference i EU-Tidende inden for fem år ○ Udvikle og henviser til nye standarder ○ Behandle nye europæiske vurderingsdokumenter ○ Fastlæggelsen af yderligere produktkrav og bæredygtighedsaspekter for byggevarer, som skal være omfattet af relevante standarder i henhold til forslaget, vil udløse en yderligere arbejdsbyrde i forbindelse med udarbejdelsen af de relevante kommissionsretsakter (sektorenhed med støtte fra JRC) og vil medføre
--------------------------------------	---

⁶¹ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere i delegationerne

⁶² Delofter for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

	<p>mere komplekse standardiseringsanmodninger, og efterfølgende skal standarder udvikles og vurderes</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Kommissionens udarbejdelse af tekniske specifikationer, hvis de europæiske standardiseringsorganisationer ikke leverer relevante harmoniserede standarder ○ Oprettelse og vedligeholdelse af byggevaredatabase eller -system ○ Behandling af klager via advarselsportalen om manglende overensstemmelse ○ Koordinering af bemyndigede organer ○ Analyse af nationale bestemmelser, der er rettet mod varer, der ikke opfylder kravene ○ Gennemførelse af EU's beskyttelsesprocedure ○ Vedtagelse af delegerede retsakter om minimumsantallet af kontroller, der skal udføres af markedsovervågningsmyndighederne ○ Udarbejdelse af årlige rapporter baseret på detaljerede statistiske data, der dækker de kontroller, der udføres af markedsovervågningsmyndighederne ○ Indsamling og udarbejdelse af fortolkningsregler ○ Levering af uddannelse til markedsovervågningsmyndigheder, PCPC'er, bemyndigede organer og andre relevante myndigheder ○ Støtte til internationalt samarbejde (udveksling af oplysninger om håndhævelse, oplysninger om erhvervsdrivende, standardiseringsaktiviteter, lovgivningsmæssige spørgsmål, vurdering og prøvningsmetoder) ○ Tilrettelægge udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om incitament til at fremme bæredygtige produkter i forbindelse med indkøb, offentliggøre resultaterne af sådanne udvekslinger og offentliggøre retningslinjer for at fremme den bredest mulige anvendelse af sådanne incitament ○ Forvaltning af projekter, teknisk sekretariat, delegeret forordning vedrørende brandsikkerhed ○ Udarbejdelse af briefinger ○ Overordnet koordinering.
Eksternt personale	

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

Gør rede for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og de beløb, der er tale om. I tilfælde af omfattende omlægning gives oplysningerne i form af en exceltabel.

- kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter, de beløb, der er tale om, og de instrumenter, der foreslås anvendt.

- kræver en revision af FFR

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og de beløb, der er tale om.

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

- indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År N ⁶³	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

⁶³ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de efterfølgende år.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne

Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:

for egne indtægter

for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁶⁴					Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)	
		År n	År n+1	År n+2	År n+3			
Artikel ...								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

[...]

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

[...]

⁶⁴ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.

BILAG
til FINANSIERINGSOVERSIGTEN

Forslagets/initiativets betegnelse:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 305/2011

*Finansieringsoversigten skal være ledsaget af dette bilag, når høringen af andre tjenestegrene påbegyndes.
Datatabellerne er brugt som kilde til tabellerne i finansieringsoversigten. De er udelukkende til internt brug i Kommissionen.*

1. PERSONALEBEHOV OG PERSONALEOMKOSTNINGER

Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	2024		2025		2026		2027		2028		2029		I ALT	
	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)														
20 01 02 01 — i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer	AD	7	1,099	7	1,099	7	1,099	6	0,942	6	0,942	4	0,628	5,809
	AST													
20 01 02 03 — EU- delegationer	AD													
	AST													
• Eksternt personale ⁶⁵														
20 02 01 og 20 02 02 — Eksternt personale — i hovedsædet og Kommissionens repræsentationskontorer	KA													
	UNE													
	V													
20 02 03 — Eksternt personale — EU- delegationer	KA													
	LA													
	UNE													
	V													
Andre budgetposter relateret til menneskelige ressourcer (<i>skal angives</i>)	JMD													

⁶⁵

KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere i delegationerne.

Subtotal HR — UDGIFTSOMRÅDE 7		7	1,099	7	1,099	7	1,099	6	0,942	6	0,942	4	0,628				5,809
--	--	---	-------	---	-------	---	-------	---	-------	---	-------	---	-------	--	--	--	-------

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	2024		2025		2026		2027		2028		2029		I ALT		
	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)															
01 01 01 01 Indirekte forskning ⁶⁶	AD														
01 01 01 11 Direkte forskning Andet (angiv nærmere)	AST														
• Eksternt personale⁶⁷															
Eksternt personale finansieret over aktionsbevillinger (tidligere BA-poster).	- i hovedsædet	KA													
		UNE													
		V													
	— I EU-delegationer	KA													
		LA													
		UNE													
		V													
	JMD														
01 01 01 02 Indirekte forskning 01 01 01 12 Direkte forskning Andet (angiv nærmere) ⁶⁸	KA														
	UNE														
	V														
Andre budgetposter relateret til menneskelige ressourcer (skal angives)															
Subtotal menneskelige ressourcer — uden for															

⁶⁶ Vælg den relevante budgetpost, eller angiv om nødvendigt en anden. Hvis der er tale om flere budgetposter, bør personalet differentieres efter hver af de pågældende budgetposter.

⁶⁷ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere i delegationerne.

⁶⁸ Vælg den relevante budgetpost, eller angiv om nødvendigt en anden. Hvis der er tale om flere budgetposter, bør personalet differentieres efter hver af de pågældende budgetposter.

UDGIFTSOMRÅDE 7																	
Menneskelige ressourcer i alt (alle FFR-udgiftsområder)		7	1,099	7	1,099	7	1,099	6	0,942	6	0,942	4	0,628				5,809

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

2. ANDRE ADMINISTRATIONSUDGIFTER

Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder.

i mio. EUR (tre decimaler)

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	2024	2025	2026	2027	2028	2029		I ALT
I hovedsædet eller inden for EU's område:								
20 02 06 01 — Udgifter til tjenesterejser og repræsentation								
20 02 06 02 — Udgifter til konferencer og møder	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170		1,020
20 02 06 03 — Udvalg ⁶⁹								
20 02 06 04 — Undersøgelser og konsultationer								
20 04 — IT-udgifter (institutionelle) ⁷⁰								
Andre budgetposter ikke relateret til menneskelige ressourcer (<i>angives, hvis relevant</i>)								
I EU-delegationer								
20 02 07 01 — Tjenesterejser, konferencer og repræsentation								
20 02 07 02 — Efteruddannelse								
20 03 05 — Infrastruktur og logistik								
Andre budgetposter ikke relateret til menneskelige ressourcer (<i>angives, hvis relevant</i>)								
Subtotal andre — UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170		1,020

Administrationsbevillingerne vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som GD'et allerede har afsat til forvaltningen af aktionen, og/eller ved omfordeling, hvortil kommer de eventuelle yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁶⁹ Angiv, hvilken type udvalg det drejer sig om, og hvilken gruppe udvalget tilhører.

⁷⁰ Udtalelse fra GD DIGIT — et IT-investeringssteam er nødvendigt (se retningslinjerne for finansiering af IT, C(2020) 6126 final af 10.9.2020, s. 7).

i mio. EUR (tre decimaler)

Uden for UDGIFFSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	År N ⁷¹	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5	År n+7	I alt
Udgifter til teknisk og administrativ bistand (omfatter ikke eksternt personale) finansieret over aktionsbevillinger (tidligere BA-poster):								
- i hovedsædet								
— I EU-delegationer								
Andre forskningsrelaterede administrationsudgifter								
Policy-IT-udgifter til operationelle programmer ⁷²								
Institutionelle IT-udgifter til operationelle programmer ⁷³								
Andre budgetposter ikke relateret til menneskelige ressourcer (angives, hvis relevant)								
Subtotal andre — Uden for UDGIFFSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Andre administrationsudgifter i alt (alle FFR-udgiftsområder)								

⁷¹ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de efterfølgende år.

⁷² Udtalelse fra GD DIGIT — et IT-investeringsteam er nødvendigt (se retningslinjerne for finansiering af IT, C(2020) 6126 final af 10.9.2020, s. 7).

⁷³ Denne post omfatter lokale administrative systemer og bidrag til samfinansiering af institutionelle IT-systemer (se retningslinjerne for IT-finansiering, C(2020) 6126 final af 10.9.2020).

3. ADMINISTRATIVE OMKOSTNINGER I ALT (ALLE UDGIFTSOMRÅDER I FFR)

i mio. EUR (tre decimaler)

Resumé	2024	2025	2026	2027	2028	2029	I alt
Udgiftsområde 7 — Menneskelige ressourcer	1,099	1,099	1,099	0,942	0,942	0,628	5,809
Udgiftsområde 7 — Andre administrationsudgifter	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	1,020
Subtotal udgiftsområde 7	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798	6,829
Uden for udgiftsområde 7 — Menneskelige ressourcer							
Uden for udgiftsområde 7 — Andre administrationsudgifter							
Subtotal andre udgiftsområder							
1. I ALT							
2. UDGFITSOMRÅDE 7 og Uden for UDGFITSOMRÅDE 7	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798	6,829

Administrationsbevillingerne vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som GD'et allerede har afsat til forvaltningen af aktionen, og/eller ved omfordeling, hvortil kommer de eventuelle yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

4. ANVENDTE METODER TIL BEREGNING AF OMKOSTNINGSOVERSLAG

4.1. Menneskelige ressourcer

Denne del beskriver beregningsmetoden til vurdering af de menneskelige ressourcer, der anses for at være nødvendige (forventet arbejdsbyrde, herunder særlige job (Sysper 2 work profiles), personalekategorier og de tilsvarende gennemsnitlige omkostninger)

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme

Bemærk: De gennemsnitlige omkostninger for hver personalekategori i hovedsædet kan ses på BudgWeb:
https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/DA/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx

- Tjenestemænd og midlertidigt ansatte
 - Med revisionen vil anvendelsesområdet for byggevareforordningen blive udvidet med hensyn til både omfattede varer og krav (f.eks. miljø-, bæredygtigheds- og sikkerhedskrav). Der vil komme flere harmoniserede standarder, som vil blive mere komplekse. For harmoniserede standarder vil vurderingen derfor indebære de samme ressourcebehov som de europæiske vurderingsdokumenter i dag, dvs. 2,5 arbejdsdage pr. harmoniseret standard.
 - Eftersom der er behov for at revidere ca. 600 harmoniserede standarder i de fem år efter forordningens ikrafttræden, kan det antages, at skal vurderes 120 standarder om året, dvs. at 2,5 arbejdsdage pr. vurdering giver 300 arbejdsdage
 - Parallelt vil regelværket om byggevareforordningen og nye standardiseringsanmodninger eller gennemførelsesretsakter blive udarbejdet løbende. Regelværket kræver et årsværk, dvs. 220 arbejdsdage
 - Med udgangspunkt i fem retsakter om året (nye standardiseringsanmodninger, delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter) og en udviklingstid på ca. 30 arbejdsdage for hver retsakt, giver det 150 arbejdsdage (herunder advokatstøtte, som langt overstiger de sædvanlige 0,2 årsværk).
 - EOTA-proceduren (europæiske vurderingsdokumenter) vil være begrænset til varer, der slet ikke er omfattet af harmoniserede standarder. Der indføres ingen nye krav til de europæiske vurderingsdokumenter, og derfor kan den samme vurderingstid som i øjeblikket (2,5 arbejdsdage) antages for højst 30 europæiske vurderingsdokumenter om året. Dette giver 75 arbejdsdage.
 - I den nye byggevareforordning fastsættes en række supplerende bestemmelser, som vil kræve teknisk personale svarende til 0,5 årsværk, dvs. ca. 110 arbejdsdage.

$300+220+150+75+110 = 855$ arbejdsdage; baseret på det tidligere skøn over ressourcer, hvor der bruges 0,66 årsværk ingeniører på teknisk harmonisering $855/(220*0,666)= 5$ årsværk ingeniører (rundet ned på grund af eventuel omfordeling af opgaver inden for det nuværende team).

Med hensyn til juridisk og administrativ støtte er der baseret på 0,2 årsværk for hver aktivitet, der udføres af en ingeniør, og ca. 1 årsværk jurist til de fem retsakter om året behov for mindst 1 årsværk jurist + 1 AST til at koordinere alle procedurerne.

Dvs. i alt 7 årsværk.

- Eksternt personale

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme

- Kun stillinger finansieret over forskningsbudgettet

- Eksternt personale

4.2. Andre administrationsudgifter

Oplys nærmere om den beregningsmetode, der anvendes for hver budgetpost, herunder de underliggende antagelser (f.eks. antal møder om året, gennemsnitlige omkostninger m.v.)

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme

Antallet af møder efter forslagets ikrafttræden bør afspejle situationen før covid-19 i forbindelse med byggevareforordningen, dvs.:

- Den rådgivende gruppe om byggevareforordningen: To møder om året (i gennemsnit 54 deltagere, gennemsnitlige omkostninger på 450 EUR pr. deltager), ca. 48 600 EUR
- Det Stående Byggeudvalg: To møder om året (i gennemsnit 54 deltagere, gennemsnitlige omkostninger på 450 EUR pr. deltager), ca. 48 600 EUR
- Styingsgruppen for regelværket om byggevareforordningen: Tre møder om året (i gennemsnit 54 deltagere, gennemsnitlige omkostninger på 450 EUR pr. deltager), ca. 73 000 EUR

I ALT: 170 000 EUR

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme